

Συνέντευξη

Χριστίνη Δέση-Λουκά

Σωματεία στα χέρια των εργαζομένων

> σελ. 11

Γάμος ομοφύλων: Μαύρη αντίδραση, κόμμα του Θεού και pinkwashing

> σελ. 5

Ολοταχώς προς το 5^ο συνέδριο του ΝΑΡ στις 1-3 Μάρτη

> σελ. 7

► Εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς

► www.prin.gr € 2

PRIN

► ΣΑΒΒΑΤΟ 17 - ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2024

ΕΤΟΣ 33^ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1.655

Τα τρακτέρ στην Αθήνα για σπορά ανατροπής

Αποφασισμένοι να διαδηλώσουν με τα τρακτέρ τους στην Αθήνα οι αγρότες, παρά την άρνηση Χρυσοχοϊδη. Στο πλευρό τους το μαχόμενο φοιτητικό κίνημα, σωματεία και ο κόσμος της δουλειάς.

Απέρριψαν την κυβερνητική κοροϊδία οι αγρότες. Αποφάσισαν κλιμάκωση των κινητοποιήσεών τους και κάθοδο στην Αθήνα την Τρίτη 20 Φλεβάρη. Σε Βρυξέλλες, Βερολίνο, Παρίσι και αλλού, τα τρακτέρ μπήκαν στις πόλεις, αλλά εδώ η κυβέρνηση Μητσοτάκη λέει αυταρχικά «Όχι». Γυρίζει την πλάτη στους αγρότες, όπως χτυπά με ΜΑΤ τους φοιτητές και βγάζει παράνομες τις απεργίες. Γι' αυτό η νεολαία, οι εργαζόμενοι/ες και ο λαός θα υποδεχθούν συν-αγωνιστικά τους αγρότες. Καλοδεχούμενοι! >>> σελ. 8-9

Νεολαία

Γράφουν οι Σ. Καρδάσης, Χρ. Κρανάκης, Φ. Λιναρδάτος

Κλιμακώνουν κόντρα στην τρομοκρατία

Αγώνας διαρκείας από τους φοιτητικούς συλλόγους. Για πρώτη φορά μετά τη χούντα, απόπειρα απόλυσης εργαζόμενου ΕΚΠΑ γιατί συμπαραστάθηκε στους φοιτητές! >>> σελ. 12-14

Το θέμα

Φρεγάτα στο πλευρό των δολοφόνων

Επικίνδυνη πολεμική εμπλοκή της Ελλάδας με τη φρεγάτα στην Ερυθρά θάλασσα και τη διοίκηση της επιχείρησης «Aspides» της ΕΕ στη Λάρισα. Βαθαίνει η συστράτευση με ΗΠΑ, ΝΑΤΟ και ΕΕ από Ουκρανία έως Αραβία. >>> σελ. 3

editorial

Τα «λευκά κελιά» των ευρω-συμφώνων

Στα ασφικτικά κελιά της «δημοσιονομικής σταθερότητας» είναι υποχρεωμένοι να ζουν για πάντα οι λαοί της ΕΕ, καθώς το πλαίσιο που συγκροτούν το αναθεωρημένο Σύμφωνο Σταθερότητας (και Ανάπτυξης), το υπερμνημόνιο του Ταμείου Ανάκαμψης και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, μοιάζει με μια... φυλακή υψίστης ασφαλείας. Με δεσμοφύλακες τους τρεις «πυλώνες» της ΕΕ (Συμβούλιο, Κομισιόν και Ευρωβουλή), καθώς και τις κυβερνήσεις των «27», που αποδέχονται συνειδητά τα καθήκοντά τους, ανεξαρτήτως πολιτικής απόχρωσης και με ελάχιστες επιμέρους διαφοροποιήσεις.

Οι πρόσφατες ρυθμίσεις έχουν στόχο να κλείσουν και τις τελευταίες διεξόδους διαφυγής και να εκμηδενίσουν τις δυνατότητες ελιγμών εντός της ΕΕ. Για του λόγου το αληθές, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει το νέο Σύμφωνο Σταθερότητας, «ακρογωνιαίος λίθος» του είναι τα μεσοπρόθεσμα διαρθρωτικά δημοσιονομικά προγράμματα των κυβερνήσεων, με διάρκεια από 4 ως 7 χρόνια, που θα υποβάλλονται και θα εγκρίνονται προκαταβολικά από τις Βρυξέλλες και θα αποτελούν το ευαγγέλιό τους στην άσκηση οικονομικής πολιτικής. Με αυτά και με τη βοήθεια του «προληπτικού» και του «διορθωτικού» βραχίονα, που πλέον αυτονομούνται ακόμη περισσότερο από τις όποιες δημοκρατικές διαδικασίες στο όνομα της «ανεξαρτησίας», ουσιαστικά οι κυβερνήσεις θα υπογράφουν συμβόλαια τα οποία δεν θα μπορούν να παραβιάσουν, ακόμη και αν το ήθελαν.

Οι συνέπειες είναι τρομακτικές. Για παράδειγμα, στην περίπτωση της Ελλάδας, μόνο η υποχρέωση μείωσης του χρέους που υπερβαίνει το όριο του 60% του ΑΕΠ κατά 1% ετησίως μεταφράζεται σε ένα ποσό άνω των 2 δισ. ευρώ, ενώ για την Ιταλία, η μείωση κατά 0,5% ετησίως του ελλείμματος ώστε να φτάσει στο 3% ισοδυναμεί με κάπου 10 δισ. Ας μην απορούν, λοιπόν, κάποιοι που η κυβέρνηση Μητσοτάκη λέει στους αγρότες ότι η οικονομία «δεν αντέχει άλλες παροχές»...

Γιώργος Τσαντίκος

Ο έλεγχος είναι πλέον διαφορετικός. Οι μισές αλήθειες ή τα ακαταμάχητα ψεύδη είναι πιο ισχυρά από την επιβολή. Η επιβολή μπορεί να γίνει άλλωστε με διαφορετικούς και πιο έξυπνους τρόπους, τους οποίους η εξουσία διαθέτει όλους, ετοιμοπόλεμους.

Αρκεί απλώς να λες τα μισά

Η Ελλάδα είναι μια χώρα όπου μπορούν να συμβούν τα πάντα. Αν βέβαια έχεις τους πάντες με το μέρος σου, έχεις χρήματα ή είσαι διατεθειμένος να ασκήσεις πρακτικές 50 Cent για να τα κερδίσεις και, γενικώς, είσαι γεννημένος/η στο σωστό σημείο, από τους σωστούς γονείς και κατά προτίμηση, τη σωστή περίοδο. Πριν από την προαγωγή μου σε *συνταγματάρχη Προφανή*, να εξηγήσω το εξής: μπορεί τα παραπάνω να είναι μια αρκετά απλουστευτική περιγραφή του σύγχρονου καπιταλισμού, αλλά όμως στην Ελλάδα υπάρχει αυτό το κάτι παραπάνω που θα αρμυρίσει σωστά το τελικό πιάτο.

Για παράδειγμα, εδώ και δύο χρόνια, η Ελλάδα βρίσκεται στις χαμηλότερες θέσεις της ελευθερίας του Τύπου. Οι επιτελικοί της ΝΔ απορούν και εξανίστανται από τις ζεστές καρέκλες των ίδιων εκπομπών (ούτε καν μέσων, ένα μέσο έχει θεωρητικά εργαζόμενους/ες και κάτι μπορεί όντως να ξεφύγει), τις οποίες περιγράφουν οι περιώνυμες λίστες, σαν τον Παττακό: «No ουάν λεφτ διζ θρι μπικ σιτζμπικζ οφ δε μάρσαλ λο», όταν εξηγούσε σε ξένα ΜΜΕ γιατί στην Ελλάδα περνάμε ζάχαρη (#διπλης) και ακόμα και ο στρατιωτικός νόμος είναι ευλογία σε ετούτο τον τόπο που είμαστε ελληνορθόδοξοι από την εποχή των δεινοσαύρων κιόλας.

Μπείτε όμως ένα πρωί στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων, για παράδειγμα, και ρίξτε μια ματιά στα posts της πρώτης σελίδας. Όντως, υπάρχουν σχεδόν τα πάντα, αλλά πρωτοσέλιδο είναι πάντα (μα πάντα) το αφεντικό: Δεν υπάρχει μέρα χωρίς Κυριάκο Μητσοτάκη, ακόμα και αν πρόκειται για το πρόγραμμα της επόμενης ημέρας. Που δηλαδή, σε καιρούς

Αρκεί να κοιτάξεις συγκαταβατικά τον φακό και να πεις: «προσπαθούμε, αλλά οι Χούθι είναι αμείλικτοι με την ελληνική φέτα»

μεταξύ, ο κατώτατος είναι 673 ευρώ στο χέρι. Ο υπουργός Οικονομίας απαγγέλλει δηλαδή νούμερα, όπως παλιά τα μαγαζιά αναγράφανε τις τιμές χωρίς ΦΠΑ, για να φαίνονται μικρότερες.

Είναι τέτοια η κατάσταση που μέχρι και ο Άδωνης Γεωργιάδης έχει περιορίσει τα ancient statistics που χρησιμοποιεί συνήθως για να πείσει ότι το σούπερ μάρκετ στην Ελλάδα δεν κοστίζει περισσότερο από αυτό στη Γερμανία. Τώρα, αρκεί να κοιτάξεις συγκαταβατικά τον φακό και να πεις «προσπαθούμε, αλλά οι Χούθι είναι αμείλικτοι με την ελληνική φέτα», και ενδέχεται σοβαρά να μην σου πει κάποιος από τους τηλεοπτικούς σου οικοδεσπότες «μήπως αισθάνεστε εμπύρετος; Να σας φέρουμε μια παρακεταμόλη και λίγο νερό;»

Ο έλεγχος είναι πλέον διαφορετικός. Οι μισές αλήθειες ή τα ακαταμάχητα ψεύδη είναι πιο ισχυρά από την επιβολή. Η επιβολή μπορεί να γίνει άλλωστε με διαφορετικούς και πιο έξυπνους τρόπους, τους οποίους η εξουσία διαθέτει όλους, ετοιμοπόλεμους.

Αυτά, επιγραμματικά, είναι μια τρομερή διάσταση για το συμβαίνει σήμερα στην ενημέρωση, στην Ελλάδα. Ίσως όμως το πιο ανησυχητικό να μην είναι οι χαμηλές καταγραφές σε λίστες και τα ψηφίσματα, παρότι αποτυπώνουν μια πραγματικότητα, αλλά αυτό που μοιάζει να είναι ένας πιο μεσοπρόθεσμος στόχος: όλο και μικρότερο ενδιαφέρον γι' αυτά που συμβαίνουν γύρω μας, όλο και μεγαλύτερη απόσταση, όλο και λιγότερη εμπιστοσύνη, όλο και μεγαλύτερη «αποστράτευση» από τα πάντα — από το ενδιαφέρον γι' αυτό που γίνεται, μέχρι τη διάθεση να παρέμβεις και να το αλλάξεις.

Την ώρα που στη Γάζα πραγματοποιείται μια απροκάλυπτη εθνοκάθαρση μέσα σε λουτρό αίματος, η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ΗΠΑ όχι μόνο κλείνουν τα μάτια (συστήνοντας... αυτοσυγκράτηση στο Ισραήλ) αλλά και προχωρούν σε μεγάλες πολεμικές αποστολές στην περιοχή της Αραβικής χερσονήσου, στην πράξη για να διατηρήσουν τη σταθερότητα της... σφαγής. Οι επίσημα καταγεγραμμένοι νεκροί Παλαιστίνιοι πλησιάζουν τους 29.000, το μεγαλύτερο μέρος τους είναι γυναίκες και παιδιά. Σχεδόν 70.000 οι τραυματίες, χιλιάδες οι αγνοούμενοι. Κατεστραμμένες ζωές, ανάπηροι, ορφανά. Η Δωρίδα της Γάζας, από μεγαλύτερη φυλακή του πλανήτη, μετατράπηκε στο μεγαλύτερο νεκροτομείο και σε ένα τοξικό κατεστραμμένο τόπο, όπου εκατοντάδες χιλιάδες Παλαιστίνιοι αγωνιούν για μια γουλιά νερό και λίγο ψωμί, για μία μέρα ζωής ακόμα, μέχρι... Σχεδόν 1,4 εκατομμύρια άνθρωποι, πρόσφυγες από τον ισοπεδωμένο βορρά, που δεν έχουν που αλλού να πάνε, έχουν στοιβαχθεί στη Ράφα, στη νότια Γάζα. Την πόλη πολιορκεί και θέλει να καταλάβει το Ισραήλ!

Κι ενώ γίνονται όλα αυτά, ΕΕ και Ελλάδα ετοιμάζονται να στείλουν πολεμικά πλοία για τη «διασφάλιση της ελευθερίας της ναυσιπλοΐας στην Ερυθρά Θάλασσα», μέσω της ευρωπαϊκής στρατιωτικής επιχείρησης «EUNAVFOR ASPIDES». Μάλιστα, αυτές τις μέρες γίνονται οι τελευταίες προετοιμασίες πριν αποπλεύσει η φρεγάτα του ελληνικού πολεμικού ναυτικού «Ψαρά». Πρόκειται για μια πολύ αντιδραστική, με ποιοτικά χαρακτηριστικά, απόφαση της κυβέρνησης της ΝΔ.

Πρώτο, η ευρωπαϊκή «EUNAVFOR ASPIDES» θα συνεργαστεί με την υπό αμερικανική ηγεσία πολεμική επιχείρηση «Prosperity Guardian», αλλά και με τις καθαρά επιθετικές δράσεις ΗΠΑ και Βρετανίας, που βομβαρδίζουν την Υεμένη. Όλες αυτές οι επιχειρήσεις χτυπούν τους Χούθι, που στέκονται στο πλευρό των Παλαιστίνιων, στοχοποιώντας πλοία κρατών κι εταιρειών που συνεργάζονται με το Ισραήλ. Άρα, είναι επιχειρήσεις άδικες, καθώς στηρίζουν τη συνέχιση της δολοφονικής πολιτικής του Ισραήλ.

Δεύτερο, η «EUNAVFOR ASPIDES» είναι η μεγαλύτερη μέχρι τώρα στρατιωτική επιχείρηση της ΕΕ. Πολεμικά πλοία θα στείλουν οι Γαλλία, Ιταλία, Γερμανία, Δανία, Ολλανδία και Ελλάδα, ενώ η Κύπρος θα συμμετέχει με προσωπικό. Η επιχείρηση αναδεικνύει τον αντιδραστικό ρόλο της ΕΕ, που κινείται ολοταχώς σε κατεύθυνση στρατιωτικοποίησης, με αναζήτηση σχετικά αυτοτελούς ρόλου, εντός ή δίπλα στο NATO (βλ. σελ. 23).

Τρίτο, πρόκειται για μια πολύ επικίνδυνη πολεμική επιχείρηση, χωρίς καμία «ειρηνευτική» προδιά. Μάλιστα, ως χώρος δράσης της «EUNAVFOR ASPIDES» ορίζεται μια τεράστια περιοχή, από την Ερυθρά Θάλασσα και τον Κόλπο του Άντεν ως την Αραβική Θάλασσα, τον Κόλπο του Ομάν και τον Περσικό Κόλπο. Φτάνει δηλαδή στα παράλια του Ιράν σηματοδοτώντας το ευθέως, ενώ απλώνεται έως τον Ινδικό Ωκεανό!

Τέταρτο, υπάρχει ανώτερη εμπλοκή της

Αποστολή στην Ερυθρά Θάλασσα: Κόκκινη από αίμα και ντροπή

Φρεγάτα

Γιάννης Ελαφρός

► **Επικίνδυνη κι αναβαθμισμένη εμπλοκή της Ελλάδας στη μεγαλύτερη πολεμική επιχείρηση της ΕΕ**

Ελλάδας. Δεν είναι μόνο η αποστολή της φρεγάτας. Το Ελληνικό Στρατηγείο Επιχειρήσεων της ΕΕ (ΕΣΕΕΕ/ΕΥ-ΟΗQ), με έδρα την 1^η Στρατιά στη Λάρισα και διοικητή τον αρχιπλοίαρχο Β. Γρυπάρη, αναλαμβάνει την τακτική διοίκηση της «EUNAVFOR ASPIDES». Η κυβέρνηση θέλει να δείξει πως είναι ο «καλός στρατιώτης» του NATO και της ΕΕ στην περιοχή, ενώ ταυτόχρονα υπηρετεί και προστατεύει τα συμφέροντα του εφοπλιστικού και εμπορικού κεφαλαίου, παρότι το 87% του ελληνόκτητου στόλου δεν φέρει ελληνική σημαία...

Αλλά δεν είναι μόνο η Ερυθρά. Το ελληνικό κεφάλαιο και το πολιτικό του προσωπικό –σε κυβέρνηση και αντιπολίτευση– έχουν αποφασίσει να συστρατευτούν πλήρως με το ευρωατλαντικό ιμπεριαλιστικό μπλοκ, κι αυτό κάνει ακόμα πιο επικίνδυνη την όλη κατάσταση.

Δεν είναι τυχαίο πως η Ελλάδα δέχτηκε συγχαρητήρια στη σύνοδο των ΥΠΕΞ του NATO την Πέμπτη, γιατί δαπανά για τον στρατό πολύ περισσότερα από το 2% που ορίζει η λυκο-συμμαχία. Το 2024 θα δώσει 3% (τρίτη στο NATO!), πέρυσι είχε φτάσει το 3,5%, εκ των οποίων μάλιστα το 45% για εξοπλιστικά προγράμματα.

Στην αρχή της εβδομάδας, Γ. Γεραπετρίτης και Ά. Μπλίνκεν συναντήθηκαν στην Ουάσινγκτον στο πλαίσιο του 5ου γύρου του «Στρατηγικού διαλόγου» Ελλάδας-ΗΠΑ (τον οποίο ξεκίνησε ο ΣΥΡΙΖΑ το 2018), όπου ανοίχτηκαν όλα τα θέματα εμπλοκής της χώρας μας στα επικίνδυνα πολεμικά σχέδια. Υπήρξε ικανοποίηση από τις ΗΠΑ για την αξιοποίηση των βάσεων στην Ελλάδα, ενώ για τη συνεργασία μέσω του σχήματος 3+1 (Ελλάδα, Κύπρος, Ισραήλ και ΗΠΑ) τέθηκε στόχος «εμβάθυνσης»!

Ταυτόχρονα, οι ΗΠΑ ζήτησαν ακόμα πιο ενεργή στήριξη της Ουκρανίας. Καθόλου τυχαία, δεκάδες νταλικές φορτωμένες με πυρομαχικά από στρατόπεδα σε Κεχρίες, Πετσάλι Ιωαννίνων και Δράμα, έφυγαν πρόσφατα για Ουκρανία. Την ίδια ώρα, η κυβέρνηση προσπαθεί να ανοίξει δρόμους για το ελληνικό κεφάλαιο, που αναζητά κέρδη πάνω στα ερείπια. Την Πέμπτη συνεδρίασε

στην Αθήνα η Μεικτή Διυπουργική Ομάδα Εργασίας Ελλάδας-Ουκρανίας για την Οικονομική, Βιομηχανική, Επιστημονική και Τεχνική Συνεργασία. Επίσης, πραγματοποιήθηκε συνέδριο για την Ανοικοδόμηση της Ουκρανίας. Πρόσφατα υπογράφηκε Μνημόνιο Συνεργασίας των Ενώσεων αμυντικής βιομηχανίας Ελλάδας και Ουκρανίας. Όλα αυτά, μόνο θετικά για την ειρήνη δεν είναι.

Την ώρα που η κυβέρνηση λέει επαίσχυντα πως δεν υπάρχουν «δημοσιονομικά περιθώρια» για να ικανοποιηθούν τα αιτήματα των αγροτών ή οι ανάγκες για δημόσια δωρεάν παιδεία και υγεία, ξοδεύονται μεγάλα

Τρίτη στο NATO η Ελλάδα σε εξοπλισμούς, αλλά για αγρότες και παιδεία-υγεία δεν έχει

ποσά για πολεμικές ιμπεριαλιστικές αποστολές και αγορές όπλων. Το δίλημμα είναι καθαρό: Δεφτά για τα πολεμικά σχέδια NATO, ΕΕ, κεφαλαίου ή για τις ανάγκες εργαζομένων και νεολαίας;

Είναι ανάγκη να δυναμώσει το αντιπολεμικό κίνημα, με ταξικό, διεθνιστικό και αντικαπιταλιστικό προσανατολισμό. Είναι ελπιδοφόρες οι αντιδράσεις στην αποστολή της φρεγάτας από στρατευμένους (βλ. σελ. 14). Το Εργατικό Κέντρο Πειραιά καλεί σε κινητοποίηση την Κυριακή 18/2 στις 12 μ. στα Παλούκια Σαλαμίνας. Αλλά πρέπει να γίνουν πολύ περισσότερα...

Από σπόντα

*** Ένα ερώτημα κατάφερε να απαντηθεί την εβδομάδα που πέρασε * Με σχετική μάλιστα ευκολία * Ποιος δεν πρόκειται να αντισταθεί στη νεοφιλελεύθερη επέλαση του Μητσοτάκη * Οφείλουμε να παρατηρήσουμε πως ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ και Νέα Αριστερά έχουν τα... φόντα για την πρωτιά στον συγκεκριμένο «διαγωνισμό».

*** Το μόνο βέβαιο είναι πως ο αριστερός κόσμος που παρακολουθεί τα τεκταινόμενα βλέπει έναν... «κεντροαριστερό» αχταρμά * Οι μεγαλύτεροι το έχουν δει πολλές φορές στο παρελθόν και ξέρουν πολύ * Οι νεώτεροι, πάλι, έχουν πολύ οξυμμένο ένστικτο * Απότοκο της μνημονιακής περιόδου * Τη «μυρίζονται» τη συναίνεση.

*** Οπότε, ας δώσουμε μια καλή συμβουλή σε κάθε είδους «παράγοντα» που δηλώνει «αριστερός» * Καλύτερα να στήνουν «αντιδεξιά μέτωπα» σε περιόδους που δεν εφαρμόζεται με μεγάλη ένταση η δεξιά πολιτική * Γιατί σε καιρούς κινητοποιήσεων των αγροτών και αγώνων των φοιτητών, εκτίθενται.

*** Μιας και είπαμε για τους φοιτητές, πλέον υπάρχει... φράση κλειδί για όσους προσπαθούν να τους «δουλέψουν» * «Πρώτα από όλα να ενισχύσουμε το δημόσιο πανεπιστήμιο»!

* Όποιος εκπρόσωπος πολιτικού χώρου ξεκινά έτσι μια φράση, είναι βέβαιο τι ακολουθεί * Μια μορφή συμφωνίας για την ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης * Είτε με κυπριακό μοντέλο, είτε με σκανδιναβικό μοντέλο, είτε με βρετανικό μοντέλο, είτε με εξωγήινο μοντέλο.

*** Κάποια στιγμή ο Ανδρουλάκης πρέπει να βραβευτεί από την Κομισιόν * Όχι για τη θητεία του ως ευρωβουλευτής, δεν έκανε και τίποτα αξιόλογο * Ως πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ είναι που διαπρέπει * Αν παρατηρήσετε, σε κάθε ομιλία του στη Βουλή δηλώνει πως «δεν φταίει η ΕΕ αλλά ο Μητσοτάκης ο ανίκανος» * Για οποιοδήποτε θέμα κι αν μιλάει.

*** Το έκανε και την περασμένη Τρίτη για τους αγρότες * Είπε ότι η ΚΑΠ είναι μια χαρά και πως η ΝΔ δεν ξέρει να μοιράσει τα λεφτά * Το ότι σε όλη την Ευρώπη οι αγρότες είναι στους δρόμους, του φάνηκε άσχετο * Είναι γιατί έχουν μεγάλα χωράφια (έτσι δήλωσε!) κι έχουν άλλου τύπου προβλήματα.

Κεντροαριστερά

Γιάννης Φωτίου

Αναγγελία συγχωνεύσεων μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ-Νέας Αριστεράς

► Τι έδειξε η εκδήλωση με Τεμπονέρα-Χριστοδουλάκη-Αχτσιόγλου

Προάγγελος «συγχωνεύσεων», μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ και Νέας Αριστεράς ήταν –όπως όλα δείχνουν– η εκδήλωση υπό την αιγίδα της Εφημερίδας των Συντακτών την προηγούμενη Τρίτη. Εκεί όπου μίλησαν οι Διονύσης Τεμπονέρας, Μανώλης Χριστοδουλάκης και Έφη Αχτσιόγλου, ενώ παραβρέθηκε αιφνιδιαστικά και ο Στέφανος Κασσελάκης.

Οι σχετικές διεργασίες φημολογούνται ότι θα διεξαχθούν σε ταχείς ρυθμούς μετά τις ευρωεκλογές. Όταν δηλαδή θα ξεκαθαρίσει και το εσωκομματικό τοπίο σε ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ. Όμως το «πρόπλασμα» δημιουργήθηκε ήδη στην εν λόγω εκδήλωση, όπου οι τρεις ομιλητές εντόπισαν πάμπολλα «κοινά σημεία». Με τον Διονύση Τεμπονέρα να κάνει λόγο για προοπτική «πολιτικής ενότητας». Στην ουσία προδιαγράφεται η δημιουργία ενός σχηματισμού με βασικό πυλώνα μία «σύγχρονη σοσιαλδημοκρατική» προοπτική και πλήρη αποδοχή του πολιτικού πλαισίου που διαμορφώνουν οι προτεραιότητες διατήρησης της χώρας στο πλαίσιο της ΕΕ. Είναι χαρακτηριστικό πως για το ζήτημα της ΕΕ, σε καμία από τις τρεις ομιλίες, δεν υπήρξε η παραμικρή νύξη.

Αντιθέτως, ως «συγκολλητική ουσία» προβλήθηκε η εναλλακτική κυβερνητική προοπτική στη «ΝΔ του Μητσοτάκη». Άλλωστε, αυτός ήταν και ο τίτλος της εκδήλωσης.

Η πρωτοβουλία της εκδήλωσης ανήκει στον Διονύση Τεμπονέρα. Με το «Δίκτυο» που έχει δημιουργήσει εντός του ΣΥΡΙΖΑ να αποτελείται από πρώην στελέχη του ΠΑΣΟΚ και να προβάλλει τη σχέση του με τον χώρο ως το στοιχείο που μπορεί να δώσει προοπτική στον ΣΥΡΙΖΑ. Ο Μ. Χριστοδουλάκης, αν και δεν είχε τις «ευλογίες» της Χαριλάου Τρικούπη για τη συμμετοχή του στο εγχείρημα, ουσιαστικά λειτούργησε ως «λαγός» για τις σχε-

τικές πρωτοβουλίες που σχεδιάζει ο Ν Ανδρουλάκης, εφόσον «καβατζώσει» τη δεύτερη θέση στην εκλογική αναμέτρηση των ευρωεκλογών. Όσο για τη Νέα Αριστερά, θεωρεί τις διαδικασίες αυτές διέξοδο από το χαμηλό επίπεδο πολιτικής επιρροής στο οποίο έχει βρεθεί μετά την αποχώρησή της από τον ΣΥΡΙΖΑ. Αναφορικά με την παρουσία του Στέφανου Κασσελάκη, αυτή είχε κυρίως επικοινωνιακό χαρακτήρα, προκειμένου να «διασώσει» την προεδρία του από το αρνητικό –όπως διαφαίνεται– αποτέλεσμα των επερχόμενων εκλογών, που έχει δημιουργήσει φυγόκεντρες τάσεις στην αξιωματική αντιπολίτευση.

Χαρακτηριστική του κλίματος που υπήρχε στην εκδήλωση είναι μια δήλωση που έκανε την ίδια μέρα ο Θόδωρος Μαργαρίτης, στέλεχος του ΠΑΣΟΚ σήμερα, που παραβρέθηκε στην εκδήλωση. Όπως είπε, «η μισή αίθουσα χειροκρότησε όταν ο Μ. Χριστοδουλάκης ανέφερε πως το ΠΑΣΟΚ το 2012 έσωσε τη χώρα. Ενώ εγώ νόμιζα ότι θα υπήρχε αντίδραση για τα μνημόνια». Αυτά, ενώ ο ομιλητής εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ κάλεσε τους παρευρισκόμενους «να πούμε καθαρά ότι είμαστε με την ανοιχτή οικονομία», μιλώντας για μια πολιτική πρόταση που «δεν δαιμονοποιεί την ιδιωτική πρωτοβουλία». Η Έφη Αχτσιόγλου στη δική της ομιλία προέτρεψε «σαφείς πολιτικές και ταξικές επιλογές», ξεκαθαρίζοντας όμως πως... δεν πρέπει «να προτείνουμε την πλέον ριζοσπαστική και παντελώς ανεφάρμοστη κάθε φορά θέση». Όπως παρατήρησε, «αυτό το κάνουν δυνάμεις τις εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς εδώ και χρόνια χωρίς να τελεσφορούν». Καθορίζοντας έτσι... σαφή όρια «πολιτικού ρεαλισμού». Αυτά, προφανώς, που οδήγησαν τις κυβερνήσεις του ΣΥΡΙΖΑ στις οποίες μετείχε να εφαρμόσουν ένα ακόμη μνημόνιο μετά από αυτά του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ.

ΣΥΡΙΖΑ

Προσυνεδριακές αναταράξεις και δυσαρέσκεια

Αυτό το Σαββατοκύριακο πραγματοποιείται ηλεκτρονικά –και δια ζώσης– ψηφοφορία για την ανάδειξη συνέδρων για το συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ της επόμενης εβδομάδας, μια διαδικασία που αποφασίστηκε από συνεδρίαση στην οποία ο Στέφανος Κασσελάκης συμμετείχε μέσω Zoom. Ένταση επικράτησε, όταν ο Στέφανος Κασσελάκης απείλησε ξανά με δημοψήφισμα μετά από αντιρρήσεις που εκφράστηκαν για την ηλεκτρονική ψηφοφορία από τους Όλγα Γεροβασίλη, Αλέκο Φλαμπουράρη, Γιάννη Ραγκούση και Θανάση Θεοχαρόπουλο. Ο Α. Φλαμπουράρης αποχώρησε

εκνευρισμένος, κατηγορώντας τον αρχηγό του ΣΥΡΙΖΑ για αυταρχισμό. Ωστόσο, αυτό δεν είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα του ΣΥΡΙΖΑ, με τις σχέσεις Κασσελάκη και Πολάκη να βρίσκονται στο χειρότερο σημείο μετά την απόφαση του «υπερτομέαρχη» Πολάκη να απέχει από την ψηφοφορία για τα ομόφωνα ζευγάρια, όπως έκανε και ο Όθωνας Ηλιόπουλος. Η Νίνα Κασσιμάτη, που εμφανίζεται να διατηρεί στενές σχέσεις με εκκλησιαστικούς κύκλους, επέλεξε να ψηφίσει «παρών» στο νομοσχέδιο για την ισότητα στο γάμο, ενώ στη συνέχεια επιτέθηκε με πολύ βαριές εκφράσεις κατά του Γιάννη Ραγκού-

ση, που είχε ρωτήσει αν θα υπάρξουν μέτρα κατά των βουλευτών που δεν θα ψηφίσουν το νομοσχέδιο για τον γάμο των ομόφυλων ζευγαριών. Πλην απρόοπτο, ο Στέφανος Κασσελάκης δύσκολα θα προχωρήσει σε προσυνεδριακές εκκαθαρίσεις με επιδίωξη να είναι το συνέδριο όσο το δυνατόν «αναίμακτο». Κεντρικός στόχος είναι η εδραίωση της ηγεμονίας Κασσελάκη και ο περιορισμός της ανοιχτής αμφισβήτησης στις αμφιλεγόμενες και δεξιόστροφες πολιτικές του επιλογές, όπως τη στήριξη στα εξοπλιστικά προγράμματα της κυβέρνησης και την πολεμική αποστολή στην Ερυθρά Θάλασσα.

Νόμος του κράτους είναι από το βράδυ της Πέμπτης το νομοσχέδιο για την «ισότητα στον γάμο» κάτι που αποτελεί σε ένα βαθμό υλοποίηση μιας διεκδίκησης δεκαετιών, μια κοινωνική κατάκτηση που υπερβαίνει τις κυβερνητικές προθέσεις και τα «γκρίζα σημεία» της ρύθμισης. Ακόμα και αυτή η αναγνώριση θεμελιωδών δικαιωμάτων, η στοιχειώδης εκσυγχρονιστική προσαρμογή με το νομικό πλαίσιο που επικρατεί στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες θα μείνει στη σύγχρονη πολιτική ιστορία ως ο νόμος που πέρασε χάρη στις ψήφους της αντιπολίτευσης και προκάλεσε τις περισσότερες αντιδράσεις και διαφοροποιήσεις βουλευτών από την επίσημη γραμμή. Από τους 243 βουλευτές που ανήκουν στο μπλοκ των κομμάτων που στηρίζουν το νομοσχέδιο (ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, Νέα Αριστερά και Πλευστή Ελευθερίας) μόλις 175 ψήφισαν τελικά υπέρ του νομοθετήματος στην ονομαστική ψηφοφορία με την οποία ολοκληρώθηκε η διήμερη συνεδρίαση της Βουλής. Από τους 158 βουλευτές της ΝΔ, 21 καταψήφισαν, στηρίζοντας τη σκληρή «σαμαρική» γραμμή, και 31 επέλεξαν την επιλογή της αποχής που είχε δώσει ο ίδιος ο Κ. Μητσοτάκης. Σε δοκιμασία μπήκε και η δήθεν «προοδευτικότητα» του ΠΑΣΟΚ, με 11 βουλευτές του, περισσότεροι αναλογικά και από της ΝΔ, να επιλέγουν την αποχή. Ανάμεσά τους η γραμματέας της Κ.Ο. Ευαγγελία Διακούλη αλλά και ο αντιπρόεδρος της Βουλής Οδυσσέας Κωνσταντινίδης. Καμία αντίστοιχη «ευαισθησία» δεν είχαν δείξει οι περισσότεροι βουλευτές της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, όταν επί μια δεκαετία πετσόκοβαν μισθούς, δικαιώματα και

Γάμος ομόφυλων ζευγαριών

Δημήτρης Τζιαντζής

Η αναγκαία ισότητα, η μαύρη φάλαγγα και το pinkwashing

► Ένας στους τρεις βουλευτές ΝΔ και ΠΑΣΟΚ ψήφισαν όχι στον νόμο

συντάξεις. Η εξέλιξη αυτή υπογραμμίζει το πόσο σαθρά είναι τα θεμέλια της «σύμπλευσης των προοδευτικών δυνάμεων» αλλά και το πόσο δεξιά έχει μετατοπιστεί το πολιτικό εκκρεμές.

Τρεις απώλειες (Π. Πολάκης, Ν. Κασιμάτη, Ο. Ηλιόπουλος), είχε και ο ΣΥΡΙΖΑ του Στέφανου Κασσελάκη, που μένει να δούμε αν θα υλοποιήσει τη γραμμή «κομματικής πειθαρχίας» που είχε βάλει. Από την ομάδα της Νέας Αριστεράς, οι βουλευτές Χουσεΐν Ζεϊμπέκ και Φερχάτ Οζγκιούρ επέλεξαν να μην ψηφίσουν τον νόμο. Κατά του νόμου, από διαφορετικές θέσεις, ψήφισαν οι βουλευτές του ΚΚΕ και των τριών ακροδεξιών μορφωμάτων. Από την πλευρά της ΝΔ ήταν χαρακτηριστική η προσπάθεια της ηγετικής ομάδας να εργαλειοποιηθεί το ζήτημα και να εμφανιστεί ως... εκφραστής της «κοινωνικής προόδου». Ο Άκης Σκέρτσος, απευθυνόμενος προς τους βουλευτές της ΝΔ, δεν έκρυψε ότι η κίνηση εντάσσεται στο σχεδιασμό κοινωνικής διεύρυνσης της Δεξιάς και στην πολιτική ηγεμονία στον παλιό χώρο του εκσυγχρονιστικού κέντρου: «ψηφίζουμε την ισότητα στον γάμο, όχι κόντρα στην πολιτική μας αντίληψη αλλά ακριβώς διότι έτσι εντάσσουμε την εξέλιξη των κοινωνικών δικαιωμάτων

Ο Κ. Μητσοτάκης, που ισοπεδώνει δικαιώματα και κεκτημένα, δεν μπορεί να εμφανίζεται ως «εκπρόσωπος της προόδου»

στην παράδοσή μας». Η κυβέρνηση δείχνει να θεωρεί ότι η αναγνώριση δικαιωμάτων στα ομόφυλα ζευγάρια εξισορροπεί με κάποιον τρόπο τον ακραίο αυταρχισμό απέναντι σε όσους αντιστέκονται, τον περιορισμό εργασιακών δικαιωμάτων και δημοκρατικών ελευθεριών, και τον διασυρμό της χώρας ακόμα και στο ευρωκοινοβούλιο όσον αφορά το «κράτος δικαίου». Ο Κυριάκος Μητσοτάκης, που αποκάλεσε «ληστές» τους φοιτητές που αγωνίζονται για δωρεάν

και δημόσια παιδεία, επέλεξε να μην συγκρουστεί και να «αφήσει χώρο» στους συντηρητικούς βουλευτές που προτάσσουν το τρίπτυχο της χούντας «πατρική-θρησκεία-οικογένεια». Μένει να φανεί αν η ιστορία θα επαναληφθεί ξανά όσον αφορά τη σύγκρουση με τον Α. Σαμαρά, που πλέον εμφανίζεται ανοιχτά ως ηγέτης του ακροδεξιού πόλου εντός της ΝΔ. Η κοινωνία όντως αλλάζει και εξελίσσεται χωρίς την άδεια του Κοινοβουλίου. Σε τι κατεύθυνση, θα φανεί.

ΣΚΟΤΑΔΙΣΜΟΣ

Υπερκομματικό το... «κόμμα του θεού»

«Αγανακτισμένοι πολίτες και θρησκευτικοί παράγοντες τα θρήνησαν. Οργανωθήκαν. Αγόρασαν μπιτόνια. Και βενζίνα. Θα σας καταβρέξουν. Θα σας κάψουνε λέει. Σα τυφλοπόντικες λέει».

Κατερίνα Γώγου

Δεν είναι μόνο τα τρία ακροδεξιά κοινοβουλευτικά μορφώματα. Η μισαλλοδοξία και η ακραία συντηρητική ατζέντα φαίνεται ότι έχουν μπολιάσει ολόκληρο το πολιτικό σύστημα. Σε αυτή την κατεύθυνση γίνεται φανερό η ενίσχυση της επιρροής της εκκλησίας και των παρα-εκκλησιαστικών οργανώσεων στο πολιτικό προ-

σωπικό (ακόμα και σε βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ), με προκλητικές παρεμβάσεις που έχουμε να δούμε από την εποχή Χριστόδουλου, που μιλούσε για τη «Δεξιά του Κυρίου». Μια μόλις μέρα πριν έρθει στη Βουλή το νομοσχέδιο για τα ομόφυλα ζευγάρια, ο αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος, σαν εκπρόσωπος πολιτικού κόμματος, απαίτησε να γίνει ονομαστική ψηφοφορία στη Βουλή, με σαφή στόχο να ασκηθεί πίεση στους βουλευτές να μην πάνε κόντρα στον «νόμο του θεού», δηλαδή στη βούληση της Ιεράς Συνόδου. Σε αυτή την κατεύθυνση δεν είναι τυχαίος ο εναγκαλισμός της Εκ-

κλησίας με τους εκπροσώπους της άκρας Δεξιάς, με τον Ιερώνυμο να υποδέχεται ακόμα και τον αρχηγό των Σπαρτιατών Βασίλη Στίγκα. Μετά τη συνάντηση, ο Β. Στίγκας εμφανίστηκε στη Βουλή ως αυτόκλητος εκπρόσωπος της Εκκλησίας. Υποστήριξε ότι το νομοσχέδιο εξυπηρετεί «ξεκάθαρα την παγκόσμια παιδερασία» και ζήτησε από την κυβέρνηση να εφαρμόσει άμεσα ονομαστική ψηφοφορία «όπως ζήτησε ο αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος». Δεκάδες ρασοφόροι, άλλωστε, έδωσαν το παρών στη φιέστα μίσους Νίκης και ΛΑΟΣ της περασμένης Κυριακής, όπως και σε άλλες δράσεις με άρωμα θεοκρατίας.

Φαρμάκι οι τιμές στα φάρμακα

Ανατριχιαστικά υψηλές αυξήσεις ισχύουν από την περασμένη Δευτέρα σε τουλάχιστον 1.700 γενόσημα φάρμακα, με συνέπεια τη δυσβάσταχτη επιβάρυνση των ασφαλισμένων. Ένας τρόπος για να συσκοτίσει κανείς την αλήθεια είναι να την παρουσιάζει με τόσο περίπλοκο τρόπο, σαν να ήταν μια δύσκολη μαθηματική εξίσωση, ώστε ο πολίτης να σαστίζει, να θεωρεί ότι φταίει αυτός «που δεν καταλαβαίνει τι λένε τα κομπούτερι κι οι αριθμοί». Αυτό συνέβη με τα χρωματιστά τιμολόγια του ηλεκτρικού ρεύματος, αυτό συμβαίνει και με την ερμηνεία του Άδωνη Γεωργιάδη ως προς τις αυξήσεις στη συμμετοχή των ασφαλισμένων στα φάρμακα. Αυξήσεις που φτάνουν μέχρι και 80%! Πρόκειται για θρασύτητα επίθεση στο δικαίωμα του λαού για υγεία και ζωή.

Σχόλια στο ημίφως

► Η ΔΥΠΑ επιδότησε τους εργοδότες με 1,7 δισ.!

Πάρτι κάνουν οι εργοδότες με το δημόσιο χρήμα της ΔΥΠΑ, καθώς όπως ανακοίνωσε ο πρώην ΟΑΕΔ, μόνο το 2023 δαπάνησε 850 εκατ. ευρώ για «ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης», ενώ την τριετία 2021-2023 πάνω από 1,7 δισ! Επαίρονται στην κυβέρνηση ότι πρόσφεραν εργασία σε 50.000 άνεργους — να πώς υποχωρεί η επίσημη ανεργία. Πού κατέληξαν αυτά τα χρήματα; Εκ πρώτης όψεως στους άνεργους, καθώς από αυτά πληρώθηκαν μισθοί, ασφαλιστικές εισφορές, προγράμματα κατάρτισης κ.ά. Όμως οι πραγματικοί κερδισμένοι είναι οι εργοδότες που δεν έδωσαν ούτε ένα ευρώ για προσλήψεις. Το περίφημο Ταμείο Ανάκαμψης και το ΕΣΠΑ καλύπτουν τρύπες στις επιχειρήσεις, ανακυκλώνοντας την ανεργία και όχι δημιουργώντας μόνιμες και σταθερές θέσεις εργασίας.

► Χλευάζουν τους συγγενείς θυμάτων

Είναι απόθμνο το θράσος και η αναληγσία κάποιων δημοσιογράφων και παραγόντων της Δεξιάς στα σόσιαλ μίντια που ειρωνεύονται τους συγγενείς που ζητούν δικαίωση για τα αδικημένα παιδιά τους. Στο στόχαστρο των τοξικών βελών βρέθηκαν πρόσφατα ο Γιάννης Μάγγος, πατέρας του Βασίλη που πέθανε ύστερα από τον άγριο ξυλοδαρμό του από αστυνομικούς, καθώς και η Μαρία Καρυστιανού, μητέρα της 19χρονης Μάρθας, θύματος του εγκλήματος των Τεμπών. «Τυπάκο» χαρακτήρισαν τον πρώτο, ενώ για

ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΥΤΟΑΜΥΝΑΣ,
ΣΤΗ ΓΑΖΑ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΧΕΡΣΑΙΑ
ΕΠΙΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΑΘΕ ΕΝΝΟΙΑΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ...

την Μ. Καρυστιανού διατυπώθηκαν υπαινιγμοί ότι ο αγώνας της, που έχει συγκινήσει το πανελλήνιο, κρύβει τη φιλοδοξία της για πολιτική καριέρα! Στις πάγιες και συστηματικές κυβερνητικές προσπάθειες συσκότισης, έρχονται να προστεθούν η λάσπη, η συκοφάντηση η φθηνή ειρωνεία πολλών μικρών υπηρετών του συστήματος.

► Ο απατηλός «Κόσμος» του Πέτρου Κόκκαλη

Έλληνας Μπερλουσκόνι της οικολογίας φιλοδοξεί να γίνει ο Πέτρος Κόκκαλης ο οποίος παρουσίασε το νέο του πολιτικό κόμμα, με όνομα «Κόσμος». Ο εκλεγμένος με τον ΣΥΡΙΖΑ ευρωβουλευτής ανέλυσε το όραμά του για

μια «οικολογική ανάπτυξη» και υποστήριξε ότι στόχος είναι «να έχουμε στη χώρα μας έναν φορέα-μέλος της μεγάλης πράσινης ευρωπαϊκής οικογένειας». Στην πράξη μένει να φανεί αν το κόμμα Κόκκαλη θα επιλέξει τελικά αυτόνομη καταγραφή ή αν θα προτιμήσει να διαπραγματευτεί τη συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ ή τη Νέα Αριστερά. Γιατί, κατά τα άλλα, ο «Κόσμος» μοιάζει ένα κόμμα όπου φυσάει ο άνεμος και ο ιδρυτής του, πέρα από καλές δημόσιες σχέσεις και μια μεγάλη περιουσία, δεν έχει επιδείξει ένα διακριτό πολιτικό στίγμα.

► Ο Καραγκιόζης αστροναύτης

Από το φεγγάρι μέχρι τη θάλασσα,

η Ελλάδα θα είναι Αμερικανική. Με την τελετή υπογραφής από τον Γιώργο Γεραπετρίτη της πράξης προσχώρησης της Ελλάδας στις Συμφωνίες διαστημικής συνεργασίας «Artemis», ολοκληρώθηκε η συνάντηση των υπουργών Εξωτερικών Ελλάδας και ΗΠΑ στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ. Ο Άντονι Μπλίνκεν δήλωσε πως οι σχέσεις με την Ελλάδα είναι στο καλύτερο σημείο της ιστορίας και «πλέον τις μεταφέρουμε και έξω από τα σύνορα κυριολεκτικά». Το πρόγραμμα Artemis μπήκε σε τροχιά επί προεδρίας Τραμπ, δίνοντας μεγάλο ρόλο σε ιδιωτικές εταιρείες όπως η Space X και η Blue Origin. Σε αυτό το πλαίσιο, είναι ήδη προγραμματισμένη η εκτόξευση «ελληνικών» μικροδουροφόρων και ο διαμοιρασμός πληροφοριών και δεδομένων με τις ΗΠΑ.

Χρήστος Τσιλώνης*

«Πρόσθετα» για συνδικαλιστική γραφειοκρατία

Συνεδρίαση ΔΣ στις 7/2/2024 της Ανώτατης Γενικής Συνομοσπονδίας Συνταξιοδικών Οργανώσεων Ελλάδος (ΑΓΣΣΕ), η οποία εκπροσωπεί κυρίως συνταξιούχους από κλάδους πρώην ΔΕΚΟ και τραπεζών. Παρόντα 25 μέλη από τα 31. Πρώτο θέμα συζήτησης τα μνηνιαία έξοδα των μελών της διοίκησης, τα λεγόμενα «οδοιοπορικά». «Τόσα» ο πρόεδρος, «τόσα» ο γραμματέας, «τόσα» ο ταμίας κ.λπ. Η συγκεκριμένη 31μελής διοίκηση έχει εκλεγεί από το τελευταίο συνέδριο τον Μάιο του 2023, με αρκετές παρατυπίες όσον αφορά τη συμμετοχή πρωτοβάθμιων οργάνων σε τριτοβάθμιο όργανο, από εκπροσώπους των συνταξιοδικών οργανώσεων των λεγόμενων «ΔΕΚΟ-τραπεζών». Ένα γραφειοκρατικό μόρφωμα,

Ζητώ τον λόγο

όπως δυστυχώς λειτουργεί, στο οποίο οι συνδικαλιστές των γραφειοκρατικοποιημένων σωματείων των εργαζόμενων στις ΔΕΚΟ-τράπεζες μετά τη συνταξιοδότησή τους, είπαν να συνεχίσουν το «τεράστιο» έργο που επιτέλεσαν ως εκπρόσωποι των εργαζόμενων.

Τα λεγόμενα μνηνιαία οδοιοπορικά λειτουργούν ουσιαστικά ως κανονικές αμοιβές από το τριτοβάθμιο όργανο. Οι ίδιοι άνθρωποι είναι σε θέσεις ευθύνης σε δευ-

τεροβάθμια αλλά και πρωτοβάθμια σωματεία του χώρου τους. Η συνήθης πρακτική με ελάχιστες εξαιρέσεις είναι να υπάρχουν αντίστοιχες διαδικασίες «οδοιοπορικών» σε όλα τα επίπεδα. Όπως γίνεται κατανοητό, αν παίρνεις από έναν ή ενδεχόμενα ακόμα και από τρεις συνδικαλιστικούς χώρους οδοιοπορικά, μαζεύεις τον μήνα ένα σεβαστό ποσό μιας κατ' ουσίαν δεύτερης σύνταξης! Αυτό γίνεται τα τελευταία 40 χρόνια στα σωματεία των ΔΕΚΟ-τραπεζών και συνεχίζεται πλέον στα συνταξιοδικά σωματεία. Ο απόλυτος εκφυλισμός της έννοιας της εθελοντικής εκπροσώπησης και προσωπικής προσφοράς των εργαζομένων και των συνταξιούχων.

Διαφορετική πρακτική υπάρχει πλέον στον Σύλλογο Συνταξιούχων Εμπορικής

Τράπεζας από τον Δεκέμβριο 2016, που άλλαξε το ΔΣ και έμειναν «εκτός νυμφώνος» οι κομματικές-συνδικαλιστικές παρατάξεις: Καταργήσαμε τα οδοιοπορικά 300 ευρώ/μήνα ανά μέλος ΔΣ και τις υπόλοιπες «καλύψεις». Προτείνουμε και εγκρίθηκε από μαζική γενική συνέλευση τροποποίηση καταστατικού, η οποία προβλέπει απαγόρευση οποιασδήποτε αμοιβής ή «δαπάνης» των μελών του ΔΣ. Το σωματείο άσκησε αγωγή κατά όλων των πρώην μελών του ΔΣ, περιόδου 2015-2016, διεκδικώντας 82.000 ευρώ που παράνομα εκταμιεύτηκαν και ήδη τρεις από αυτούς επέστρεψαν τα ποσά.

*Πρόεδρος ΔΣ του Συλλόγου Συνταξιούχων Εμπορικής Τράπεζας

NAP

Ντίνα Χαριτάτου

Στην τελική ευθεία προς το 5^ο συνέδριο, που θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα από 1-3 Μαρτίου, μπαίνει το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση. Το 5^ο Συνέδριο διεξάγεται με το σύνθημα «Κάνουμε το επόμενο βήμα! Για ένα πολιτικό σχέδιο νέας κομμουνιστικής ελπίδας και επαναστατικής προοπτικής» και είναι ιδιαίτερα σημαντικό για την πορεία του NAP, καθώς τίθεται προς συζήτηση και απόφαση η πρόταση της Πολιτικής Επιτροπής για συμβολή στην ίδρυση νέας επαναστατικής κομμουνιστικής οργάνωσης. Από την περίοδο των γιορτών πραγματοποιούνται κύκλοι συνεδριάσεων των Οργανώσεων Βάσης του NAP και της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση, οι οποίες ολοκληρώνονται τις επόμενες μέρες με την ψήφιση των Θέσεων της ΠΕ και την εκλογή αντιπροσώπων για το συνέδριο. Παράλληλα βρίσκεται σε εξέλιξη και σημαντική οικονομική εξόρμηση, καθώς και άνοιγμα της συζήτησης με τον κόσμο της Αριστεράς και του εργατικού κινήματος. Το προηγούμενο Σάββατο 10 Φλεβάρη πραγματοποιήθηκαν δύο επιτυχημένες εκδηλώσεις σε Πάτρα και Γιάννενα αντίστοιχα.

Στην Πάτρα, στην αίθουσα του ΤΕΕ, έγινε εκδήλωση, με ιδιαίτερη συμμετοχή αγωνιστών/στριών του φοιτητικού κινήματος, με ομιλήτριες τις συντρόφισσες Άρτεμη Ευθυμίου και Γιώτα Ιωαννίδου. Από τις ομιλήτριες αναπτύχθηκε η προσπάθεια του NAP και της νΚΑ, να αναμετρηθούν με τα ερωτήματα των εργαζόμενων, της νεολαίας και όλων των καταπιεσμένων, που ξεπηδούν μέσα από μια αβιώτη ζωή σε έναν καπιταλισμό σε ολόπλευρη κρίση. Αλλά κι απέναντι στις απαντήσεις, με κυβερνητικό, διαχειριστικό χαρακτήρα ή λογική «απόδρασης», που διαρκώς αποτυγχάνουν, αφού αρνούνται τελικά να στοχεύσουν στην καρδιά του τέρατος. Η συζήτηση συνδέθηκε με το μεγαλειώδες φοιτητικό κίνημα των ημερών μας αλλά και με γενικότερα ερωτήματα.

Το NAP, τονίστηκε, επιχειρεί να συνεισφέρει στη διαμόρφωση αντίληψης και μαζικής γραμμής, για το με ποιο ρεύμα, ποιο πρόγραμμα και ποιο κόμμα μπορούμε να ανοίξουμε δρόμους για μια άλλη απελευθερωμένη σοσιαλιστική-κομμουνιστική κοινωνία. Πώς όμως μπορεί ο κόσμος να σκεφτεί με αυτόν τον ορίζοντα σήμερα; Και ποια στοιχεία περιγράφουν τη μεταβατική κοινωνία μετά την επανάσταση; Η περιγραφή των ανεπαρκειών του NAP πόσο συνδέεται με ένα συγκεκριμένο σχεδιασμό ώστε να κάνει την τομή με τον εαυτό του;

Στα Γιάννενα, στην αίθουσα εκδηλώσεων της Περιφέρειας, ο Αντώνης Δραγανίγος ανέδειξε την επικαιρότητα της κομμουνιστικής πρότασης απέναντι στα αδιέξοδα και την καταστροφική πορεία του καπιταλισμού. Εκτίμηση των Θέσεων είναι ότι ο κόσμος βρίσκε-

Στην τελική ευθεία προς το 5^ο συνέδριο στις 1-3 Μαρτίου

► Επιτυχημένες εκδηλώσεις σε Πάτρα-Γιάννενα, εσωοργανωτικές διαδικασίες στις Οργανώσεις Βάσης

ται μπροστά σε μια ιστορική καμπή, που σφραγίζεται από την τελματώδη οικονομική στασιμότητα και την επερχόμενη νέα λιτότητα του Συμφώνου σταθερότητας της ΕΕ, την όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και των πολέμων, την περιβαλλοντική κρίση και την κλιματική αλλαγή και τον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό.

«Σε αυτές τις συνθήκες, το ζήτημα της κομμουνιστικής απάντησης, που βασίζεται στην κοινωνική ιδιοκτησία και την εργατική εξουσία, για το NAP δεν είναι ιδεολογικό θέμα, αλλά μπαίνει στην ημερήσια διάταξη της ταξικής πάλης. Από αυτή την κομμουνιστική λύση εμπνέεται το άμεσο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης και συγκέντρωσης δυνάμεων, σε μια εποχή που σε αντίθεση με τις παραινέσεις να “ενωθούμε στο ελάχιστο” η τακτική με τη στρατηγική έρχονται πιο κοντά. Για να παλέψουμε σε αυτή την κατεύθυνση, απαιτείται μια πρωτοπορία και πρώτα απ’ όλα ένα κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης», τόνισε ο Α. Δραγανίγος. Το NAP έχει μεγάλη συνεισφορά με τις θέσεις

και τη δράση του, με την τομή που έκανε στην Αριστερά και την ασυμβίβαστη συνεισφορά του στους αγώνες, όμως η υποτίμηση της ίδιας της οργάνωσης, η υποβάθμιση του στρατηγικού και αυτοτελούς χαρακτήρα της παρέμβασής του, οδήγησε σε όρια που προσπαθεί να υπερβεί με το 5^ο συνέδριό του, την πορεία για το πρόγραμμα και κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Μετά το τέλος της εισήγησης, ακολούθησε πλούσια συζήτηση. Έγινε πλήθος ερωτήσεων και τοποθετήσεων, σχετικά με την αντίληψη του NAP για τον σοσιαλισμό-κομμουνισμό, την εκτίμησή του για τις πρώην «σοσιαλιστικές χώρες» και τον ρόλο τους και γενικά και κατά τον αντιφασιστικό αγώνα, την πολιτική του πρόταση στο σήμερα, τις αιτίες της υποχώρησης και της ήττας του αντιμνημονιακού ρεύματος του 2010-2015, τους άμεσους πολιτικούς στόχους και τη σχέση τους με τη στρατηγική κ.λπ. Την Κυριακή 10 Φλεβάρη πραγματοποιήθηκε συνδιάσκεψη της οργάνωσης περιοχής Ηπείρου-Κέρκυρας-Λευκάδας του NAP.

Γιώργος Κρεασίδης

Γ. Βαρουφάκης: «Αυτοκτονικό» να λες «έξω από την ΕΕ»!

Αυτοκτονική (!) χαρακτήρισε ο Γ. Βαρουφάκης τη γραμμή εξόδου από ευρώ και ΕΕ, μιλώντας σε εκδήλωση του ΜΕΡΑ25 στις 8/2 ενόψει των ευρωεκλογών. Στο κλείσιμο της εκδήλωσης κι αφού διαβεβαίωσε ότι «η ριζοσπαστική Αριστερά δεν μπορεί να αποκλείει τη ρήξη», συμπλήρωσε πως «αυτή τη στιγμή, όταν ο άλλος χάνει το σπίτι του, όταν δεν μπορεί να βάλει φαγητό στο τραπέζι, όταν τον ληστεύει ο πάροχος, ο παραγωγός ηλεκτρικής ενέργειας του καρτέλ ενέργειας, να του πεις ότι εγώ θέλω να με ψηφίσεις για να βγω από την ΕΕ. Αυτό, τακτικιστικά αν το δούμε, ό,τι και να πιστεύουμε για το αν θα έπρεπε να είμαστε στην ΕΕ, είναι αυτοκτονικό και δεν θα το κάνουμε, είναι πάρα πολύ απλό».

Μέσα από μια ανάλυση που

εκτιμά ότι το ΜΕΡΑ25 ηττήθηκε εκλογικά γιατί ζήτησε μια ρήξη που η κοινωνία δεν ήταν ώριμη να αποδεχτεί, το κόμμα του Γ. Βαρουφάκη καταλήγει σε ένα πρόγραμμα μπροστά στις ευρωεκλογές που μένει στα αιτήματα για ειρήνη, ελάχιστο κοινωνικό εισόδημα και να μην πληρώσει η κοινωνία το κόστος της περιβαλλοντικής κρίσης. Παράλληλα, διαβεβαιώνει ότι όχι απλά αυτό θα γίνει εντός ΕΕ, αλλά και ότι μια πολιτική ρήξης και εξόδου απ’ αυτήν θα ήταν σε βάρος των λαϊκών συμφερόντων. Κι αυτό, τη στιγμή που το πλαίσιο της ΕΕ είναι η βάση για τους καθηλωμένους μισθούς, την ακρίβεια στο ρεύμα, την κατάργηση στην πράξη του άρθρου 16 για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, ενώ με αυτό συγκρούονται οι αγροτικές κινητοποιήσεις που συγκλονίζουν την Ευρώπη. Σε επανάληψη η φιλοΕΕ γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ, που κατέληξε σε αδιέξοδο και μνημόνιο.

Δημήτρης Τόπαλης

ΜΠΛΟΚΟ Ε65
«Δυναμώνουμε
τον αγώνα»!

«Συνεχίζουμε τον αγώνα, προχωράμε γερά, δυναμώνουμε τα μπλόκα»! Αυτές οι λέξεις συμπυκνώνουν το κλίμα στο μεγαλύτερο μπλόκο της χώρας, αυτό της Καρδίτσας με πάνω από 800 τρακτέρ, όπως δήλωσε στο Πριν ο αγρότης Δημήτρης Τόπαλης, εκπρόσωπος της Ανάβρας Καρδίτσας στο μπλόκο του Ε65. Όσον αφορά το πώς ο αγροτικός κόσμος υποδέχτηκε τις «απαντήσεις» του πρωθυπουργού, «απογοήτευση» και «οργή» συνθέτουν τα κυρίαρχα συναισθήματα. Ενώ οι νέοι σε ηλικία αγρότες που είναι και η ψυχή του αγώνα, έχει πιο προωθημένες διαθέσεις. «Να ασκήσουμε μεγαλύτερη πίεση, να κλείσουμε όλη επ' αόριστο τον Ε65, να χτυπηθούμε με τα ΜΑΤ, για να μας ακούσουν» είναι μερικά από τα λόγια αγωνιζόμενων αγροτών που νιώθουν ότι το κράτος τους πετά στο περιθώριο.

Είναι προφανές ότι ο κυβερνητικός ελιγμός με τη συνάντηση με αντιπροσωπεία των μπλόκων, έπεσε στο κενό, καθώς πάνω από 50 μπλόκα που συγκεντρώθηκαν στη Νίκαια της Λάρισας αποφάσισαν κλιμάκωση και κάθοδο την Τρίτη 20/2 στην Αθήνα με τρακτέρ, λεωφορεία και αγροτικά οχήματα. Την ίδια μέρα, τα μπλόκα που είναι μακριά από την Αθήνα, θα αποκλείσουν τελωνεία και λιμάνια.

Όσον αφορά στα επιμέρους αιτήματα, όπως μας είπε ο Δ. Τόπαλης, τα μόνα ζητήματα όπου η κυβέρνηση έκανε κάποιες παραχωρήσεις ήταν σε ρεύμα και πετρέλαιο. Κι αυτές όμως δεν αφορούν ισότιμα όλους τους αγρότες, σε μια εμφανή προσπάθεια της κυβέρνησης να κατακερματίσει το κίνημα. Τα 10 περίπου λεπτά ανά κιλοβατώρα για όσους συμμετέχουν σε συνεργατικά σχήματα ή είναι συνεπείς και τα 11 λεπτά για όσους έχουν ρυθμίσει τις ληξιπρόθεσμες οφειλές, δεν είναι αρκετά για να κάμψουν τους αγρότες. Ούτε τα 80 εκατ. ευρώ επιστροφή φόρου σε δύο δόσεις, όταν μόνο από την φημολογούμενη επιβολή από 2025 του τέλους επιτηδεύματος στους αγρότες, το κράτος θα μαζέψει πολύ παραπάνω, περίπου 95 εκατ. ευρώ. «Δεν θέλουμε να διαχωρίζουν τους αγρότες, εξάλλου μόνο το 10-15% των αγροτών είναι σε συνεργατικά σχήματα, οι περισσότεροι είναι εκτός τέτοιων σχημάτων», τόνισε ο εκπρόσωπος της Ανάβρας.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΑΓΡΟΤΕΣ

Νίκος Μανάβης

Επικοινωνιακοί χειρισμοί της κυβέρνησης

► Ελάχιστες παροχές, μεγάλη προπαγάνδα για να σπάσουν τα μπλόκα

Με έξυπνη επικοινωνιακή τακτική η κυβέρνηση και ο πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης απέφυγε την κατά μέτωπο αντιπαράθεση με τους αγρότες και ταυτόχρονα απέφυγε να ικανοποιήσει τα αιτήματά τους. Έτσι στη συνάντηση που έγινε την Τρίτη 13 Φεβρουαρίου, στο Μέγαρο Μαξίμου ο πρωθυπουργός περιορίστηκε μόνο σε κάποια ημίμετρα για μείωση του κόστους του ηλεκτρικού ρεύματος και επιτάχυνση της πληρωμής της ήδη θεσπισμένης επιστροφής του ειδικού φόρου κατανάλωσης των καυσίμων. Κανένα από τα μέτρα αυτά δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα του κόστους παραγωγής για τους αγρότες, οι οποίοι διεκδικούν μείωση της τιμής του ηλεκτρικού ρεύματος στα 7 λεπτά ανά κιλοβατώρα. Η κυβέρνηση «έδωσε» τιμή 9,9 στην κιλοβατώρα, αλλά μόνο για όσους αγρότες είναι ενταγμένοι σε συνεταιρισμούς, συλλογικά πρόσωπα, δεν χρωστάνε και βέβαια είναι στο Μητρώο! Με βάση όλα αυτά, οι αγρότες εκτιμούν πως δεν είναι πάνω από το 1/3 που θα πάρει αυτή την τιμή. Όσον αφορά το μέλλον, ο Κ. Μητσοτάκης «δεσμεύθηκε» γι αυτή την τιμή μόνο για φέτος και του χρόνου και είπε πως για τα επόμενα χρόνια θα αφορά μόλις το 1/3 της κατανάλωσης!

Οι αγρότες ζητούν επίσης την απαλλαγή τους από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης καυσίμων, ενώ η κυβέρνηση με τα μέτρα που ανακοίνωσε θα δώσει τρία ευρώ ανά στρέμμα. Ή όπως λένε οι αγρότες δύο γεμίματα ενός τρακτέρ. Την ίδια ώρα, οι εφοπλιστές παίρνουν το πετρέλαιο περίπου με 0,5 ευρώ το λίτρο, ενώ οι αγρότες πάνω από 1,6 ευρώ! Η «επιστροφή» είναι μόλις 82

Βασικά αιτήματα του αγροτικού αγώνα θα έπρεπε να είναι η ανατροπή της ΚΑΠ, και όχι η εκ νέου διαπραγμάτευση, καθώς και η κατάργηση του Μητρώου αγροτών

εκατ. τον χρόνο, όταν πριν μερικά χρόνια ήταν 170 εκατ. ευρώ!

Το αίτημα για αναδιαπραγμάτευση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής της ΕΕ, μπήκε στο περιθώριο από την κυβέρνηση, καθώς οι δυνάμεις που κυριαρχούν στα αγροτικά μπλόκα το υποβάθμισαν από την αρχή των κινητοποιήσεων. Η ανατροπή της ΚΑΠ, κι όχι η αναδιαπραγμάτευση της, σε συνδυασμό με το αίτημα για κατάργηση του Μητρώου αγροτών θα έπρεπε να είναι το κεντρικό αίτημα πάνω στο οποίο θα ενοποιούνταν όλα τα τμήματα των αγωνιζόμενων φτωχομεσαίων αγροτών που χτυπιούνται από την αντιαγροτική πολιτική της κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι χαρακτηριστικό πως για το ζήτημα αυτό, μια μέρα μετά τη συνάντηση στο Μέγαρο Μαξίμου, ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Δευτέρης Αυγενάκης δήλωσε πως οι αλλαγές στην ΚΑΠ θα ξεκινήσουν να συζητούνται στα τέλη του Φεβρουαρίου, ενώ η εφαρμογή τους μετατίθεται για το 2026. Επί ουσίας η κυβέρνηση όπως και όλες οι κυβερνήσεις της Ε.Ε. θέλουν να προχωρήσουν σε διορθωτικές ρυθμίσεις εφαρμοστικού χαρακτήρα για την ΚΑΠ, κι

όχι σε αλλαγή στρατηγικής. Κεντρικός στόχος τους παραμένει η καταστροφή της φτωχομεσαίας αγροτιάς και ο πλήρης έλεγχος της αγροτικής παραγωγής από το μεγάλο αγροδιατροφικό κεφάλαιο. Αυτόν τον στόχο υπηρετούν εκτός από την κυβέρνηση και όλα τα κόμματα που ψήφισαν στην ευρωβουλή την ΚΑΠ, που σήμερα εφαρμόζεται και γι' αυτό άλλωστε και η αντιπαράθεση τους με την κυβέρνηση περιορίζεται σε διαχειριστικού χαρακτήρα ζητήματα.

Μόλις τελείωσε η σύσκεψη όλος ο κυβερνητικός μηχανισμός (βουλευτές, υπουργοί, κυβερνητικά ΜΜΕ κλπ.) ως έτοιμος από καιρό δήλωνε πως «η κυβέρνηση εξάντλησε τα δημοσιονομικά περιθώρια» και πίεζε τους αγρότες να σταματήσουν τις κινητοποιήσεις τους και να γυρίσουν στα σπίτια τους.

Οι αγροτοσυνδικαλιστές βγαίνοντας από το Μέγαρο Μαξίμου ήταν εμφανώς απογοητευμένοι. Ίσως γιατί περίμεναν κάποιες μεγαλύτερες παροχές από αυτές που τους υποσχέθηκε η κυβέρνηση. Ταυτόχρονα φάνηκε πως δεν ήταν έτοιμοι να καλέσουν ανοιχτά τους αγρότες σε κλιμάκωση των κινητοποιήσεων, αλλά και την αναγκαία δημιουργία αγωνιστικού μετώπου με τους εργαζόμενους και τους φοιτητές που βρίσκονται ήδη σε κινητοποιήσεις. Έτσι όλοι στις δηλώσεις τους παρέπεμπαν στις αποφάσεις των μπλόκων. Τις επόμενες ημέρες κι ενώ ο κυβερνητικός μηχανισμός επιδίωκε να δείξει οι αγρότες ικανοποιήθηκαν από τις ανακοινώσεις του πρωθυπουργού, αυτό που φάνηκε είναι πως η αγανάκτηση των αγροτών μεγαλώνει. Διότι είναι πια ξεκάθαρο πως στόχος της κυβέρνησης είναι, σεμνά και ταπεινά, να οδηγήσει τη φτωχομεσαία αγροτιά στον αφανισμό. Στην κατεύθυνση αυτή προσπαθεί να ενεργοποιήσει πρακτικές κοινωνικού αυτοματισμού. Κι είναι βέβαιο πως το επόμενο διάστημα θα δούμε ένταση της δράσης των πολύμορφων κατασταλακτικών μηχανισμών του κράτους.

Η απόφαση που λήφθηκε το μεσημέρι της Πέμπτης 15 Φεβρουαρίου για την πραγματοποίηση αγροτικού συλλαλητηρίου στην Αθήνα την Τρίτη 20 Φεβρουαρίου αποτελεί έκφραση των αγωνιστικών διαθέσεων στη φτωχομεσαία αγροτιά για συνέχιση των κινητοποιήσεων. Αλλά είναι βέβαιο πως μια κινητοποίηση, όσο μεγάλη και δυναμική να είναι δεν αρκεί να ανατρέψει την κυβερνητική πολιτική. Απαιτείται συνέχιση και κλιμάκωση των αγώνων και δημιουργία ενιαίου μετώπου με εργαζόμενους και νεολαία.

Θα «οργώσουν» την Αθήνα τα αγροτικά μπλόκα

► Στο πλευρό τους φοιτητικοί σύλλογοι και σωματεία

Ο κύβος ερρίφθη! Στην Αθήνα κατεβαίνουν οι αγρότες την Τρίτη 20 Φλεβάρη, με τρακτέρ, αγροτικά οχήματα και λεωφορεία! Κατάληψη στο κέντρο της πρωτεύουσας θα κάνει ο κόσμος του αγροτικού μόχθου, απαιτώντας από την κυβέρνηση πραγματικές απαντήσεις και όχι τα σάπια λόγια που είπε την Τρίτη ο Κ. Μητσοτάκης στην αντιπροσωπεία. Την απόφαση για κάθοδο των αγροτών στην Αθήνα πήρε η πανελλαδική σύσκεψη περισσότερων από 50 μπλόκων την Πέμπτη στη Νίκαια (Κιλελέρ) στη Λάρισα. Οι αγρότες παράλληλα απευθύνουν κάλεσμα μαζικής συμμετοχής σε σωματεία, φορείς και τον λαό της Αθήνας να στηρίξουν τον αγώνα τους και να συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις. Όπως αποφασίστηκε την Πέμπτη, τα μπλόκα που βρίσκονται μακριά από την Αθήνα θα αποκλείσουν τελωνεία και λιμάνια. Ταυτόχρονα έως την Τρίτη αποφασίστηκε να ενταθούν οι δράσεις σε κάθε μπλόκο, ενώ καταδικάστηκε η αστυνομική και δικαστική καταστολή, που εκδηλώθηκε στη Βόρεια Ελλάδα.

Η απόφαση της καθόδου, που έρχεται σαν αποτέλεσμα της οργής για τα κυβερνητικά «μισαδάκια» που κυριαρχεί στα μπλόκα, δίνει και μια απάντηση στα καλοπιάσματα του Μαξίμου, που τόσες μέρες έδινε τα εύσημα στους αγρότες για τις «λελογισμένες κινητοποιήσεις», για το ότι «δεν κλείνουν δρόμους» κλπ. Είναι πλέον φανερό πως μετά και το άδειασμα των αγροτικών αντιπροσωπειών την Τρίτη από την κυβέρνηση ο μόνος δρόμος είναι η κλιμάκωση και η σκληροπυρηνική κινητοποίηση, για να αποσπαστούν κατακτήσεις. Αντίθετα, η μέχρι τώρα «μετρημένη» στάση της αγροτικής ηγεσίας, που δεν έκλεινε δρόμους και δεν προχωρούσε σε πιο μαχητικές μορφές, έδωσε χρόνο στην κυβέρνηση.

Το θετικό για τους αγρότες είναι πως το κλίμα μεταξύ των εργαζομένων και των κατοίκων στις πόλεις είναι πολύ ευνοϊκό για τον αγώνα τους. Η ακρίβεια στα είδη διατροφής και το γεγονός πως όλο και περισσότεροι καταλαβαίνουν πως αυτό είναι αποτέλεσμα της κερδοσκοπίας των πολυεθνικών τροφίμων και των μεσαζόντων, η ανάγκη για φιλολαϊκές

απαντήσεις «και στο χωράφι και στο ράφι», η μεγάλη καταστροφή στη Θεσσαλία, σε συνδυασμό με την όξυνση των κοινωνικών προβλημάτων, διευρύνουν την υποστήριξη των αγροτών και στις πόλεις, ακόμα και τις μεγάλες, που είναι μακριά από τη γεωργία και τις δυσκολίες της.

Παράλληλα είναι πολύ σημαντικό κι ευνοϊκό για τους αγωνιζόμενους αγρότες πως υπάρχει ο ξεσηκωμός των φοιτητών/τριών, με πλήθος φοιτητικών καταλήψεων. Οι φοιτητικοί σύλλογοι, μαζί με εργατικά πρωτοβάθμια σωματεία, συνδικάτα και άλλες συλλογικές του λαού, θα βρεθούν στο πλευρό των αγροτών, θα τους υποδεχθούν στην Αθήνα και θα συμπαραταχθούν στις κινητοποιήσεις τους. Τώρα φαίνεται πόσο σημαντικό είναι να υπάρξει και απεργιακή κινητοποίηση των εργαζομένων, ειδικά στην Αθήνα, για να συγκροτηθεί στην πράξη ένα νικηφόρο μέτωπο αγώνα αγροτών-εργατών-φοιτητών. Υπάρχει ευθύνη στις δυνάμεις (και της Αριστεράς) που αρνήθηκαν αυτή την επιλογή, αλλά η ζωή μπορεί να επιβάλει πράγματα.

ΑΝΤΑΡΣΥΑ: Νίκη στον αγώνα των αγροτών!

► Μέτωπο ανατροπής μαζί με τους εργαζόμενους και τη νεολαία!

Μετά τη συνάντηση των αγροτών με τον Κ. Μητσοτάκη την Τρίτη, η αγροδιατροφική επιτροπή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έβγαλε την εξής ανακοίνωση: *Αντί για να ζύσουν τον πάτο του βαρελιού, έξυσαν κι άλλο τη σάρκα των αγωνιζόμενων αγροκτηνοτρόφων!*

Στη συνάντηση που είχε με αντιπροσωπεία των αγωνιζόμενων αγροκτηνοτρόφων, ο πρωθυπουργός με απύθμενο θράσος πρότεινε λιγότερα από αυτά που είχε προτείνει προφορικά στους αγρότες κατά την έναρξη των αγροτικών κινητοποιήσεων!

Η κυβέρνηση της ΝΔ και ο πρωθυπουργός δεν θεωρούν ούτε νόμιμα ούτε δίκαια τα αιτήματα των αγροκτηνοτρόφων. Η κυβέρνηση είναι απέναντι σε κάθε διεκδίκηση και εξυπηρετεί τα συμφέροντα της κυρίαρχης τάξης και του πολιτικού της προσωπικού σε βάρος των συμφερόντων των καταπιεζόμενων μαζών της εργατικής τάξης και σύμμαχων στρωμάτων της. Η κυβέρνηση προσπαθεί να δείξει ότι συνδιαλέγεται για το «καλό των ανθρώπων του πρωτογενή τομέα», προσπαθεί να κερδίσει χρόνο για να μπορέσει να ξεφύγει από τον συντονισμό των μπλόκων, των αγωνιζόμενων φοιτητών αλλά και τον απεργιακό αναβρασμό-αγανάκτηση που επικρατεί στους εργαζόμενους. Προσπαθεί να φανεί ως «κυβέρνηση-διαλόγου» την ώρα που καταστέλλει τους αγώνες των εργαζομένων και της νεολαίας.

Όλα τα σφυριά πρέπει να βαρέσουν για να ενωθούν τα μεγάλα ρυάκια αντίστασης αγροτών-εργατών-νεολαίας σε ένα ποτάμι ανατροπής της πολιτικής της κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτός ο δρόμος θα ανοίξει με αναβάθμιση του αντικυβερνητικού και αντιΕΕ προσανατολισμού του κινήματος από τη σκοπιά

των κοινωνικών και λαϊκών αναγκών και όχι της δήθεν «εθνικής» διαπραγμάτευσης. Η κυβέρνηση της ΝΔ και οι προηγούμενες κυβερνήσεις έχουν συναποφασίσει την Κοινή Αγροτική Πολιτική στην ΕΕ για την εξυπηρέτηση των πολυεθνικών, του ντόπιου αγροδιατροφικού κεφαλαίου και τα κυκλώματα των μεγαλοαγροτών-μεγαλοεμπόρων και όλο του αδηφάγου δικτύου (καρτέλ) εμπορίας των αγροτικών προϊόντων.

Οι χιλιάδες μικροί και μεσαίοι αγροκτηνοτρόφοι, οι εργατοαγρότες-αγροτοεργάτες δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από την κυβέρνηση και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Στόχος κυβερνήσεων-ΕΕ είναι το ξεκλήρισμα τους και η υποταγή τους στα κυρίαρχα στρώματα της υπαίθρου και της αγοράς. Δεν θα κάνουν βήμα πίσω από την επιδίωξή τους όσους ελιγμούς και να κάνουν.

Μόνος δρόμος είναι η συνέχιση και η κλιμάκωση του αγώνα σε συντονισμό με τους αγωνιζόμενους φοιτητές και με το απεργιακό ρεύμα που διαμορφώνεται στους εργαζόμενους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα παρά την υπονομευτική στάση του επίσημου συνδικαλιστικού κινήματος. Μόνη ελπίδα ένα κοινό αγωνιστικό μέτωπο ανατροπής για να αποσταθεροποιηθεί η κυβέρνηση και η πολιτική της, για να διαμορφωθούν όροι πραγματικών κατακτήσεων κόντρα στη δημοσιονομική προσαρμογή της Ε.Ε. που εξυπηρετεί ο κυβερνητικός «τσαμπουκάς».

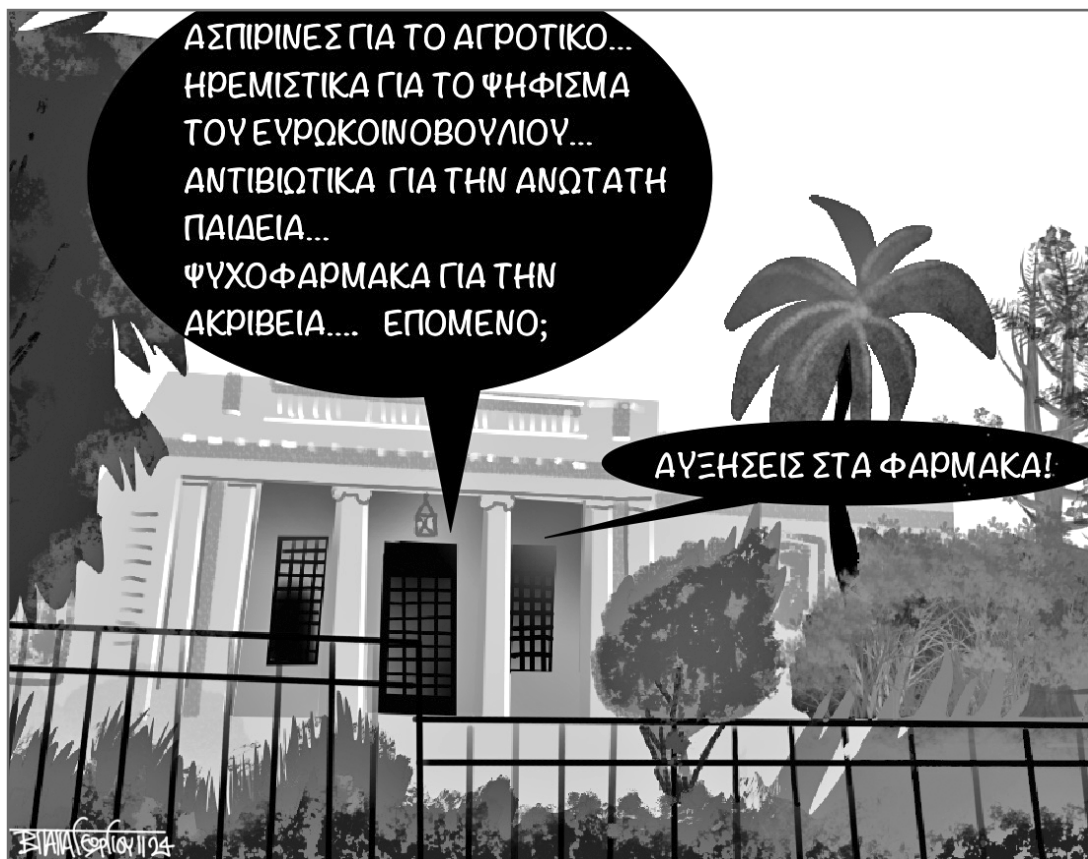
Να ικανοποιηθούν όλα τα αιτήματα των αγωνιζόμενων αγροκτηνοτρόφων. Όχι στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Μεγάλες αυξήσεις στους μισθούς. Να βάλουμε STOP στην ακρίβεια, να πάρουμε από τα κέρδη τους! Μπλόκα παντού, να σπάσει της κυβέρνησης ο «τσαμπουκάς»! Να ανατραπεί η πολιτική που διαλύει τις ζωές μας.

Στην τελική ευθεία η οικονομική εξόρμηση του ΝΑΡ

ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ απομένουν για τη λήξη της τρίμηνης οικονομικής εξόρμησης και την έναρξη του συνέδριου του ΝΑΡ και της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση. Το πλάνο είχε φτάσει στο 73% μέχρι τις 15/2. Η ανταπόκριση συναγωνιστών/στριών μας είναι θετική και δείχνει τις δυνατότητες, με ένταση των προσπαθειών, να επιτευχθεί ο στόχος που θα επιτρέψει να ανταποκριθούμε στις ανάγκες που δημιουργούν τα έξοδα λειτουργίας και οι πολιτικές μάχες της χρονιάς. Η άμιλλα των Οργανώσεων του ΝΑΡ φέρνει στην πρώτη θέση μεταξύ των Οργανώσεων Περιοχών την Πελοπόννησο, με κάλυψη του πλάνου της κατά 162%, στη δεύτερη θέση την Οργάνωση Β. Αιγαίου με 110% και στην τρίτη θέση την Οργάνωση Εξωτερικού με 76%. Η οργάνωση Αττικής βρίσκεται στην τέταρτη θέση.

Ακροβασίες | Βασίλης Παπαγεωργίου

ΑΣΠΙΡΙΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ...
ΗΡΕΜΙΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ
ΤΟΥ ΕΥΡΩΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ...
ΑΝΤΙΒΙΩΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗ
ΠΑΙΔΕΙΑ...
ΨΥΧΟΦΑΡΜΑΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΚΡΙΒΕΙΑ.... ΕΠΟΜΕΝΟ;

ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ!

Με ένα ...κλικ

**ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ
ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ
ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΠΡΙΝ**

► Ένα ενδιαφέρον αφιέρωμα για τον πόλεμο στην Ουκρανία, με αφορμή τη συμπλήρωση δύο χρόνων από την εισβολή της Ρωσίας, θα κυκλοφορήσει το Σάββατο 24 Φεβρουαρίου. Οι ανταγωνισμοί, ο ρόλος του ΝΑΤΟ, οι πόλεμοι της εποχής μας, η επόμενη μέρα. Γράφουν, ανάμεσα σε άλλους: Κώστας Δικαίος, Δημήτρης Καλτσάωνς, Πάνος Κοσμάς, Παναγιώτης Μαυροειδής, Παναγιώτης Ξοηλίδης.

**ΝΑΡ ΤΡΙΚΑΛΩΝ:
ΠΡΟΣΥΝΕΔΡΙΑΚΗ
ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΝ
ΚΥΡΙΑΚΗ (18/2)**

► Το ΝΑΡ Τρικάλων, ενόψει και του 5ου συνεδρίου, διοργανώνει την Κυριακή 18/2, στις 12 το μεσημέρι, στη Σουίτα Art Cafe (Στεφάνου Σαράφη 18), συζήτηση με θέμα «Η παιδεία στη λαμπτόμο του κέρδους και της αγοράς!». Ομιλητές θα είναι ο Γιώργος Κρεσίδης (εκπαιδευτικός, μέλος ΠΕ του ΝΑΡ) και αγωνιστές του φοιτητικού κινήματος.

**ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΜΙΧΑΛΗ
ΜΙΛΤΣΑΚΑΚΗ**

► Το Σάββατο 17/2 στις 7 μ.μ. στο δημαρχείο Καισαριανής, θα γίνουν τα εγκαίνια της έκθεσης φωτογραφίας «Άνθρωποι σε κίνηση και κίνημα» του Μιχάλη Μιλτσακάκη, η οποία θα διαρκέσει μέχρι τις 25/2. Η έκθεση, που διοργανώνει το περιοδικό *Σελιδοδείκτης*, περιλαμβάνει 50 φωτογραφίες κυρίως από το διάστημα μετά την πανδημία (2020-2024) και κάποιες πριν από αυτήν.

**ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΕΣΕΚ
ΓΙΑ ΙΔΙΩΤΙΚΑ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ**

► Η Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων Εκπαιδευτικών (ΠΕΣΕΚ) διοργανώνει στις 20/2 στις 6 μ.μ. στη Νομική Σχολή (Σίνα 6, αίθουσα Οικονομίδου) συζήτηση με θέμα «Η ίδρυση Ιδιωτικών Πανεπιστημίων στο πλαίσιο της ιδιωτικοποίησης της Εκπαίδευσης». Ομιλητές: Δημήτρης Καλτσάωνς (αναπληρωτής καθηγητής θεωρίας του Κράτους και Δικαίου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, μέλος Εκτελεστικής Γραμματείας ΠΟΣΔΕΠ), Χρήστος Κάτσικας (εκπαιδευτικός, μέλος ΠΕΣΕΚ), Άγγελος Θωμόπουλος (πρόεδρος φοιτητικού συλλόγου Τοπογράφων ΕΜΠ).

Δίκτυο «Σπάρτακος»: Εκδηλώσεις σε Νέα Σμύρνη και Αθήνα για τη νέα δίωξη

ΣΤΙΣ 7 ΜΑΡΤΙΟΥ πρόκειται να πραγματοποιηθεί, στο τριμελές πλημμελειοδικείο Χίου, η δίκη του αγωνιστή Νίκου Χαραλαμπίδου, με την κατηγορία της «συκοφαντικής δυσφήμισης», ύστερα από μήνυση αξιωματικού. Ενόψει της δίκης, η Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων και το Δίκτυο «Σπάρτακος» διοργανώνουν κεντρική εκδήλωση για την επιχείρηση ποινικοποίησης, στις 20/2 στις 6.30 μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο του δήμου Αθηναίων «Αντώνης Τρίτσης» (δίπλα στη Νομική, είσοδος από Σόλωνος). Ομιλητές: Νίκος Χαραλαμπίδου, Σωκράτης Πάντος και Θεοδωρής Χονδρογιάννης. Σήμερα, Σάββατο 17/2, στις 7 μ.μ. αντίστοιχη εκδήλωση θα γίνει στην Εργατική Δέσχη Νέας Σμύρνης (Ελ. Βενιζέλου 12 και Αιγαίου).

Εκατοντάδες ακαδημαϊκοί εξωτερικού ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών ΑΕΙ

ΠΑΝΩ από 300 ακαδημαϊκοί, καθηγήτριες και καθηγητές, ερευνητριες και ερευνητές, εργαζόμενες και εργαζόμενοι σε διεθνή πανεπιστήμια έχουν ήδη υπογράψει το ψήφισμα κατά της ιδιωτικοποίησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ελλάδα, δηλώνοντας την υποστήριξη στο δημόσιο πανεπιστήμιο και την αλληλεγγύη στους αγωνιζόμενους φοιτητές και πανεπιστημιακούς στην Ελλάδα. Η συλλογή υπογραφών συνεχίζεται, ενώ η αναλυτική λίστα είναι αναρτημένη στο σάιτ του Πριν (prin.gr).

Κολωνός: Υπόμνημα Επιτροπής Αλληλεγγύης στη 12χρονη προς τη δημοτική αρχή

ΥΠΟΜΝΗΜΑ προς τη νέα δημοτική αρχή Αθηνών αλλά και τις υπόλοιπες δημοτικές παρατάξεις απέστειλε η Επιτροπή Αλληλεγγύης στη 12χρονη, επιζώσα του κυκλώματος *trafficking* του Κολωνού. Μεταξύ άλλων, τονίζει την άμεση ανάγκη να υπάρξουν ενέργειες για την ουσιαστική στήριξη της 12χρονης και της πολυμελούς οικογενείας της, καθώς και γενικά για την υποστήριξη των ευάλωτων οικογενειών στην πόλη, ενώ ζητά συνάντηση με τη νέα δημοτική αρχή.

Γλυφάδα: Συναυλία (18/2) για την Παλαιστίνη

Η πολιτική-πολιτιστική *Δέσχη Αμπαρίζα* διοργανώνει την Κυριακή (18/2) στις 7 μ.μ. στο δημοτικό θέατρο «Μελίνα Μερκούρη» συναυλία αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό. Θα συμμετάσχουν: Παλαιστινιακή παροικία, Ν. Καραντζιά, Π. Μπάμπουρας, Γ. Α. Μπορμπόλης, Ε. Γκαγκούλη, Ν. Μπένου, Χ. αδερφοί Δαλιάνη, +bAnda Orchestra, Γ. Δεσποτάκης, Γ. Μαυρισάκης, Γ. Γρηγορόπουλος, Υπεραστικοί.

ΚΟΥΠΟΝΙ

για τους αναγνώστες του

ΠΡΙΝ

θέατρο

Με την επίδειξη του παρόντος κουπονιού, το Πριν παρέχει τη δυνατότητα σε 2 αναγνώστες του να παρακολουθήσουν την παράσταση **Ο Γλάρος του Άντον Τσέχωφ**, με ένα κανονικό εισιτήριο αξίας 15 ευρώ!

Παραστάσεις: Παρασκευή-Σάββατο στις 9 μ.μ. και Κυριακή στις 8 μ.μ. Θέατρο Άτις-Νέος Χώρος (Λεωνίδου 12, Μεταξουργείο).

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 2103225207
Η προσφορά ισχύει για όλες τις παραστάσεις από Παρασκευή 22/12. Απαραίτητη η τηλεφωνική κράτηση, η ενημέρωση του ταμείου και η επίδειξη του κουπονιού στην είσοδο

Συνέντευξη

ΣΤΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΗ
ΣΤΑΜΟΥΛΗ

Χριστίνη Δέση-Λουκά

Γραμματέας ΣΜΤ και μέλος Αριστερής Πρωτοβουλίας Τεχνικών

Ψήφος για σωματείο
«εργαλείο» στα χέρια
των εργαζόμενων

«Για να μπορέσει να υπογραφεί μια αξιοπρεπής σύμβαση εργασίας στον κατασκευαστικό και μελετητικό κλάδο, πρέπει να φυσήξει αέρας αλλαγής κατεύθυνσης για το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών. Για να πειστεί η εργοδοσία, πρέπει να πάει αλλιώς!», τονίζει στο Πριν η Χριστίνη Δέση-Λουκά, γραμματέας του ΣΜΤ και μέλος της Αριστερής Πρωτοβουλίας Τεχνικών (ΑΠΤ), ενόψει των εκλογών στο σωματείο (25-27/2).

Οι εργοδότες θέλουν να κατοχυρώσουν με σύμβαση τη μνημονιακή κανονικότητα σε βάρος των εργαζόμενων τεχνικών. Δεν θα τους το επιτρέψουμε

► Οι κατασκευαστικές και μελετητικές εταιρείες προσδοκούν μια «χρυσή» περίοδο κερδοφορίας λόγω Ταμείου Ανάκαμψης, ΕΣΠΑ, ΣΔΙΤ κ.ά. Ποια είναι όμως η πραγματικότητα για τους εργαζόμενους του κλάδου;

Οι ίδιοι οι εργοδότες παραδέχονται ότι αυτή τη στιγμή υπάρχουν 100 δισ. ευρώ έτοιμα να «πέσουν» στην αγορά και δεν ξέρουν πώς να τα διαχειριστούν! Αλλά και τα επίσημα στοιχεία δείχνουν υπερκέρδη ειδικά για τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες. Ωστόσο, οι εργαζόμενοι του κλάδου έρχονται αντιμέτωποι με μια πρωτόγνωρη εντατικοποίηση στους ρυθμούς εργασίας. Η εργασία με «μπλοκάκι» παραμένει εκτεταμένη, οι απλήρωτες υπερωρίες και η (απλήρωτη) επταήμερη εργασία αποτελούν καθημερινότητα, κυρίως στα εργοτάξια. Οι μισθοί παραμένουν καθηλωμένοι και οι όποιες αυξήσεις δίνονται δεν καλύπτουν τη διαφορά που προκύπτει από τη συνολικότερη αύξηση του κόστους ζωής.

► Υπήρξαν αγώνες στη διετία που μεσολάβησε από τις προηγούμενες εκλογές του ΣΜΤ;

Η τελευταία διετία χαρακτηρίστηκε από τη μεγάλη μάχη που δώσαμε ενάντια στην εργοδοσία της εταιρείας Green Properties, με την πρωτοφανή κίνηση εκ μέρους της εργοδοσίας να απολύσει 11 συναδέλφους/ισσες, επειδή τόλμησαν να διεκδικήσουν αυξήσεις μισθών, καλύτερα ωράρια κ.λπ. Μετά τις κινητοποιήσεις και τις πιέσεις του σωματείου, η εργοδοσία τελικά αναγκάστηκε να δώσει δεδουλευμένα και αποζημιώσεις! Ριχτήκαμε, όμως, και στις μάχες για επαναπρόσληψη απολυμένων συναδέλφων, καταβολή δεδουλευμένων ή κινητοποιήσεις ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία και σε άλλες εταιρείες.

► Ως Αριστερή Πρωτοβουλία εκτιμάτε ότι το σωματείο δεν κατάφερε να εμπλέξει πλατιά τα μέλη του σε αγωνιστικές δράσεις, κάνετε δε λόγο για εσωστρέφεια και γραφειοκρατική λογική. Πού αποδίδετε αυτή την κατάσταση;

Καθ'όλη τη θητεία του απερχόμενου ΔΣ, αν και υπήρχαν δράσεις και κινητοποιήσεις, επικράτησε εσωστρέφεια. Ήταν πολύ σύνθητες να μην φτάνουν εγκαίρως ενημερώσεις για τις διάφορες δράσεις σε όλους τους

συναδέλφους, προκειμένου να μπορούν να συμμετάσχουν. Ήταν πολύ συχνό δε το φαινόμενο οι συνάδελφοι να μην έχουν καμία ενημέρωση για σοβαρές εξελίξεις στη μάχη για τη ΣΣΕ. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση όπου το ΔΣ, με πρωτοβουλία της ΕΣΑΚ (ΠΑΜΕ), για εβδομάδες βρισκόταν σε επαφές με το εργοδοτικό σωματείο του ΣΤΥΕ ενώ τα μέλη του ΣΜΤ δεν γνώριζαν τίποτα. Αλλά και πιο συνολικά για τον σοβαρό αγώνα που δίνουμε για τη ΣΣΕ, ως ΑΠΤ είχαμε καταθέσει επανειλημμένα συγκεκριμένο σχέδιο δράσης με εξώστρεφο χαρακτήρα το οποίο και απορρίφθηκε. Προτείναμε μια λογική ανοίγματα αυτού του αγώνα σε όλους

τους συναδέλφους, μια λογική μαχητικής διεκδίκησης και κλιμάκωσης. Τελικά με ευθύνη κυρίως της πρώτης δύναμης (ΕΣΑΚ) αλλά και με την πλήρη ανοχή των υπόλοιπων δυνάμεων του ΔΣ, δηλαδή της Barricada (ΑΡΑΣ, Αναμέτρηση, ΑΡΑΝ κ.ά.) και της Συνάρτησης (Νέα Αριστερά, ΣΥΡΙΖΑ), η εξώστρεφη δράση του σωματείου περιορίστηκε και η σύμβαση δεν έγινε υπόθεση των εργαζόμενων του κλάδου.

► Ποιες είναι οι τελευταίες εξελίξεις στη μάχη για τη συλλογική σύμβαση εργασίας στον κλάδο σας;

Οι εργοδότες αναγνωρίζουν το ΣΜΤ ως συνομιλητή. Όμως η έναρξη των συζητήσεων με τους εργοδοτικούς φορείς έγινε μετά από πίεση της ΑΠΤ τον Δεκέμβριο του 2022, δηλαδή ένα χρόνο μετά τις εκλογές. Τον Νοέμβριο του 2023 παρουσιάσαμε το σχέδιο της συλλογικής σύμβασης που είχε υπερψηφίσει η συνέλευση του σωματείου, με βάση τη λογική που είχαμε επεξεργαστεί τα προηγούμενα χρόνια, εμπλουτίζοντάς τα με βάση τη σημερινή πραγματικότητα. Ενώ η δραστηριότητα του κλάδου ανεβαίνει με εκρηκτικούς ρυθμούς, ο βηματισμός του σωματείου χαρακτηριζόταν ήταν ιδιαίτερα αργός! Στη συνάντηση που έγινε στις 14/2, η εργοδοσία μάς παρουσίασε μια πρόταση σχεδίου που όχι μόνο δεν έδινε

με τα μπλοκάκια αλλά και οι προτάσεις τους στο μισθολογικό κομμάτι ήταν κυριολεκτικά αστείες. Οι μισθοί που πρότειναν ήταν όχι μόνο κάτω από αυτούς της «πιάτσας» αλλά και χαμηλότεροι από τη σύμβαση του σωματείου το 2009. Ταυτόχρονα, είχαν εξαφανίσει τα επιδόματα, τις θεσμικές κατακτήσεις του σωματείου (π.χ. αποζημίωση εκτός έδρας, άδειες) και δεν έλεγαν λέξη για το ωράριο. Οι εργοδότες θέλουν να κατοχυρώσουν με σύμβαση τη μνημονιακή κανονικότητα σε βάρος των εργαζόμενων τεχνικών. Δεν θα τους το επιτρέψουμε. Εμείς μπορούμε να αντιστρέψουμε αυτή την κατάσταση με πιο δυναμικούς αγώνες και να τους

αναγκάσουμε να δεχτούν τα βασικά μας αιτήματα.

► Μετά από αυτές τις εξελίξεις ποια πιστεύετε ότι πρέπει να είναι τα επόμενα βήματα; Γιατί καλείτε τον κόσμο να σας στηρίξει σε αυτές τις εκλογές;

Είναι σαφές ότι για να μπορέσει να υπογραφεί μια αξιοπρεπής ΣΣΕ στον κλάδο πρέπει να φυσήξει αέρας αλλαγής στο σωματείο. Θα συνεχίσουμε τον αγώνα ότι και να γίνει, αλλά η μέχρι τώρα πορεία επιβεβαιώνει ότι για να πειστεί η εργοδοσία, πρέπει να πάει αλλιώς! Να αυξήσουμε τη μαχητικότητα και την απαιτητικότητά μας και να τη μετατρέψουμε σε συλλογική δράση με διεκδίκηση όλων των αιτημάτων μας. Να ανοίξει το ζήτημα για τη ΣΣΕ πλατιά στους χώρους εργασίας και να κλιμακώσουμε τη στάση μας με πολύμορφες δράσεις. Πρέπει την επόμενη διετία να βάλουμε και πάλι μπρος για ένα σωματείο αποτελεσματικό και δημοκρατικό, εργαλείο στα χέρια των εργαζόμενων. Γι' αυτό καλούμε σε υπερψηφίση της Αριστερής Πρωτοβουλίας Τεχνικών. Η πρόσδεση του σωματείου με τον σχεδιασμό του ΠΑΜΕ είναι αναποτελεσματική και πρέπει να αντιστραφεί. Σήμερα χρειαζόμαστε ένα σωματείο ζωντανό με συχνές συνελεύσεις και ανοιχτές διαδικασίες. Ένα σωματείο που θα βρίσκεται από την πλευρά των καταπιεσμένων σε όλα τα επίπεδα, από την υπεράσπιση των ΛΟΑΤΚΙ+ (μακριά από τις ομοφοβικές επιθέσεις της ΕΣΑΚ) μέχρι τους ευρύτερους λαϊκούς αγώνες όπως είναι η πάλη για τους δημόσιους χώρους, τα κοινωνικά αγαθά, η υπεράσπιση του δημόσιου πανεπιστημίου.

► Τι στόχους βάζετε για την απεργία της 28^{ης} Φλεβάρη;

Από την αρχή θέσαμε την ανάγκη να ενοποιηθούν οι διάφοροι αγώνες και να προκηρυχθεί πανεργατική απεργία. Η ΓΣΕΕ ωστόσο λειτουργεί σαν υφυπουργείο Εργασίας και κήρυξε απεργία λίγο πριν το Πάσχα, ενώ το ΠΑΜΕ αρνήθηκε τον συντονισμό και την κλιμάκωση των αγώνων, αλλά και την άμεσα απεργιακή απάντηση (στις αρχές Φλεβάρη), την ώρα που κείνη η φωτιά των αγώνων με φοιτητές, αγρότες και εργαζόμενους να είναι στον αγώνα. Από τη μεριά μας, επιδιώκουμε τη μαζική συμμετοχή στην απεργία στις 28/2, ώστε να σταλεί μήνυμα για ανυποχώρητη συνέχιση των κινητοποιήσεων.

6^η βδομάδα

Φοίβος Λιναρδάτος

Αναβάθμιση περιεχομένου και μορφών για να νικήσει το κίνημα

Την Πέμπτη 15 Φλεβάρη, για έκτη κατά σειρά εβδομάδα, το φοιτητικό κίνημα βγήκε στους δρόμους της Ελλάδας. Σε πάνω από 15 πόλεις, δεκάδες φοιτητικοί σύλλογοι έδειξαν πως δεν πτοούνται ούτε από τις ψεύτικες υποσχέσεις περί ενίσχυσης των δημόσιων Πανεπιστημίων ούτε, όμως, από τις κατασταλτικές κινήσεις κράτους και πρυτάνεων απέναντι σε φοιτητές και εργαζόμενους.

Τα συνθήματα για αποκλειστικά Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία «ταρακούνησαν», για ακόμα μία εβδομάδα, ολόκληρη τη χώρα από Έβρο ως την Κρήτη και από την Κέρκυρα ως τη Ρόδο. Στην Αθήνα, παρά τη βροχή, το καθιερωμένο ραντεβού φοιτητικών συλλόγων και σωματείων της εκπαίδευσης χαρακτηρίστηκε από μαζικότητα. Στην «κεφαλή» των εργατικών μπλοκ ξεχώρισε αυτό των εργαζομένων στο ΕΚΠΑ υπό το οραματικό σύνθημα «Τα όνειρα με αγώνα μένουν ζωντανά». Η παρουσία εργαζομένων από το συγκεκριμένο ίδρυμα είχε ιδιαίτερη σημασία καθώς εκκρεμεί η εκδικητική δίωξη του συνδικαλιστή και επί 19 χρόνια εργαζομένου διοικητικού Δημήτρη Αντωνίου (βλ. σελ. 14). Την αντίθεσή της στη συνδικαλιστική δίωξη εξέφρασε και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Ειδικού και Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού ΑΕΙ (ΠΟΣΕΕΔΙΠ). Ακολουθούσαν τα πανό εργαζομένων από την εκπαίδευση όπως του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Π.Ε. Αριστοτέλης, του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Π.Ε. Ηρώ Κωνσταντοπούλου, του Συντονιστικού Αναπληρωτών/Αδιοριστών Εκπαιδευτικών, πολλών ΕΛΜΕ από διάφορες περιοχές της Αττικής κ.ά. Η πορεία κατέληξε σε κοινό μαζικό Συντονιστικό Συνελεύσεων στη Νομική, που αυτή τη φορά αγκαλιάστηκε από όλες τις πολιτικές δυνάμεις. Κόμβο παλλαϊκής κλιμάκωσης θα αποτελέσει η Τρίτη 20 Φλεβάρη, ημέρα που τα τρακτέρ των αγροτών θα κατέβουν στην Αθήνα.

Στη Θεσσαλονίκη, η αστυνομία επέλεξε να χτυπήσει βάνουσα και αναίτια τη μαζική διαδήλωση χωρίς όμως να καταφέρει να την διαλύσει. Μετά το πέρας της πορείας, ομάδες των ΜΑΤ επιχείρησαν να εισβάλουν στο ΑΠΘ κάνοντας χρήση χημικών. Κατά την επιχείρηση η αστυνομία κινήθηκε εναντίον φοιτητών που συμμετείχαν στο προγραμματισμένο συντονιστικό γενικών συνελεύσεων!

Χ. Κ.

Το φοιτητικό κίνημα μοιάζει να μην πτοείται από την τρομοκρατία της κυβέρνησης. Οι μαζικές πορείες ανά την Ελλάδα σε συνδυασμό με τις εκατοντάδες καταλήψεις δείχνουν, ξεκάθαρα, πως το φοιτητικό κίνημα μόνο μειοψηφικό δεν είναι, ενώ ελάχιστα επηρεάζεται από τα όσα διατυμπανίζουν τα «παπαγαλάκια» των ΜΜΕ και οι διαπλεκόμενοι με ιδιωτικά συμφέροντα περί των μη κρατικών πανεπιστημίων. Μπροστά σε αυτή την -πρωτόγνωρη για εκείνη- κατάσταση, η κυβέρνηση παίζει το «χαρτί» των τηλεξέταστικών ως ύστατη λύση, προκειμένου να αποδυναμώσει τη δυναμική των καταλήψεων. Προσπαθεί να ωθήσει τους φοιτητές να απομακρυνθούν από τις γενικές συνελεύσεις και τις πορείες και να το «ρίξουν» στο διάβασμα. Ως θετική παρακαταθήκη πρέπει να εκτιμή-

σουμε το γεγονός πως παρά τις προσπάθειες αυτές ο αριθμός των καταλήψεων δεν μειώνεται, ενώ μία μεγάλη κρίσιμη μάζα φοιτητών/τριων συνεχίζει να δίνει όλο της το «είναι» στον αγώνα.

Παρ' όλα αυτά, απαιτείται μέγιστη πολιτική επαγρύπνηση ώστε το ζήτημα των τηλεξέταστικών να μην περάσει στα «ψιλά», να μην αντιμετωπιστεί από το φοιτητικό σώμα «ελαφρά την καρδιά», καθώς κάτι τέτοιο μπορεί να οδηγήσει στην εμπέδωση και αποδοχή κατασταλτικών μηχανισμών απέναντι στο κίνημα. Η «υπόγεια» αποδοχή του μέτρου από πλευράς ΚΝΕ και η άρνηση έμπρακτης σύγκρουσης με το καθεστώς της τηλεξέτασης εν μέσω κινήματος, δεν ενισχύει το να εγγραφεί η τηλεξέταση στη συνείδηση των φοιτητών/τριων ως αυτό που πραγματικά είναι: δηλαδή μορφή απεργοσπαστικού μηχανισμού! Μόνο με κοινή και οργανωμένη δράση που

θα έχει ως στόχο να υλοποιηθούν στην αυτοτέλειά τους οι αποφάσεις των συνελεύσεων φοιτητών και εργαζομένων, θα καταφέρει το κίνημα να αντιστρέψει τις (μικρές μεν, υπαρκτές δε) τάσεις απομαζικοποίησης των φοιτητικών συνελεύσεων που παρατηρούνται καθώς, από τη μία, τα αντιδραστικά μπλοκ δεν εμφανίζονται πια, ενώ από την άλλη, η δεδομένη συνέχιση του αγώνα, πολλές φορές αποσυγκροτεί αγωνιστικό δυναμικό — που θα κατέβει στις κινητοποιήσεις, αλλά δεν βρίσκει τρόπο να συμβάλει στην οργάνωση του αγώνα.

Το κίνημα, λοιπόν, βρίσκεται σε μία κρίσιμη καμπή! Οι πολιτικές πρωτοπορίες πρέπει να στρέψουν την προσοχή τους στο καλύτερο ερώτημα των φοιτητών: «Τι παραπάνω μπορεί και πρέπει να γίνει για να μην ψηφιστεί το νομοσχέδιο;» Το ερώτημα είναι εύλογο. «Η Αθήνα βούλιαξε, βρισκόμαστε στην 6^η εβδομάδα καταλήψεων αλλά η

Το ζήτημα της παιδείας να γίνει υπόθεση όλης της κοινωνίας, το κοινωνικό ζήτημα να γίνει υπόθεση του φοιτητικού κινήματος

- Το κοινωνικό ζήτημα να γίνει υπόθεση του φοιτητικού κινήματος! Οι φοιτητές δεν ζουν σε «γυάλα», αλλά είναι οργανικό κομμάτι της κοινωνίας και βιώνουν στο «πετσί» τους την επίθεση. Πρέπει και μπορούν να βαθύνουν τον αγώνα τους απέναντι στην ακρίβεια και τους πεινχρούς μισθούς που παίρνουν τόσο οι ίδιοι όσο και οι οικογένειές τους. Απέναντι στις ιδιωτικοποιήσεις των δημόσιων αγαθών που εάν δεν μπλοκαριστούν, ο σημερινός 18χρονος όταν τριανταρίσει θα ζει σε έναν πλήρως ιδιωτικοποιημένο κόσμο. Απέναντι στην ΕΕ που οι κατευθύνσεις της δεν φέρνουν μόνο τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, αλλά ταυτόχρονα τσακίζουν αγρότες, εργαζόμενους και συνολικά την πληττόμενη πλειονότητα.

- Να ενισχυθούν οι μορφές κοινής δράσης φοιτητών-εργαζομένων-αγροτών. Οι δύο απογευματινές πορείες έπαιξαν προωθητικό ρόλο καθώς προσπάθησαν να εντάξουν στον πανεκπαιδευτικό αγώνα σωματεία και εργαζομένους. Στο πλαίσιο αυτό, χάθηκε σημαντική ευκαιρία να προκηρυχθεί μία μεγάλη μαζική απεργία υπεράσπισης της δημόσιας δωρεάν παιδείας και των κοινωνικών αγαθών που διαρκώς ιδιωτικοποιούνται. Δυστυχώς οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ αρνήθηκαν την πρόταση για άμεση απεργιακή κλιμάκωση, καθώς συχνά απαξίωσαν τις όποιες πρωτοβουλίες στόχευαν σε εμπλοκή των εργατικών σωματείων, ενώ «κάρφωσαν» μια ημερομηνία απεργίας ενάμιση μήνα πριν, χωρίς να σκέφτονται το πώς η απεργία θα μπορέσει να τροφοδοτηθεί από τα, εν εξελίξει, κινήματα στην «καρδιά» της μάχης και να γίνει ουσιαστικό «όπλο» για να μπλοκαριστεί ο νόμος.

- Να συνεχιστούν οι καταλήψεις και οι οξυμένες μορφές πάλης. Αυτή η λογική ανάγκασε την κυβέρνηση να πηγαίνει διαρκώς προς τα πίσω το νομοσχέδιο, έτσι πρέπει να συνεχιστεί και να κλιμακωθεί εκ νέου η πάλη και με νέα πανελλαδική κινητοποίηση. Ταυτόχρονα χρειάζεται οι φοιτητικοί σύλλογοι να αναπτύξουν κι άλλες πολύμορφες δράσεις που θα πιέσουν περαιτέρω την κυβέρνηση όπως καταλήψεις στους ΕΔΚΕ, κινητοποιήσεις για τις τηλεξεταστικές, κλεισίματα κεντρικών οδικών αρτηριών κλπ.

- Το φοιτητικό κίνημα να οργανωθεί ανώτερα και όλοι οι φοιτητές και οι φοιτήτριες να νιώσουν οργανικό κομμάτι των συλλόγων, δημιουργοί του κινήματος και όχι ακολουθητές. Μόνο έτσι θα αποτρέπεται η ταύτιση των συλλόγων με τις πολιτικές δυνάμεις, η διάσπαση των συλλόγων και του Συντονιστικού Γενικών Συνελεύσεων και ο «εγκλωβισμός» του κόσμου του αγώνα σε μικροπολιτικές σκοπιμότητες που καταλήγουν μέχρι και σε εκφυλιστικά φαινόμενα. Στην κατεύθυνση αυτή, ο Συντονισμός Σχημάτων και Αγωνιστών/τριών κατέθεσε πρόταση στις γενικές συνελεύσεις για την αναβαθμισμένη λειτουργία της συντονιστικής επιτροπής κατάληψης, τον τρόπο οργάνωσης και ενιαίας έκφρασης του συλλόγου, όπως και την εκλογή αιρετών και ανακλητών αντιπροσώπων. Το άνοιγμα αυτής της συζήτησης μέσα στις συνελεύσεις πίεσε ώστε να περιθωριοποιηθούν εκφυλιστικές λογικές και οι πολιτικές δυνάμεις να δράσουν πιο ενιαία.

Να ενισχυθούν οι μορφές κοινής δράσης φοιτητών-εργαζομένων-αγροτών

>>>>>

κυβέρνηση φαίνεται αποφασισμένη να προχωρήσει στην ψήφισή του»... Για να απαντηθεί το ερώτημα αυτό, οι πολιτικές πρωτοπορίες πρέπει να «σηκώσουν τα μανίκια», όχι για να τσακωθούν, αλλά για να δουλέψουν ουσιαστικά για το μεγαλύτερο ξεδίπλωμα του κινήματος. Κοιτώντας το «τώρα» πρέπει να ξεχωρίσουμε δύο ποιοτικά σημεία που είναι αναγκαία ώστε να σχεδιάσουμε το μέλλον:

Πρώτο, η αντοχή του αγώνα αναδεικνύει ότι αυτός δεν αφορά μόνο τη μάχη απέναντι στα ιδιωτικά πανεπιστήμια αλλά εκφράζει μια βαθύτερη οργή που «κατακλύζει» τη νεολαία, καθώς δεν βλέπει κάποια προοπτική για το μέλλον της και αναζητεί έναν τρόπο να πει «ως εδώ»!

Δεύτερο, η (ευτυχής) συγκυρία είναι τέτοια, όπου παράλληλα με τις φοιτητικές κινητοποιήσεις εμφανίζεται ένας δυναμικός αγώνας των αγροτών, που (και αυτός) πιέζει την κυβέρνηση. Δεν είναι αδύνατον η πολιτική και κοινωνική πίεση που δημιουργείται από τα δύο αυτά κινήματα να αναγκάσει την κυβέρνηση σε οπισθοχώρηση. Ειδικά εάν συναντηθούν...

Με βάση αυτά, λοιπόν, για να συνεχίσει αυτός ο αγώνας δυναμικά και να εκφράσει μια ευρύτερη κοινωνική δυναμική χρειάζεται:

- Το ζήτημα της παιδείας να γίνει υπόθεση όλης της κοινωνίας! Αυτό δεν μπορεί να γίνει με όρους υπεράσπισης της ήδη υπάρχουσας κατάστασης στην εκπαίδευση, αλλά διεκδίκησης αιτημάτων, που αφορούν πλατιά την κοινωνία (βλ. ΕΒΕ, ιδιωτικά κολλέγια, Τράπεζα Θεμάτων κ.λπ.) μέχρι την πρόταση για μία απελευθερωτική παιδεία ενάντια στα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Ζωντανό κίνημα διαρκείας που διευρύνει τις μορφές παρέμβασής του

Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες ανά την Ελλάδα δεν μοιάζουν διατεθειμένοι/ες να «επιπρέψουν» στην κυβέρνηση να ψηφίσει το νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά ΑΕΙ. Μία επισκόπηση των διεργασιών της τελευταίας εβδομάδας, δείχνει πως μία μεγάλη κρίσιμη μάζα παλεύει όχι για την «τιμή των όπλων» αλλά για να νικήσει «εδώ και τώρα».

Μετά τη μεγαλειώδη πορεία της προηγούμενης Πέμπτης, διοργανώθηκε το Σάββατο μεγάλη συναυλία από τις καταλήψεις των φοιτητικών συλλόγων Αθήνας στα Προπύλαια. Παρότι η κίνηση, δυστυχώς, δεν αγκαλιάστηκε από όλες τις πολιτικές δυνάμεις του κινήματος, μέλη Συντονιστικών Επιτροπών Κατάληψης από δεκάδες σχολές κατάφεραν να διοργανώσουν με επιτυχία ένα κεντρικό πολιτιστικό γεγονός στην «καρδιά» της Αθήνας. Στη συναυλία συμμετείχαν πάνω από 10 καλλιτέχνες διαφόρων μουσικών ρευμάτων, ενώ υπήρξε πλούσιο line-up κωμικών. Στο κοινό βρέθηκαν χιλιάδες άτομα –διαφορετικών ηλικιών– πλαισιώνοντας την πρώτη έκφραση πολιτιστικού αντιπροτάγματος του φοιτητικού κινήματος. Αξίζει να κρατήσουμε πως τη διοργάνωση και τη λειτουργία της συναυλίας ανέλαβαν οι Φοιτητικοί Σύλλογοι, δίχως τη συμμετοχή χορηγών, εταιρειών κ.λπ., ενώ τα οικονομικά έξοδα καλύφθηκαν από τη συνδρομή των παρευρισκομένων.

Τη Δευτέρα διεξήχθη, για δεύτερη συνεχόμενη εβδομάδα, κοινή απογευματινή πορεία εργατικών σωματείων και φοιτητικών συλλόγων ξανά στα Προπύλαια. Παρά το πιεστικό κινηματικό «καλεντάρι», η πορεία πραγματοποιήθηκε με επιτυχία. Στην

κεφαλή της βρέθηκε πανό των Φ.Σ. Αθήνας και αμέσως πιο πίσω αυτά των εργατικών σωματείων — στην πλειοψηφία τους εκπαιδευτικών. Πίσω από τα σωματεία βρέθηκαν μέλη αριστερών εργατικών σχημάτων/κινήσεων (όπως η Αριστερή Πρωτοβουλία Τεχνικών που παρεμβαίνει στο ΣΜΤ), ενώ στη συνέχεια ακολούθησε το μπλοκ των Αγωνιστικών Κινήσεων, του ΝΑΡ και συλλογικότητες του αντιεξουσιαστικού χώρου. Η παρουσία της αστυνομίας ήταν έντονη και προκλητική, καθώς υπεράριθμοι άνδρες των ΜΑΤ, φορώντας αντιασφυξιογόνες μάσκες, ακολουθούσαν την πορεία από κοντινή απόσταση.

Όσον αφορά τις «εντός των τειχών» διεργασίες του κινήματος, οι γενικές συνελεύσεις έλαβαν, εκ νέου, αγωνιστικές αποφάσεις. Η Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών –παρά το lock-out που επικείμενη η Πρωταγία– «έσπασε το ρόδι» και προστέθηκε στη λίστα των κατειλημμένων σχολών, με το πλαίσιο αγώνα να λαμβάνει 110 ψήφους, έναντι 53 της «Ανοικτής Σχολής» και 24 της ΠΚΣ. Στις υπόλοιπες σχολές δεν φαίνεται να υπάρχει «ελπίδα» για τις καθεστωτικές δυνάμεις. Η ΔΑΠ, κατά κύριο λόγο, συνεχίζει να αρνείται τη συμμετοχή της. Πράγμα που μπορεί να οδηγήσει σε μία σχετική πτώση της μαζικότητας, καθώς δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση η συνέχιση ή μη του αγώνα. Παρ' όλα αυτά, οι αριθμοί των αγωνιστικών πλαισίων συνεχίζουν να είναι υψηλοί. Ενδεικτικά, το αγωνιστικό πλαίσιο στο Πάντειο έλαβε 350 ψήφους, στην Ιατρική Αθήνας 208, στη Φιλοσοφική 260 και στο Πολυτεχνείο Κρήτης 244 ψήφους.

Χρίστος Κρανάκης

ΕΚΠΑ Χρίστος Κρανάκης

Πρωφανής στοχοποίηση συνδικαλιστικής δράσης

► Μεθόδευση απόλυσης εργαζόμενου του ΕΚΠΑ γιατί συμπαραστάθηκε στο φοιτητικό κίνημα. Εισαγγελική παρέμβαση κατ' εντολή της κυβέρνησης! Δυναμική απάντηση φοιτητών-εργαζομένων

Ανευ προηγούμενου, τουλάχιστον για όσα χρόνια έχουν μεσολαβήσει μετά τη Χούντα, ήταν η απόφαση του πρύτανη του ΕΚΠΑ να προωθήσει τη διακοπή σύμβασης εργαζόμενου επί 19 χρόνια (!) διοικητικού υπαλλήλου, εξαιτίας της στήριξης που επέδειξε στον αγώνα των φοιτητών. Με έντονο άρωμα αυταρχισμού, ο πρύτανης του ΕΚΠΑ, Γεράσιμος Σιάσος, εμφανώς επηρεασμένος από την ακροδεξιά ατζέντα που προωθούν ενάντια στο πανεκπαιδευτικό κίνημα «πρωτοπαλίκαρα» της κυβέρνησης τύπου Γεωργιάδης και Βορίδης, επιχειρεί να παραπέμψει τον αγωνιστή εργαζόμενο του ΕΛΚΕ στο Συμβούλιο του Ιδρύματος, ώστε να προχωρήσει η άμεση αναστολή της σύμβασής του μέχρι να εξεταστεί η οριστική παύση της — με άλλα λόγια η απόλυσή του!

Χρησιμοποιώντας το αντιδραστικό νομικό οπλοστάσιο που συνέταξε η κυβέρνηση της ΝΔ προκειμένου να χτυπήσει το συνδικαλιστικό κίνημα, ο πρύτανης Γ. Σιάσος προσπαθεί να παραπέμψει τον Δημήτρη Αντωνίου, μέλος της Διοίκησης της Ομοσπονδίας Διοικητικών Υπαλλήλων της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, με την κατηγορία πως εκείνος παρεμπόδισε τη λειτουργία του Κέντρου Λειτουργίας και Διαχείρισης Δικτύου του ΕΚΠΑ, ενώ, ταυτόχρονα, εκτίμησε (!) πως συντρέχει κίνδυνος επανάληψης της ίδιας πράξης.

Η κλήτευση αυτή υποτίθεται πως στηρίζεται σε δηλώσεις του ίδιου του Δημήτρη Αντωνίου σε τηλεοπτικό σταθμό, στις οποίες —σύμφωνα με τον πρύτανη του ΕΚΠΑ— «ομολογεί» πως παρεμπόδισε τη λειτουργία του πανεπιστημιακού server. Βέβαια, είναι φανερό —και με βάση τις δηλώσεις του και με βάση την

ιδιότητά του— πως τοποθετήθηκε στα ΜΜΕ ως μέλος του Κεντρικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, μεταφέροντας τη νόμιμη και δημόσια απόφαση της γενικής συνέλευσης εργαζομένων στην οποία συμμετείχε. Συνεπώς, η προσπάθεια διακοπής της σύμβασης του εργαζόμενου όχι μόνο στερείται νομικής ουσίας αλλά στην πραγματικότητα αποτελεί μία κατάφωρη πολιτική στοχοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης και έκφρασης.

Ο πολιτικός χαρακτήρας της δίωξης έγινε ακόμα πιο εμφανής όταν, την Πέμπτη το απόγευμα, η Εισαγγελία Πρωτοδικών της Αθήνας διέταξε προκαταρκτική έρευνα. Υποτίθεται πως σκοπός της έρευνας, την οποία θα αναλάβει η Δίωξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος (!), είναι η αναζήτηση διάπραξης αδικημάτων «της παρακώλυσης λειτουργίας πληροφοριακών συστημάτων καθώς και της φθοράς ψηφιακών δεδομένων». Στην πραγματικότητα, όμως, ο στόχος είναι η πολιτική τρομοκράτηση του φοιτητικού και εργατικού κινήματος και η διάρρηξη των στενών πολιτικών δεσμών μεταξύ φοιτητών και διοικητικών του ΕΚΠΑ.

Η επιλογή του κράτους να εμπλακεί σε μία καθαρά πανεπιστημιακή, διοικητική υπόθεση, μόνο τυχαία δεν είναι. Οι δύο άμεσες κινητοποιήσεις που διοργάνωσαν, αρχικά οι Φοιτητικοί Σύλλογοι μαζί με εργαζομένους την Τετάρτη στην Πρυτανεία του ΕΚΠΑ και, στη συνέχεια, ο Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού Πανεπιστημίου Αθηνών την Πέμπτη στα Προπύλαια, άσκησαν σημαντικές πιέσεις στην πρυτα-

νεία του ΕΚΠΑ. Υπό τον φόβο, λοιπόν, η ΕΔΕ να «μείνει στα χαρτιά» το κράτος —μέσω της εισαγγελικής παρέμβασης— επενέβη προκειμένου να «εγγυηθεί» πως θα πάρει εκδίκηση για την κινητοποίηση στον server. Ενδεικτικό της άνωθεν πολιτικής εντολής που υπήρξε, είναι το ρεπορτάζ καθεστωτικών ΜΜΕ, το οποίο αναφέρει πως παρότι οι εισαγγελικές αρχές αρχικά περίμεναν έγγραφη αναφορά για την υπόθεση, στη συνέχεια αποφάσισαν να προχωρήσουν αυτεπάγγελτα....

Η παραπάνω πολιτική πρόκληση αποδεικνύει τον «φόβο» που έχει κυριεύσει τους πρυτάνεις και την κυβέρνηση. Αφού τα «αγαπημένα τους παιδιά» των ΔΑΠ-ΠΑΣΠ απέτυχαν παταγωδώς να ανοίξουν τις σχολές, αφού η αστυνομία δεν κατάφερε να τρομοκρατήσει τους αγωνιζόμενους φοιτητές, τώρα στρέφονται σε «άγαρμπες» κινήσεις με σκοπό να τρομοκρατήσουν τους εργαζομένους στα Πανεπιστήμια και να διαρρήξουν τις σχέσεις τους με το φοιτητικό κίνημα.

Πρέπει, όμως, να γνωρίζουν καλά πως το πανεκπαιδευτικό κίνημα που έχει συγκροτηθεί τους τελευταίους μήνες είναι πολύ πιο ισχυρό από όσο νομίζουν και οι εισαγγελικές παρεμβάσεις δεν θα σταθούν ικανές να το αποσυγκροτήσουν. Άλλωστε, όπως δήλωσε σε τοποθέτησή του κατά την κινητοποίηση της Τρίτης, ο Οδυσσεάς Γκουντάρης, μέλος του φοιτητικού συλλόγου του Φυσικού, «οι φοιτητές/τριες θα κλιμακώσουν τον αγώνα τους ώστε να μην διεξαχθεί ΕΔΕ και να μην προχωρήσει η λήξη της σύμβασης του Δημήτρη Αντωνίου. Το φοιτητικό και εργατικό κίνημα δεν τρομοκρατείται!».

Σωτήρης Καρδάσης*

Διευρύνεται η συμμετοχή των μεταπτυχιακών στον αγώνα!

Για δεύτερη συνεχόμενη εβδομάδα οι μεταπτυχιακοί φοιτητές/τριες οργανωνόμαστε μέσα από τους συλλόγους μας ή πρωτοβουλίες αγώνα που έχουμε σχηματίσει. Μετά την πρώτη πετυχημένη εμφάνισή στην πανελλαδική πανεκπαιδευτική πορεία στις 8/2, καταφέραμε να δώσουμε το παρών —αυτή τη φορά πιο μαζικά— και στην πορεία της Πέμπτης 15/2.

Βασικά οχήματά μας αποτελούν οι πρωτοβουλίες αγώνα που έχουν συγκροτηθεί στη Σχολή Θετικών Επιστημών, στη Φιλοσοφική και στο τμήμα Οικονομικών Επιστημών του ΕΚΠΑ. Οι τρεις αυτές πρωτοβουλίες, μαζί με αρκετούς Συλλόγους Μεταπτυχιακών και Υποψήφιων Διδασκτόρων (βλ. Ιστορικού-Αρχαιολογικού ΕΚΠΑ, Ιστορίας και Φιλοσοφίας της Επιστήμης ΕΚΠΑ, Πολιτικού ΕΚΠΑ και Παντείου), κινητοποιούμε από κοινού στον δρόμο και θα επιδιώξουμε το επόμενο διάστημα να υπάρξει ακόμη βαθύτερος συντονισμός, τόσο

μεταξύ μας όσο και με άλλους συλλόγους και πρωτοβουλίες που κινούνται στην ίδια κατεύθυνση.

Στην κατεύθυνση αυτή, το επόμενο διάστημα οργανώνουμε συντονιστικό όλων των πρωτοβουλιών και συλλόγων την Κυριακή 18/2 στη Νομική στις 2.00 μ.μ. για να αποφασίσουμε τις επόμενες κοινές μας δράσεις και για να κλιμακώσουμε τους αγώνες μας, ειδικά όσο πλησιάζει η κατάθεση του νομοσχεδίου προς ψήφιση στη Βουλή. Αξιοσημείωτη είναι και η πρώτη κοινή ανακοίνωση-καταγγελία που βγάλαμε για το φλέγον ζήτημα της απόλυσης διοικητικού υπαλλήλου του ΕΚΠΑ.

Παρά τις προφανείς δυσκολίες της κινητοποίησης του συγκεκριμένου κοινωνικού στρώματος (σύντομη διάρκεια σπουδών, ηλικιακή ετερογένεια κ.λπ.), η προσπάθεια που κάνουμε είναι ιδιαίτερα σημαντική κυρίως για δύο λόγους: Πρώτον, γιατί το νομοσχέδιο μας αφορά άμεσα ως τμήμα της ακαδημαϊκής κοινό-

τητας, το οποίο μάλιστα ήδη καλείται να πληρώσει για τις σπουδές του. Το νομοσχέδιο θα μας πλήξει και θα δυσχεραίνει περισσότερο τις σπουδές και τις ζωές μας, με τη γενίκευση των διδασκτρων και στα ελάχιστα μεταπτυχιακά που είναι ακόμη δωρεάν, την αύξηση των διδασκτρων στα ήδη υπάρχοντα κ.ο.κ. Δεύτερον, γιατί με τον τρόπο αυτό ενισχύουμε τους μαζικούς και δυναμικούς αγώνες του φοιτητικού κινήματος στην κατεύθυνση της διαμόρφωσης ενός πανεκπαιδευτικού μετώπου αγώνα. Αυτός άλλωστε είναι και ο μόνος τρόπος για να μπλοκάρουμε την ψήφιση του νομοσχεδίου Πιερρακάκη, αλλά και συνολικά τις επιθέσεις των αστικών κυβερνήσεων, του κεφαλαίου και της ΕΕ στον χώρο της παιδείας.

*μέλος Πρωτοβουλίας Μεταπτυχιακών τμήματος Οικονομικών Επιστημών ΕΚΠΑ

ΤΑΣΕΙΣ

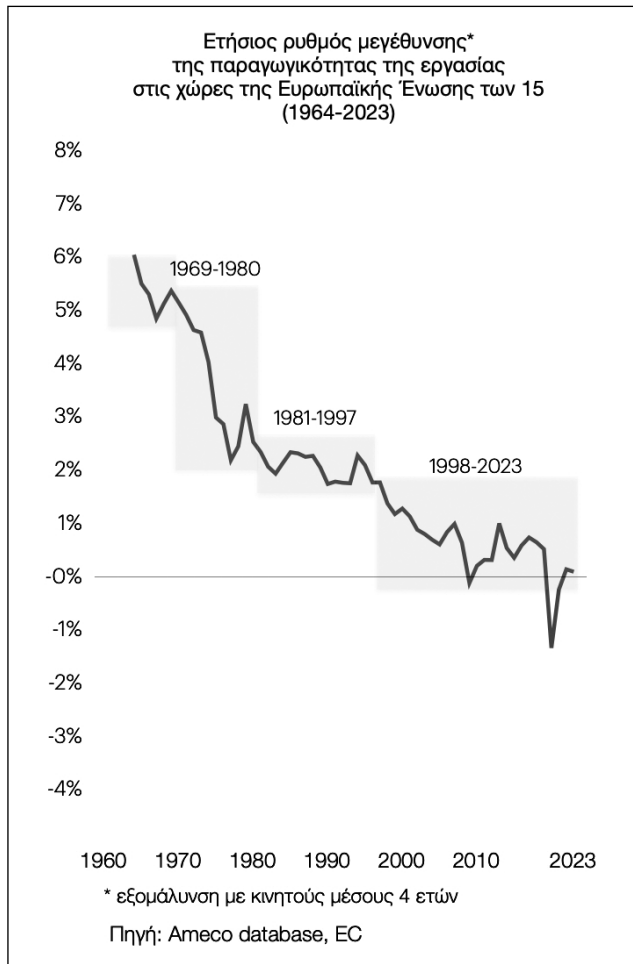
Ηλίας Ιωακείμογλου

Πού κατευθύνεται ο καπιταλισμός;

► Η καθήλωση του ρυθμού ανόδου της παραγωγικότητας και η υπεραξία

Ο νεοφιλελευθερισμός, που είναι ο καπιταλισμός της εποχής μας, έχει ως σημείο εκκίνησης το 1979 με την άνοδο της Θάτσερ στην κυβέρνηση. Κοιτάζοντας τώρα προς τα πίσω την ιστορία του, με το πλεονέκτημα που μας δίνει η μεγάλη χρονική απόσταση, μπορούμε να δούμε με άμεσο τρόπο, «δια γυμνού οφθαλμού», τις αργόσυρτες αλλαγές που επέβαλε. Το πιο σημαντικό στοιχείο που πρέπει να εξετάσουμε πώς μεταβλήθηκε στη διάρκεια της ιστορίας του νεοφιλελευθερισμού, είναι οι αυξήσεις της παραγωγικότητας της εργασίας, δηλαδή πόσο επιπλέον προϊόν μπορεί να παράγει η χώρα μέσα σε μια ώρα δουλειάς, επειδή υπήρξε τεχνολογική πρόοδος ή βελτιώσεις στην οργάνωση της εργασίας. Η παραγωγικότητα της εργασίας είναι το πιο σημαντικό στοιχείο που πρέπει να εξετάσουμε, επειδή ο καπιταλισμός, ήδη από την αρχή του 20^{ου} αιώνα, συγκροτήθηκε έχοντας ως καρδιά την τεχνολογική πρόοδο και τις επακόλουθες αυξήσεις της παραγωγικότητας της εργασίας. Μετατράπηκε από έναν καπιταλισμό της απόλυτης υπεραξίας σε έναν καπιταλισμό της σχετικής υπεραξίας, που θα έλεγε και ο Μαρξ.

Αν στραφούμε τώρα προς τα στατιστικά στοιχεία της παραγωγικότητας της εργασίας στις χώρες της ΕΕ-15 από το 1965 μέχρι σήμερα (βλ. διάγραμμα), θα διαπιστώσουμε ότι στη διάρκεια της δεκαετίας του 1970 ο ρυθμός μεγέθυνσης της παραγωγικότητας της εργασίας πέρασε από ετήσια αύξηση 5,2% το 1969, σε 2,5% το 1980. Αυτή η μεταβολή, σε συνδυασμό με τις ισχυρές θέσεις της εργασίας στα συνδικάτα, στα πολιτικά κόμματα και τις οργανώσεις, δεν επέτρεψε μειώσεις των μισθών και έσπρωξε τον καπιταλισμό στην τρίτη μεγάλη διαρθρωτική κρίση του το 1975. Από το 1980 και μέχρι το 1997, οι νεοφιλελεύθεροι κατόρθωσαν, επί 17 έτη, χάρη και στον από μηχανής θεό της πληροφορικής, των υπολογιστών και της αυτοματοποίησης της παραγωγής, να σταθεροποι-

ήσουν την αύξηση της παραγωγικότητας στο 2,0%. Με ελάχιστες εξαιρέσεις χωρών του ευρωπαϊκού νότου –μεταξύ αυτών και η Ελλάδα– αλλά και της Ιρλανδίας, οι οποίες ξεκινούσαν από χαμηλότερο επίπεδο ανάπτυξης και μπορούσαν να καλύψουν την απόσταση με τις πιο αναπτυγμένες χώρες ακολουθώντας τους ίδιους δρόμους που αυτές είχαν ήδη χαράξει. Στο διάγραμμα μπορούμε να δούμε και μια δεύτερη καθίζηση στον ρυθμό αύξησης της παραγωγικότητας της εργασίας: Από το 1998 μέχρι το 2023, δηλαδή επί 25 συναπτά έτη, οι αυξήσεις της παραγωγικότητας της εργασίας έχουν πλέον μειωθεί στο επίπεδο του 0,5%.

Η παραγωγικότητα της εργασίας δεν ξέφυγε από την πτωχική τάση της ούτε και με την εισαγωγή της πληροφορικής, της ρομποτικής και της αυτοματοποίησης στην παραγωγή, στο εμπόριο, στον τουρισμό, λίγο-πολύ σε όλους τους κλάδους παραγωγής. Δεν πρέπει, λοιπόν, να αναμένουμε ότι αυτό θα συμβεί χάρη στην τεχνητή νοημοσύνη, η οποία εξάλλου είναι προς το παρόν μια ανώριμη τεχνολογία. Με τόσο μικρές αυξήσεις της παραγωγικό-

τητας, της τάξης του 1%, ο σύγχρονος καπιταλισμός δεν μπορεί να λειτουργήσει όπως προβλέπει ο τρόπος με τον οποίο είναι δομημένος. Είναι δομημένος έτσι ώστε να παράγει σχετική υπεραξία, να εκμεταλλεύεται δηλαδή την εργασία μέσω των αυξήσεων της παραγωγικότητας. Επειδή, λοιπόν, αυτό ήταν εύκολο στη μεταπολεμική περίοδο μέχρι το τέλος της δεκαετίας του 1960, αλλά δεν ήταν εύκολο μετά το 1975, και δεν είναι εφικτό τώρα αλλά ούτε και η αστική τάξη διαθέτει σχέδιο για συντεταγμένη έξοδο από την κρίση του καπιταλισμού, έχει ήδη ξεκινήσει να τροποποιεί με τη μέθοδο «δοκιμής-και-λάθους» τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσε να διατηρήσει την κερδοφορία στα ιλιγγιώδη ύψη στα οποία έχει εθιστεί. Εξάλλου, ο νεοφιλελευθερισμός έχει δομήσει μηχανισμούς και

διαδικασίες που δεν μπορούν, εκ κατασκευής, να λειτουργούν με χαμηλή κερδοφορία.

Σε αυτή τη διαδικασία αναδιάρθρωσης, η αστική τάξη απαξιώνει με ποικίλους τρόπους τη μισθωτή εργασία, αποδιαιρώνει το κοινωνικό κράτος που έχει εναπομείνει, μετατρέπει σε εμπορεύματα τα δημόσια και κοινά αγαθά, εμπορευματοποιεί το φυσικό περιβάλλον και τις λειτουργίες του ανθρώπινου σώματος, εισάγει στον πολιτικό συνασπισμό εξουσίας φασιστικές δυνάμεις και όλα τα άλλα γνωστά που σχηματίζουν ένα νέο καθεστώς συσσώρευσης κεφαλαίου και μια νέα μορφή κράτους. Ελεύθερη Οικονομία και Ισχυρό Κράτος, όπως έλεγε ο Καρλ Σμιτ όταν θεωρητικοποιούσε τον ναζισμό.

Έτσι προκύπτουν τα δυσθεώρητα κέρδη. Το Κεφάλαιο θέλει να αλλάξει ριζικά τον τρόπο με τον οποίο εργαζόμαστε, ζούμε την καθημερινή μας ζωή, μαθαίνουμε, πεθαίνουμε, κάνουμε παιδιά, πλησιάζουμε τη φύση, σκεφτόμαστε, είμαστε φορείς αξιών, θέλει να τα αλλάξει όλα και παλεύει όπως παλεύει κάποιος που προσπαθεί να σώσει τη ζωή του. Εμείς;

ΔΕΗ

Στην υπηρεσία του κεφαλαίου, κρατικού και ιδιωτικού

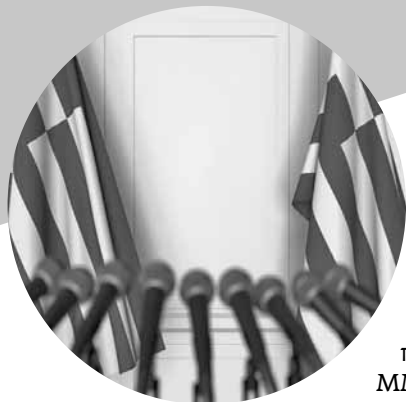
Σε ένα υβρίδιο που συνδυάζει τα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια με τις κρατικές-κυβερνητικές προτεραιότητες, την ενθάρρυνση του «ανταγωνισμού» με τη διατήρηση της δεσπόζουσας θέσης στην αγορά, την κυριαρχία των ιδιωτών στο μετοχικό κεφάλαιο με τον έλεγχο του μανάτζμεντ από το κράτος και τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων με τα ακριβοπληρωμένα golden boys, μετατρέπονται οι πρώην ΔΕΚΟ, με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα τη ΔΕΗ.

Έχοντας πάψει προ καιρού να αποτελεί Δημόσια Επιχείρηση Κοινής Ωφέλειας, η ΔΕΗ υποχρεώθηκε επί σειρά ετών –βάσει του τρίτου μνημονίου του ΣΥΡΙΖΑ– να «μπαίνει μέσα», πουλώντας στους ιδιώτες παρόχους παραγόμενο από την ίδια ρεύμα σε τιμή κάτω του κόστους, προκειμένου να «στήσει» τον ανταγωνισμό (δημοπρασίες ΝΟΜΕ), αλλά και να χάσει πελάτες υπέρ των ανταγωνιστών της! Φτάνοντας στο όριο της χρεοκοπίας το 2019, πέρασε σε μια επιθετική Ανώνυμη Εταιρεία, που θα «παίζει» στο 100% με τους όρους της κατ' ευφημισμόν «ελεύθερης αγοράς» ηλεκτρικής ενέργειας – και ο νυν CEO Γιώργος Στάσης αποτέλεσε το κατάλληλο άτομο στην κατάλληλη θέση για αυτή τη μεταστροφή.

Σήμερα η ΔΕΗ αποτελεί τον βασικό «παίκτη» στην αγορά ρεύματος, διατηρώντας την τιμή της κιλοβατώρας πολύ υψηλότερα από το 2019 (9 λεπτά/κιλοβατώρα το 2019, 12,8 λεπτά ανά κιλοβατώρα τον Φεβρουάριο του 2024) – αν και χαμηλότερα από πολλούς ιδιώτες παρόχους. Τα υπερκέρδη της εταιρείας (936,8 εκατ. ευρώ στο εννέαμηνο του 2023) μετατρέπονται σε μόνους για τα διευθυντικά της στελέχη, αλλά και σε κεφάλαιο κίνησης για επέκταση μέσω εξαγορών στα Βαλκάνια, εξυπηρετώντας τα στρατηγικά συμφέροντα του ελληνικού κράτους και κεφαλαίου και των στρατηγικών του συμμάχων. Είναι ενδεικτικό ότι την Τρίτη ο Στάσης παρουσίασε το πλάνο επέκτασης στα Βαλκάνια σε έναν παλιό γνώριμο: Τον πρώην πρόεδρο των ΗΠΑ στην Αθήνα και νυν υφυπουργό Εξωτερικών αρμόδιο για την Ενέργεια, Τζέφρι Πάιατ, εισπράττοντας εγκώμια.

E.M.

Πίσω από τις κάμερες

Τυχαίες ειδήσεις των τελευταίων ημερών που πέρασαν στα ψιλά των ΜΜΕ ή έγιναν γνωστές μέσω social media: ένα εκατ. ευρώ εξαφανισμένα από τον ΟΑΕΔ. Η χώρα καταδικάστηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για το κράτος-δικαίου και την ελευθερία των ΜΜΕ.

ΝΕΑ ΚΑΤΡΑΚΥΛΑ στον δημοσιογραφικό κλάδο. Ίσως για πρώτη φορά εκδότης και διευθυντής εφημερίδας κατευθύνουν ανοιχτά εργαζόμενους σε γενική συνέλευση, ώστε να στραφούν δημόσια εναντίον συναδέλφων τους που αποχώρησαν ή απολύθηκαν. Συνέβη στο *Documento*, όπου τέθηκε έτοιμο ψήφισμα καταδίκης όσων κατήγγειλαν τις συνθήκες εργασίας στην εφημερίδα. Είχαν καταγγείλει εκφοβισμό και αντισυμβαλλοτικές πρακτικές.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ της *Documento*, πριν «παραγγείλει» το ψήφισμα, είχε απειλήσει δημοσιογράφο με «νομικές ενέργειες». Πρόκειται για πρωτοφανή αντιιδεολογική ενέργεια, ειδικά όταν το περιεχόμενο του ψηφίσματος μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε δικαστήρια. Τελικώς, εγκρίθηκε, παρουσία εκδότη και διευθυντή, από 26 εργαζόμενους, 7 κατήγγειλαν τη διαδικασία, 6 ψήφισαν κατά και 10 λευκό. Η αδιαφορία της πλειοψηφίας του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ είναι επίσης ενδεικτική της κατρακύλας.

Η ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ πλειοψηφία εκλέχθηκε πάλι στις πρόσφατες εκλογές για το νέο ΔΣ της ΕΣΗΕΑ. Οι παρατάξεις που πρόσκεινται σε ΝΔ και «ενιαίο» ΣΥΡΙΖΑ διατήρησαν τις δυνάμεις τους, καταλαμβάνοντας 4 και 3 έδρες αντίστοιχα. Η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ, παρά το γεγονός ότι αύξησε σχεδόν κατά 45% την εκλογική της δύναμη, δεν κατάφερε να πάρει έδρα. Στο ΔΣ μετέχουν τρεις ακόμη παρατάξεις που πρόσκεινται πολιτικά σε ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ και ΝΔ.

Ματίνα Παπαχριστούδη

Ένα έγκλημα που σβήνει τα πολιτικά εγκλήματα

Κατατέθηκαν αποδείξεις στη Βουλή για το δυστύχημα στα Τέμπη, το εμπορικό τρένο μετέφερε «λαθραία καύσιμη ύλη». Καθημερινά πραγματοποιούνται κινητοποιήσεις φοιτητών, εκπαιδευτικών, μαθητών ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, εκατοντάδες πανεπιστημιακοί προσφεύγουν στο ΣτΕ. Το ναυάγιο της Πύλου συζητείται στην Ευρωβουλή, με επίκεντρο τις ευθύνες της Ελλάδας.

Από την άλλη, ειδήσεις που παίζουν συνεχώς και παντού, με κάθε δυνατή μορφή και τίτλο: Ο πρωθυπουργός είδε τους αγρότες, ποια αιτήματα ικανοποιούνται. Ο πρωθυπουργός συστήνει επιτροπή για τη νεανική βία. Ο Κασσελάκης στην εκδήλωση ΠΑΣΟΚ-Νέας Αριστεράς. Το νομοσχέδιο για γάμο των ομοφύλων και οι αντιδράσεις. Το έγκλημα και η αυτοχειρία στη ναυτιλιακή Καρνέση στη Γλυφάδα.

Όλες οι παραπάνω ειδήσεις, που παίζουν πρωτοσέλιδα στην πλειονότητα των ΜΜΕ, με εξαίρεση το έγκλημα στη ναυτιλιακή, διακινούνται με πανομοιότυπη μορφή,

σχεδόν με τις ίδιες λέξεις ή τίτλους. Απόδειξη πως πρόκειται για ελεγχόμενο περιεχόμενο, για ειδήσεις που αντιγράφονται από ποπ rapet του Μαξίμου ή δελτία Τύπου. Στην περίπτωση του εγκλήματος, όμως, η εικονική πραγματικότητα που κατασκευάζουν τα μίντια βρήκε το νέο λαϊκό ψυχαγωγικό - ειδησεογραφικό μελόδραμα. Καλύπτει όλες τις προδιαγραφές τους.

Η ιστορία είναι ατομική, η είδηση μπορεί να προσωποποιηθεί, έχει όπλο, φόνο, αδικία, πλούσια θύματα και, κυρίως, ο δράστης είναι «αλλοδαπός». Η έκφραση «76χρονος Αιγύπτιος» βρίσκεται σε χιλιάδες τίτλους, λειτουργεί ως βουλοκέρι στα αυτιά του κοινού, κατευθύνει ιδεολογικά στον στόχο των Μέσων. Την πρόκληση φόβου και ανασφάλειας απέναντι στους ξένους, στην αποσπασματική θεώρηση του γεγονότος, στην εξαφάνιση οποιωνδήποτε κοινωνικών αιτιών, στη δικαιολόγηση περαιτέρω αστυνόμευσης και καταστολής. Επιπλέον, με αυτό το έγκλημα μπορούν να καλυφθούν δεκάδες ώρες προγράμματος ή σελίδες διαδικτυακής ροής στις οποίες δεν εμφανίζονται τα πραγματικά γεγονότα που βιώνει η κοινωνία.

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

«Δεν πολεμάμε»!

► Δεκάδες αντιπολεμικές φωνές ενάντια στην ελληνική συμμετοχή στην επιχείρηση «Ασπίδες»

Η κυβέρνηση και το ΓΕΕΘΑ ετοιμάζονται πυρετωδώς για την αποστολή της φρεγάτας «Υδρα» στην Ερυθρά Θάλασσα, ενώ ταχύτερες είναι και οι διαδικασίες για την επάνδρωση του Ευρωπαϊκού Στρατηγείου (ΕΣΕΕΕ) της ευρωπαϊκής επιχείρησης «Ασπίδες», το οποίο θα βρίσκεται εντός του στρατοπέδου Νικολάου Πλαστήρα στην 1^η Στρατιά, στη Λάρισα.

Την ίδια ώρα που αξιωματικοί λαμβάνουν φύλλα πορείας για τη Λάρισα, οι φωνές εντός των Ενόπλων Δυνάμεων κατά της περαιτέρω εμπλοκής της ελληνικής κυβέρνησης στον πόλεμο της Παλαιστίνης δυναμώνουν. Το αποδεικνύουν οι επιστολές που έχει λάβει το Δίκτυο «Σπάρτακος» και η Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων το τελευταίο διάστημα από φαντάρους και χαμηλόβαθμα στελέχη από στρατόπεδα όλης της χώρας. Ακολουθούν ενδεικτικά κάποιες εξ αυτών.

«Μας έφεραν υποχρεωτικά στον στρατό να υπηρετήσουμε τη στρατιωτική θητεία και τώρα μας εμπλέκουν

σε μια πολεμική επιχείρηση που σκοπό έχει να προστατεύσει τους λαθρέμπορους εφοπλιστές που αδίστακτα εφοδιάζουν τους φονιάδες του Ισραήλ, να εξυπηρετήσει τα σχέδια του ελληνικού κατεστημένου, τους σχεδιασμούς των ΗΠΑ και της ΕΕ. Γιατί να στραφούμε εμείς εναντίον του λαού της Παλαιστίνης και να στηρίξουμε τη γενοκτονία και εθνοκάθαρση που πραγματοποιεί το κράτος κατακτητής Ισραήλ;», καταγγέλλουν φαντάρους που υπηρετούν στην 1^η Στρατιά.

«Να σταματήσει τώρα κάθε πολεμική εμπλοκή της χώρας σε Ουκρανία και Παλαιστίνη! Αρνούμαστε να προσφέ-

ρουμε υπηρεσία στον βρόμικο πόλεμο εξόντωσης των Παλαιστίνων και δηλώνουμε αλληλέγγυοι σε όσους κράτησαν και πρέπει να κρατήσουν ανάλογη στάση στο Πολεμικό Ναυτικό», τονίζουν φαντάρους που υπηρετούν στην 30^η Ταξιαρχία.

«Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στον λαό της Παλαιστίνης. Απαιτούμε να σταματήσει ο πόλεμος και να ικανοποιηθούν τα δίκαια αιτήματά του. Καλούμε σε ενδυνάμωση του κινήματος μέσα και έξω από τον στρατό για το μπλοκάρισμα της μηχανής του πολέμου, των εξοπλισμών και των αποστολών εκτός συνόρων»,

σημειώνουν φαντάρους από το ΚΕΤΘ Αυλώνα.

«Η αποστολή της φρεγάτας «Υδρα» στην Ερυθρά Θάλασσα είναι συμμετοχή σε αποικιοκρατικό πόλεμο των ΗΠΑ και της ΕΕ. Είναι συμμετοχή σε άλλο έναν βρώμικο ιμπεριαλιστικό πόλεμο, καμουφλαρισμένο ως «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας», σημειώνουν στρατιωτικοί που υπηρετούν στο 194 ΜΛΡΣ, 193 ΜΛΡΣ και στο 424 Στρατιωτικό Νοσοκομείο.

Το Δίκτυο «Σπάρτακος» καλεί τους αξιωματικούς που διατάχθηκαν να απαρτίσουν το στρατηγείο στη Λάρισα και το πλήρωμα της φρεγάτας «Υδρα» να αρνηθούν τη συμμετοχή τους σ' αυτόν τον βρόμικο πόλεμο και την εθνοκάθαρση του λαού της Παλαιστίνης από το Ισραήλ. Κανένας στρατιωτικός, ναύτης και πλοίο να μην σταλεί στην Ερυθρά Θάλασσα. Να αγωνιστούμε ώστε η Ελλάδα να παύσει να είναι ένα απέραντο πολεμικό ορμητήριο των Αμερικανών, του ΝΑΤΟ και του ευρωστρατού.

Δημήτρης Σταμούλης

Τάζουν «αυξήσεις μισθών», που εξανεμίζονται λόγω ακρίβειας

Χαμηλά έθεσε τον πήχη της περιβόητης «αύξησης» στον κατώτατο μισθό η υπουργός Εργασίας Δ. Μιχαηλίδου, καθώς ξεκαθάρισε ότι θα κινηθεί λίγο πάνω «από τον ρυθμό του πληθωρισμού». Με δεδομένο ότι ο μέσος ετήσιος πληθωρισμός «έκλεισε» στην Ελλάδα το 2023 στο 4,2%, αλλά και τον Δεκέμβριο του 2023, λίγο πιο χαμηλά, στο 3,7%, είναι προφανές ότι η αύξηση που θα υπολογιστεί από τον Απρίλιο -δήθεν για να προλάβουν την τουριστική σεζόν- θα κινηθεί λίγο πιο πάνω από αυτά τα επίπεδα. Πρακτικά μια αύξηση, π.χ. κατά 4,5%, θα προσθέσει 35 ευρώ μεικτά ή 30 ευρώ «καθαρά», ποσό που μπορεί να χαρακτηριστεί μόνο ως πρόκληση και όχι αύξηση για τους εργαζομένους. Επιπλέον, το «τρικ» της κυβέρνησης με τον πληθωρισμό δεν λαμβάνει υπόψη το πιο «σκληρό» τμήμα του, δηλαδή τις αυξήσεις σε τρόφιμα, καύσιμα, ενέργεια, στέγαση και άλλα βασικά αγαθά και υπηρεσίες για τα λαϊκά νοικοκυριά. Για παράδειγμα, τον Νοέμβριο 2023, με συνολικό πληθωρισμό στην Ελλάδα 3,8%, ο πληθωρισμός των τροφίμων ήταν 10,4%, μακρύνει ο υψηλότερος στην ΕΕ.

Σήμερα, ο κατώτατος μισθός ανέρχεται μεικτά σε 780 ευρώ και το κατώτατο ημερομίσθιο στα 34,84 ευρώ, ενώ το προηγούμενο χρονικό διάστημα προηγήθηκαν και άλλες αυξήσεις. Συγκεκριμένα, από 650 ευρώ το 2019, ο κατώτατος μισθός αυξήθηκε σε 663 ευρώ τον Ιανουάριο του 2022, σε 713 ευρώ τον Μάιο του 2022 και από τον Απρίλιο του 2023 έφτασε τα 780 ευρώ (όλες οι τιμές μεικτά).

Η κυβέρνηση, όταν αναφέρεται στον κατώτατο μισθό, αναπαράγει με εμμονή το αφήγημα του «μέσου μισθού 950 ευρώ στο τέλος της τετραετίας», αλλά η αλήθεια είναι ότι σήμερα, μετά και από τις προηγούμενες πενιχρές αυξήσεις, στην πραγματικότητα ο εργατικός μισθός στον ιδιωτικό τομέα συρρικνώνεται. Στο τέλος του 2023, οι 3 στους 10 εργαζόμενους αμείβονταν με μισθό που δεν φτάνει ούτε για τα βασικά, κάτω από 800 ευρώ (μεικτά), δηλαδή λι-

Την «4^η διαδοχική αύξηση» του κατώτατου μισθού... διαφημίζει η κυβέρνηση, αλλά οι εργαζόμενοι που προσπαθούν να τα βγάλουν πέρα με τα ψίχουλα των 667 ευρώ (καθαρά) τον μήνα θα πρέπει να κρατούν «μικρό καλάθι».

γότερο ή γύρω από τον κατώτατο μισθό. Επίσης 1 στους 8 εργαζόμενους είχε μηνιαίο μισθό κάτω από 500 ευρώ μεικτά! Τους τελευταίους μήνες του περασμένου έτους, το 53,67% των μισθωτών είχε μηνιαίο μισθό κάτω από 1.000 ευρώ μεικτά, δηλαδή κάτω από 850 ευρώ καθαρά!

Παρωδία είναι επίσης και η όλη διαδικασία κατάληξης του ποσοστού αύξησης, καθώς 12 χρόνια μετά τον επαίσχυντο μνημονιακό νόμο, δεν υπάρχουν συλλογικές διαπραγ-

ματεύσεις για την Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Η όλη διαδικασία που ακολουθείται περιλαμβάνει δήθεν «διάλογο», με συνένοχη την πλήρως ενσωματωμένη στους αστικούς σχεδιασμούς ΓΣΕΕ και, εν τέλει, την αύξηση αποφασίζει το υπουργείο Εργασίας με γνώμονα τη «διαφύλαξη της ανταγωνιστικότητας» και τις «αντοχές» της οικονομίας και όχι τις εργατικές ανάγκες.

Η κυβέρνηση έχει επίγνωση ότι ο κόσμος της εργασίας στενάζει από την

Μάχη για την απεργία στις 28/2 και την αντεπίθεση του κινήματος

Ενωτικό Κίνημα: Κάλεσμα για κλιμάκωση

Σε απεργιακή κλιμάκωση, παραμερίζοντας «τις ηγεσίες ΔΗΠΑΚ και ΔΗΚΝΙ που αναστέλλουν τις αγωνιστικές διεκδικήσεις των νοσοκομειακών γιατρών», καλεί το **Ενωτικό Μέτωπο για την Ανατροπή**. «Η συνεχιζόμενη επί τρίτο συνεχόμενο μήνα αυτή απαράδεκτη κατάσταση στο Γενικό Συμβούλιο και στην Εκτελεστική Γραμματεία της ΟΕΝΓΕ αλλά και στο ΔΣ της ΕΙΝΑΠ, δηλαδή η απροκάλυπτη συμπαγία των ηγεσιών ΔΗΠΑΚ και ΔΗΚΝΙ ενάντια στην συνέχιση των αγωνιστικών κινητοποιήσεων των νοσοκομειακών γιατρών, υπονομεύει ανοιχτά τις αγωνιστικές διαθέσεις που είχαν εκφραστεί στη 48ωρη απεργία του Νοεμβρίου. Σπέρνει την απογοή-

τευση και την ηττοπάθεια. Στην πράξη ενισχύει την προσπάθεια της κυβέρνησης και συνολικά του συστήματος να οδηγούν τους νοσοκομειακούς γιατρούς στην επιλογή ατομικών λύσεων και στην απομάκρυνσή τους από τη συλλογική διεκδίκηση», σημειώνει. Γι' αυτό καλεί τους εργαζομένους να πάρουν αγωνιστικές αποφάσεις μέσα από συνελεύσεις ανά ένωση και νοσοκομείο και να τις επιβάλουν με συντονισμό «από τα κάτω». «Ούτε βήμα πίσω από τον αγώνα για διπλασιασμό μισθών-προσωπικού και δημόσιων δαπανών περίθαλψης. Δεν θα τον θυσιάσουμε στον βωμό αστικών πολιτικών κοινοβουλευτικών σκοπιμοτήτων», καταλήγει.

πολιτική της και προσπαθεί να πετάξει ένα «τυράκι» για να κατευνάσει τις αντιδράσεις. Ωστόσο «κάτι κινείται» στους εργαζομένους, αν και οι όποιοι αγώνες εκδηλώνονται είναι αναντίστοιχοι της αντεργατικής επίθεσης, με ευθύνη πρωτίστως των εργοδοτικών-κυβερνητικών ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, αλλά και δυνάμεων όπως του ΠΑΜΕ, που επιμένουν σε μια γραμμή διάσπαρτων αγώνων, μη συγκέντρωσης δυνάμεων και κλιμάκωσης. Τις προηγούμενες ημέρες εκδηλώθηκαν σοβαρές αγωνιστικές δράσεις. Την Πέμπτη πραγματοποιήθηκε 24ωρη απεργία στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη Περάματος με αίτημα την επαναφορά των κλαδικών συμβάσεων εργασίας. Μαζική συγκέντρωση έγινε τη Δευτέρα στον χώρο της Υγείας, επιτυγχάνοντας την ανανέωση των συμβάσεων 4.000 υγειονομικών που εργάζονται στο ΕΣΥ μέσω προγραμμάτων ΔΥΠΙΑ. Μεγάλη ήταν και η παναττική κινητοποίηση συνταξιοδικών οργανώσεων, απαιτώντας ουσιαστικά μέτρα για την υπεράσπιση και την ενίσχυση της δημόσιας και δωρεάν υγείας για όλο τον λαό.

Αν και υπήρχε άρνηση από συνδικαλιστικές ηγεσίες και το ΠΑΜΕ ώστε να εκδηλωθεί απεργιακή κινητοποίηση νωρίτερα, σε συντονισμό με φοιτητές και αγρότες, η απεργία της 28^{ης} Φλεβάρη αναδεικνύεται αντικειμενικά σε βήμα για να εκφραστεί μαχητικά και αποφασιστικά η εργατική και λαϊκή οργή. Στην απεργία συμμετέχουν δεκάδες Εργατικά Κέντρα (και της Αθήνας), ομοσπονδίες και πλήθος πρωτοβάθμιων σωματείων, με αιχμές την αύξηση μισθών, την υπογραφή συλλογικών συμβάσεων κόντρα στην ακρίβεια και τη λεηλασία του εργατικού εισοδήματος, αλλά και τη μη συγκάλυψη του εγκλήματος των Τεμπών. Οι δυνάμεις του μαχόμενου ταξικού εργατικού κινήματος πρωτοστατούν για την επιτυχία της, αναδεικνύουν την ανάγκη εργατικής αντεπίθεσης, προβάλλουν το αίτημα του περάσματος στο δημόσιο σιδηροδρόμων και όλων των ιδιωτικοποιημένων τομέων. Ταξικά σωματεία ήδη καλούν σε απεργιακή συγκέντρωση στα Χαυτεία στις 11 π.μ.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

«Αναβρασμός»
στα τηλεφωνικά
κέντρα

Δεύτερη απεργία σε διάστημα μικρότερο των δυο εβδομάδων στα μεγάλα τηλεφωνικά κέντρα των Teleperformance, Webhelp, TPEC, Foundever έρχεται τη Δευτέρα 19/2, ενώ αυτή τη φορά στη λίστα προστίθεται και η Cosmote e-Value. Όπως έχει αποφασίσει το Συνδικάτο Εργατοϋπαλλήλων Τηλεπικοινωνιών- Πληροφορικής (ΣΕΤΗΠ) που προκήρυξε την απεργία, μετά τις πρωινές συγκεντρώσεις έξω από τα γραφεία των εταιρειών, θα υπάρξει συγκέντρωση στο υπουργείο Εργασίας, ενώ την Παρασκευή 16/2 επρόκειτο να πραγματοποιηθεί συγκέντρωση στο υπουργείο Μετανάστευσης, καθώς ένα από τα αιτήματα είναι η βίζα εργασίας για όλους τους εργαζόμενους εκτός ΕΕ. Παράλληλα, οργανώνονται δράσεις αλληλεγγύης για τη δημιουργία ενός ταμείου που θα στηρίξει τους απεργούς που το χρειάζονται. Τις κινητοποιήσεις στηρίζει και η *Radical IT - Αγωνιστική Πρωτοβουλία σε Τηλεπικοινωνίες και Πληροφορική*.

Σύμφωνα με τις ανακοινώσεις του ΣΕΤΗΠ, στην προηγούμενη απεργία (8/2) συμμετείχαν περίπου 3.000 εργαζόμενοι/ες, ντόπιοι/ες και μετανάστες/τριες, που εργάζονται σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Χανιά και άλλες πόλεις. Υπήρξαν τμήματα που έκλεισαν τελείως, ενώ ιδιαίτερη ήταν η περίπτωση της Teleperformance Χανίων, όπου είχε προκηρυχθεί τετράωρη στάση εργασίας και τελικά εκείνη τη μέρα οι εργαζόμενοι/ες αποφάσισαν να προχωρήσουν σε 24ωρη απεργία με συμμετοχή 95%. Παρ' όλα αυτά, στα εξώδικα που επιδόθηκαν στις τέσσερις εταιρείες την επομένη της απεργίας για να υπάρξει διαπραγμάτευση με βάση τα αιτήματα των εργαζομένων, το ΣΕΤΗΠ δεν πήρε απάντηση από καμιά απ' αυτές. Ο αγώνας συνεχίζεται και ένα σημαντικό βήμα είναι και η δημιουργία του επιχειρησιακού Συνδικάτου Εργαζομένων στην Teleperformance (ΣΕΤΕΠ).

Τα αιτήματα των απεργών, μεταξύ άλλων, είναι να υπογραφούν συμβάσεις αορίστου χρόνου και να σταματήσει η ενοικίαση εργασίας, ωράριο 35 ώρες την εβδομάδα, αύξηση μισθού κατά 20% και συνεχής προσαρμογή αυτού στην αύξηση των τιμών, επίδομα ανθυγιεινής εργασίας για τα ακουστικά (15%) και επίδομα ξένης γλώσσας (10%), βίζα εργασίας σε όλους τους εργαζόμενους που δεν είναι από την ΕΕ και διάλειμμα μιας ώρας λόγω της έκθεσης στην οθόνη. Παράλληλα, ζητούν να ενημερώνονται έγκαιρα όσοι καλούνται να μετακινηθούν από ένα έργο σε άλλο, πληρωμή των εξόδων της εργασίας από το σπίτι και πλήρης αποσύνδεση από τα συστήματα στη λήξη του ωραρίου.

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ

Θεοπίστη Καπέτα

Προκλητικά ψεύδη Καραμανλή

► Επιχείρηση συγκάλυψης των διαχρονικών πολιτικών ευθυνών

Συνεχίζεται η φαρσοκωμωδία της αποποίησης ευθυνών από κάθε πολιτικό (κυβερνητικό ή μη) στέλεχος, το οποίο έχει άμεση ανάμειξη στο σιδηροδρομικό έγκλημα των Τεμπών. Ο Κώστας (Αχιλλέα) Καραμανλής, ο οποίος ήταν υπουργός και Μεταφορών από τον Ιούλιο του 2019 έως και την 1^η Μαρτίου 2023, όταν και παραιτήθηκε μετά το πολύνεκρο σιδηροδρομικό δυστύχημα, δεν κατέθεσε στην εξεταστική επιτροπή μόνο ψεύδη και ανακρίβειες αλλά εκτόξευσε και προκλητικότητες κατηγορίες. Σύμφωνα με την κατάθεσή του, η ατομική ευθύνη και το ανθρώπινο λάθος ήταν οι μόνοι παράγοντες που οδήγησαν στους 57 νεκρούς και ο ίδιος δεν φέρει καμία ευθύνη. Το γενικό συμπέρασμα από τα λεγόμενά του είναι ότι το υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών είναι αναρμόδιο να ελέγχει τι γίνεται συνολικά με τη συντήρηση των τρένων και την ασφάλεια των σιδηροδρομικών μεταφορών.

Σε ερώτηση που τέθηκε αναφορικά με τον έλεγχο που πραγματοποιείται ή θα έπρεπε να πραγματοποιείται στα τρένα για τη μεταφορά επικίνδυνων υλικών, ο Κ. Καραμανλής, επικαλούμενος άγνοια, αποκάλυψε τη σχετική διαδικασία μια «μικρή λεπτομέρεια» (!), την οποία δεν γνωρίζει. Αυτοί βέβαια που γνωρίζουν και φρόντισαν να ενημερώσουν επανηλλειμένα για τους κινδύνους στη σιδηροδρομική συγκοινωνία της χώρας ήταν οι συνδικαλιστές εργαζόμενοι, οι οποίοι όμως, σύμφωνα με τον Κ. Καραμανλή, έχουν «μια πάγια τακτική» να εγείρουν «πάντα ζητήματα ασφαλείας». Λόγω της συγκεκριμένης αντίληψης εξηγείται και το γεγονός

ότι, παρά τις συνεχείς επιστολές και τις αποκαλύψεις των σιδηροδρομικών, τόσο η κυβέρνηση όσο και οι διοικήσεις του ΟΣΕ και της ΤΡΑΙΝΟΣΕ δεν έδωσαν καμία απολύτως σημασία στις υποδείξεις τους και τους αγνόησαν πλήρως. Άλλο λίγο και ο Κ. Καραμανλής θα έλεγε ότι οι συνδικαλιστές, με τον τρόπο δράσης και παρέμβασής τους, είναι εκείνοι που φτάνει για το πολύνεκρο έγκλημα.

Την ίδια προκλητική συνταγή υπεράσπισης του εαυτού του ακολούθησε και στο θέμα της μη λειτουργίας της τηλεδιοίκησης. Κατά την άποψή του δεν ήταν απαραίτητη η λειτουργία της και γενικά η αναβάθμιση των συστημάτων ασφαλείας για τον εξής λόγο: Από τη στιγμή που υπεύθυνοι για τη διαχείρισή τους είναι άνθρωποι, μπορεί να προκύψουν και έτσι λάθη. Παράλληλα, φρόντισε να... ξεκαθαρίσει ότι δεν υπάρχει καμία ευθύνη του υπουργείου σε ό,τι αφορά την επιλογή εκπαιδευμένων και κατάλληλων ατόμων στους οργανισμούς των ελληνικών σιδηροδρομών, λες και είναι θέμα τύχης ποιος θα βρεθεί στη θέση του σταθμάρχη ή του υπεύθυνου τηλεδιοίκησης.

Μια ημέρα μετά την προκλητική του κατάθεση στη Βουλή, νέα στοιχεία που ήρθαν στο φως της δημοσιότητας, τον εξέθεσαν για πολλοστή φορά. Ενώ στην κατάθεσή του ο Κώστας Καραμανλής υποστήριξε ότι δεν κράτησε -γιατί δεν έφτασε στα χέρια του- ποτέ κανένα επίσημο έγγραφο που να του γνωστοποιεί τα προβλήματα στον σιδηρόδρομο, η εφημερίδα *Δημοκρατία* δημοσίευσε εμπιστευτικό έγγραφο, το οποίο αποδεικνύει ότι από το 2021 ο τότε διευθύνων σύμβουλος της ΤΡΑΙΝΟΣΕ, Φίλιππος Τσαλίδης, είχε εκ-

φράσει με δραματικούς τόνους την προειδοποίησή του προς τον υπουργό Υποδομών και Μεταφορών του εγκλήματος των Τεμπών για τον «ορατό κίνδυνο να συμβεί ένα συμβάν μεγίστης σοβαρότητας». Να σημειωθεί πως ο Φ. Τσαλίδης δεν περιλαμβάνεται στη λίστα των ατόμων που έχουν προσκληθεί να καταθέσουν ενώπιον της εξεταστικής επιτροπής της Βουλής, καθώς η πλειοψηφία της ΝΔ απέρριψε τη σχετική πρόταση. Στο ίδιο πλαίσιο αποποίησης των ευθυνών, σιγή ιχθύος και από τον πρώην περιφερειάρχη Θεσσαλίας Κώστα Αγοραστό, ο οποίος, επικαλούμενος το δικαίωμα στη σιωπή, αρνήθηκε καν να καταθέσει. Δεν εκπλήσσεται και κανένας για τα όσα συμβαίνουν στην εξεταστική επιτροπή όπου τον απόλυτο έλεγχο έχει η κυβερνώσα παράταξη. Κροκοδείλια δάκρυα και προσπάθεια απόκρυψης οποιασδήποτε διαχρονικής πολιτικής ευθύνης και συνενοχής στο πολύνεκρο έγκλημα των Τεμπών, από πολιτικά στελέχη και στελέχη που είχαν ανά διαστήματα διευθυντικές θέσεις σε Hellenic Train και ΤΡΑΙΝΟΣΕ, καθώς και αοριστολογίες από εμπειρογνώμονες. Εδώ, για κάποιους, η συγκεκριμένη εξεταστική επιτροπή είναι και «κάπως γουρλίδικη», όπως δήλωσε ο πρόεδρος της Δημήτρης Μαρκόπουλος, αναφερόμενος στις πρόσφατες υπουργοποιήσεις δύο μελών. Ωστόσο, όπως αναφέρει χαρακτηριστικά απευθυνόμενι στον Κώστα Καραμανλή και η Μαρία Καρυστιανού, μητέρα μιας αδικοχαμένης 17χρονης κοπέλας και πρόεδρος του συλλόγου «Τέμπη 2023»: «Πλέον είστε μια μειοψηφία, εσείς και οι υποστηρικτές σας. Η κοινωνία οραματίζεται τη δικαιοσύνη και την ταφή όσων εκπροσωπείτε».

ΕΣΗΕΑ

Ενίσχυση Πρωτοβουλίας σε «γκρίζο» τοπίο

Απαράλλαχτοι έμειναν οι συσχετισμοί στο ΔΣ της ΕΣΗΕΑ μετά τις εκλογές που πραγματοποιήθηκαν από τις 6 έως τις 9 Φεβρουαρίου. Παρατάξεις που όλο το προηγούμενο διάστημα οδήγησαν τον δημοσιογραφικό κλάδο χωρίς συλλογικές συμβάσεις, αξιοπρεπείς αμοιβές και ανεξαρτησία

στην ενημέρωση, παρέμειναν πρώτες δυνάμεις και στο νέο ΔΣ, σε μεγάλο βαθμό χάρη στους καλά στημένους μηχανισμούς και τις γραφειοκρατικές συνδικαλιστικές δομές.

Μέσα σε αυτό το γκρίζο φόντο, η Πρωτοβουλία για την Ανάπτυξη στα ΜΜΕ είχε μια σημαντική ενίσχυση, από 145 ψήφους και 5,7% το 2022 σε 206 ψήφους και 7,5%. Παρ' όλα αυτά δεν κατάφερε να διασφαλίσει έδρα. «Η Πρωτοβουλία για την Ανάπτυξη στα ΜΜΕ θα παραμείνει εδώ, μάχιμη και δυναμική. Έτοιμη για δημιουργικό διάλογο και δράση, ανοιχτή σε προτάσεις ή ακόμη και ανατροπές από κάθε μαχόμενο δημοσιογράφο. Με αέρα στα πανιά της

από τους δεκάδες συναδέλφους και συναδέλφισσες της “νέας βάρδιας”, που έδωσαν δυναμικό παρών σε αυτή τη μάχη», σημειώνει μεταξύ άλλων στην ανακοίνωσή της.

Αναλυτικά τα αποτελέσματα: Ψήφισαν 2.822 (2.636 το 2022), έγκυρα 2.734 (2.554), άκυρα 35 (46), λευκά 53 (36). Έλαβαν: *Ενωμένοι Δημοσιογράφοι* 986 ψήφους και 4 έδρες (960 και 4), *Συσπείρωση Δημοσιογράφων-Δούρειος Τύπος* 586 και 3 έδρες (576 και 3), *Νέα ΕΣΗΕΑ* 462 και 2 έδρες (360 και 2), *Δημοσιογραφική Συνεργασία* 263 και 1 έδρα (259 και 1), *Κίνηση Επαγγελματιών Δημοσιογράφων* 231 και 1 έδρα (157 και 1) και *Πρωτοβουλία για την Ανάπτυξη στα ΜΜΕ* 206 ψήφους (145).

Δημήτρης
Γκόβας

Λένιν 100 χρόνια μετά: Για την ενότητα θεωρίας και πράξης

Η σκέψη και δράση του Λένιν τέθηκε στο επίκεντρο της εκδήλωσης που διοργάνωσε η Πρωτοβουλία για σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα. Η συμβολή του για την αναγκαία ενότητα της επαναστατικής πολιτικής, της μαρξιστικής φιλοσοφίας και της δράσης για την οργάνωση της εργατικής τάξης σε επαναστατική τάξη.

Με μια πολύ ενδιαφέρουσα εκδήλωση η Πρωτοβουλία για σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα τίμησε τον Β.Ι. Λένιν με αφορμή τα 100 χρόνια από το θάνατό του. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 11 Φλεβάρη στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων «Μελίνα» στο Θησείο, το οποίο γέμισε από δεκάδες ανθρώπους κάθε γενιάς. Θέμα της εκδήλωσης ήταν «Η θεωρητική και πολιτική συμβολή του Λένιν για την επαναστατική αλλαγή της κοινωνίας», περιεχόμενο το οποίο έγινε προσπάθεια να αποτυπωθεί στις τέσσερις εισηγητικές ομιλίες της εκδήλωσης.

Μακριά από «αγιογραφίες» και επιφανειακά «ζήτω», στις εισηγήσεις αναδείχθηκαν κάποιες από τις σημαντικότερες πλευρές της σκέψης, της δράσης και της συμβολής του επαναστάτη Λένιν στην πορεία της ζωής του. Μιας δράσης και ενός έργου που –όπως τονίστηκε– πρεσβεύουν πρώτα από όλα την αναγκαία ενότητα της επαναστατικής πολιτικής, της μαρξιστικής φιλοσοφίας και της δράσης για την οργάνωση της εργατικής τάξης σε επαναστατική τάξη.

Την εκδήλωση άνοιξε και συντόνισε η Λίνα Νέζου, μέλος της γραμματείας της Πρωτοβουλίας, τονίζοντας ότι η εκδήλωση αυτή, σε συνέχεια άλλων θεωρητικών και πολιτικών ημερίδων και εκδηλώσεων, εντάσσεται στην προσπάθεια της «Πρωτοβουλίας» να διαμορφώσει μια σύγχρονη κομμουνιστική πολιτική, να συμβάλει στην αναγκαία ανάπτυξη της μαρξιστικής θεωρίας, να αναμετρηθεί με την ιστορία του επαναστατικού κινήματος με το βλέμμα στο παρόν και το μέλλον.

Πρώτος ομιλητής ήταν ο Σοφοκλής Καλοειδής, νέος εργαζόμενος, ο οποίος

παρουσίασε βασικές πτυχές της ζωής και του έργου του Λένιν. Τα ορόσημα της δράσης του και τα βασικά του έργα, ενταγμένα στις εξελίξεις της εποχής του, παρουσιάστηκαν σε μια σειρά διαρκώς εξελισσόμενων επεξεργασιών και ωριμάνσεων ή, όπως εύστοχα ανέφερε η πρώτη εισήγηση, «ο Λένιν άλλαζε και προσαρμοζε συνεχώς τη σκέψη του, μένοντας όμως πάντα σταθερός στο επαναστατικό πολιτικό σχέδιο που είχε στο μυαλό του». Καταλήγοντας, ο ομιλητής σημείωσε: «Σίγουρα ο Λένιν δεν απέφυγε τα λάθη. Σε κάθε περίπτωση όμως, κατέκτησε το δικαίωμα των λαθών του, θέτοντας τις ιδέες του στη βάσανο της ταξικής πάλης και αυτό είναι πολυτιμότερο από οποιαδήποτε “καθαρή” θεωρητική επεξεργασία.»

Δεύτερος ομιλητής ήταν ο Βασίλης Μηνακάκης, επιμελητής εκδόσεων, με θέμα «Από τον Μαρξ στον Λένιν. Και μετά;». Όπως υπογράμμισε ο ομιλητής, «υπάρχουν δύο αφετηρίες. Πρώτον: Είναι αδύνατον να κατανοήσουμε, να αποτιμήσουμε και κυρίως να αξιοποιήσουμε δημιουργικά το έργο των Μαρξ και Λένιν, αν δεν το τοποθετήσουμε εντός του ιστορικού πλαισίου του. Η δεύτερη αφορά το τι πραγματικά είπαν κι έκαναν. Ως προς αυτό, είναι αναγκαίο να αποτινάξουμε από το έργο τους την αρχαία σκουριά των σοβιετικού τύπου εγχειριδίων, τη θρησκευτική προσέγγιση, την τσιτατολογία. Η επιλεκτική ανάγνωση ή αλίευση παραθεμάτων μπορούν να “υποστηρίξουν” τούτη ή και την αντίθετή της θέση ενίοτε. Από την επιλεκτική ανάγνωση έχει κακοποιηθεί και ο Μαρξ, ο οποίος συχνά παρουσιάζεται να έχει ασχοληθεί μόνο με την οικονομία ή να δομεί τη σκέψη του μόνο με βάση τον λευκό άν-

Πολλοί θα πούνε ότι συζητάμε για το τομάρι της αρκούδας πριν την σκοτώσουμε, το ερώτημα όμως είναι αν θα ‘χουμε την τόλμη να την σκοτώσουμε

δρα εργάτη — κάτι που ελάχιστη σχέση έχει με την πραγματικότητα. Από την επιλεκτική ανάγνωση, ωστόσο, έχει κακοποιηθεί διπλά και τριπλά ο Λένιν».

Η τρίτη ομιλία με θέμα «Στρατηγική και τακτική. Ο επαναστατικός σκοπός και ο δρόμος», έγινε από τον Μπάμπη Συριόπουλο, μέλος της Πρωτοβουλίας. Όπως σημείωσε, «το έργο του Λένιν, η πολιτική του δράση και η θεωρητική του συνεισφορά θα μπορούσε να συμπυκνωθεί στην υλοποίηση των στόχων που είχαν τεθεί στο Κομμουνιστικό Μανιφέστο από τους Μαρξ και Ένγκελς ήδη από το 1848: η συγκρότηση του προλεταριάτου σε τάξη, η ανατροπή της αστικής κυριαρχίας και η κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας. Ο Λένιν, έχοντας πάντα διαχρονικού (για όσο υπάρχει καπιταλισμός) χαρακτήρα των σκοπών αυτών, επικεντρώσε στην υλοποίησή τους στις ειδικές συνθήκες της Ρωσίας». Καταλήγοντας, τόνισε, «τι μπορεί να σημαίνει επαναστατική Αριστερά σήμερα όταν η επανάσταση φαντάζει μακρινή; Ο σκοπός καθορίζει τον δρόμο και τα μέσα, η στρατηγική οδηγεί την τακτική, το πρόγραμμα πρέπει να δείχνει τον στόχο από τώρα. Πολλοί θα πούνε ότι συζητάμε για το τομάρι της αρκούδας πριν την

σκοτώσουμε, το ερώτημα όμως είναι αν θα ‘χουμε την τόλμη να την σκοτώσουμε. Τα “όπλα”, τα μέσα και ο τρόπος φτιάχνονται στην πορεία, η τόλμη όμως είναι αναγκαία από τώρα».

Τελευταίος ομιλητής ήταν ο Νίκος Πελεκούδας, μέλος της Πρωτοβουλίας, που παρουσίασε την εισήγηση με θέμα «Εργατική πολιτική για το μέρος και το όλο. Το επαναστατικό κόμμα στο κίνημα». Όπως ανέφερε στην εισήγησή του, «το βασικό ζήτημα από το οποίο προκύπτει όλη η επιχειρηματολογία του Λένιν, σε σχέση με το ζήτημα της πολιτικής του κόμματος και της σχέσης του με τα κινήματα, είναι εάν η σοσιαλδημοκρατία – με τους όρους της εποχής του Λένιν– θα υπάρξει ως ένα Κόμμα για την κοινωνική επανάσταση ή ως ένα δημοκρατικό κόμμα κοινωνικών μεταρρυθμίσεων. Η σχέση αλλά και η αυτοτέλεια αυτών των δύο πλευρών πολιτικής διαπερνά όλο τον προβληματισμό του».

Συνδέοντας την ανάλυση με το σήμερα, κατέληξε: «Έχει τεράστιο ενδιαφέρον για την ιστορική εποχή που συζητούμε τη λενινιστική θεωρία και πράξη, το γεγονός πως την ίδια στιγμή που οι πρωταγωνιστές όλων των μεγάλων εξεγέρσεων στον πλανήτη σήμερα (Γαλλία, ΗΠΑ, Χιλή, σαν ένα μικρό παράδειγμα), αλλά και ριζοσπαστικών εργατικών και κοινωνικών αγώνων αναζητούν δύσκολα, μειοψηφικά και προς το παρόν χωρίς ορατό αποτέλεσμα, όρους εμφάνισης μιας σύγχρονης επαναστατικής αντικαπιταλιστικής πολιτικής και οργανωμένης πρωτοπορίας, υπάρχουν πάμπολλοι “κόλακες” τους οι οποίοι αρκούνται σε όσα “αυθόρμητα” συμβαίνουν».

Οι τέσσερις εισηγήσεις έχουν αναρτηθεί ολόκληρες στο ιστολόγιο της Πρωτοβουλίας.

ΡΑΠ

Ο Τζαμάλ και η «καταραμένη γη»

► Ρίμες για αγώνες και εξεγερτικά γεγονότα

Η *Καταραμένη Γη* (*Terra Dannata*) είναι το τρίτο προσωπικό άλμπουμ του Τζαμάλ, τέσσερα χρόνια μετά την *Κούπα του Ιούδα* και σχεδόν μια δεκαετία μετά τη *Φαβέλα*. Ο ωμός ρεαλισμός, ο κοφτερός λόγος, με την ευθύτητα και τη λαϊκότητα που διακρίνει τον Τζαμάλ, είναι ευτυχώς πάλι εδώ για να περιγράψει τη ζωή των «καταραμένων» με μεγάλη γλαφυρότητα, αλλά χωρίς τις συνήθειες προσπαθείς στιχουργικού εντυπωσιασμού της συγκεκριμένης σκηνής. Τα σκληρά μεροκάματα, οι δουλειές του ποδαριού, οι παράνομες δουλειές για την επιβίωση, η επιμονή στο όνειρο παρά την γκριζα προοπτική, η πίστη στη φιλία και στην αγάπη, η αγάπη της απλότητας και η επιμονή στα ιδανικά των αγωνιστών της καθημερινότητας μπλέκονται με αναφορές σε αγώνες και εξεγερτικά γεγονότα του παρελθόντος και της σύγχρονης εποχής. Η έκρηξη κατά της αστυνομοκρατίας στην περίοδο της καραντίνας στη Νέα Σμύρνη, η Παλαιστίνη, τα Τέμπη, ο ματωμένος εργατικός Μάγης της Θεσσαλονίκης του '36 αποτελούν μερικές μόνο από τις πολιτικές αναφορές του άλμπουμ, ενώ ένα από τα εννιά κομμάτια είναι ένα απόσπασμα από την απολογία του Δ. Κουφοντίνα, με αναφορές στην κοινωνική αδικία και τα εγκλήματα της αστικής τάξης. Μουσικά, το άλμπουμ κινείται κυρίως σε πιο ατμοσφαιρικούς ρυθμούς, χωρίς να λείπουν τα ξεσπάσματα κι οι ρυθμικές εναλλαγές, με τον Ortiz και τους Sandal, mi368 να κάνουν πολύ καλή δουλειά. Το άλμπουμ είναι δεμένο και μάλλον το πιο ώριμο του Τζαμάλ από κάθε άποψη. Το *Terra Dannata* είναι σκληρό, βαθύ, τίμιο και ταυτόχρονα ευαίσθητο και αισιόδοξο, όπως αποτυπώνεται στο τελευταίο τετράστιχο του άλμπουμ. Ακούστε το.

Γιώργος Μιχαηλίδης

Δημήτρης Τζιαντζής

Ο διάβολος δεν υπάρχει: Μια ποιητική αλληγορία

Η βραβευμένη οικολογική ταινία του Ριουσούκε Χαμαγκούτσι μιλάει για τη σχέση ανθρώπου-φύσης, που απειλείται από το κέρδος και την απληστία. Το φιλμ ξεχωρίζει για τις αφηρημένες, ατμοσφαιρικές εικόνες και την υπέροχη μουσική της Έικο Ισιμπάσι.

Ο 45χρονος Ριουσούκε Χαμαγκούτσι το 2021 καθιερώθηκε ως το νέο μεγάλο όνομα του ιαπωνικού κινηματογράφου αποσπώντας διθυραμβικές κριτικές και κερδίζοντας βραβεία στις Κάννες, το Βερολίνο καθώς και το Όσκαρ καλύτερης ξενόγλωσσης ταινίας για το εξαιρετικό τσεχοφικό *Drive my Car*. Η νέα του δημιουργία *Ο διάβολος δεν υπάρχει*, εμπνευσμένη από το διάσημο θεατρικό έργο του Ίψεν *Εχθρός του λαού*, κέρδισε το δεύτερο μεγάλο βραβείο στη Βενετία μετά το *Poor Things* του Γιώργου Λάνθιμου. Πρόκειται για μια οικολογική αλληγορία χαμηλών τόνων στην οποία –όπως και στην προηγούμενη ταινία του– εξαιρετικά σημαντικό ρόλο έχει η ιδιαίτερη ατμοσφαιρική μουσική της Έικο Ισιμπάσι. Άλλωστε, η ιδέα της ταινίας ξεκίνησε ως οπτικό υλικό για να πλαισιώσει τις ζωντανές εμφανίσεις αυτής της σπουδαίας μουσικού, ωστόσο εξελίχθηκε σε κάτι περισσότερο. Αυτό γίνεται αντιληπτό μετά το πρώτο ντοκουμενταριστικό δεκάλεπτο της ταινίας, όπου η μουσική σταματά και από τις παραμυθένιες εικόνες της φύσης μεταφερόμαστε στον κόσμο της απληστίας του αχαλίνωτου καπιταλισμού που –όπως και στις δικές μας Σκουριές– απειλεί να μολύνει το περιβάλλον και τις ζωές των ανθρώπων.

Δύο υπάλληλοι του επιχειρηματικού πρότζεκτ «Τόκιο Playmode», αξιοποιώντας τα χρήματα του ιαπωνικού Ταμείου Ανάκαμψης από τον Covid-19, θέλουν να μετατρέψουν το χωριό της ταινίας σε ένα «glamorous camping». Δύο εκπρόσωποι της εταιρείας ενημερώνουν τη συνέλευση των κατοίκων. Οι αντιδράσεις των κατοίκων δεν είναι ξενοφοβικές και ούτε απορρίπτουν συλλήβδην κάθε μορφή «ανάπτυξης». Όπως σημειώνεται χα-

ρακτηριστικά, στην τελική «είμαστε όλοι επισκέπτες» σε αυτή τη γη. Με τεκμηριωμένα επιχειρήματα, οι κάτοικοι εξηγούν με ποιους τρόπους το μεγαλεπήβολο πρότζεκτ θα μολύνει τα νερά της περιοχής και θα καταστρέψει την οικολογική ισορροπία που κάνει αυτό το μέρος μοναδικό.

Το φιλμ είναι χωρισμένο σε «τρεις πράξεις» με την αρχική να είναι η περιγραφή της καθημερινότητας του εργάτη Τακούμι που ζει με τη μικρή κόρη του Χάνα στην ιαπωνική ύπαιθρο. Ο Τακούμι κόβει ξύλα και μεταφέρει καθαρό νερό από τα πηγάδια, ενώ παράλληλα διδάσκει στην κόρη του τα μυστικά του δάσους. Ένας από τους δύο εκπρόσωπους της επιχειρηματικής κοινοπραξίας, επηρεασμένος από τη γνωριμία του με τον πρωταγωνιστή, αρχίζει να έχει σοβαρούς ενδοιασμούς για τις περιβαλλοντικές

Ένα καλλιτεχνικό επίτευγμα με εξαιρετική μουσική και κινηματογράφηση

επιπτώσεις. Όλες οι πράξεις του δράματος οδηγούν στο αναπάντεχο –και ελαφρά αταίριαστο– φινάλε, το οποίο δίχασε το κοινό.

Η κύρια αδυναμία της ταινίας είναι ότι η ισορροπία ανάμεσα στο ύφος και τη μινιμαλιστική πλοκή βαραίνει δραματικά υπέρ του πρώτου, με την κινηματογράφηση, τη μουσική και την «ποιητικότητα» να επισκιάζουν το περιεχόμενο. Είναι φανερό η λατρεία και η έμπνευση του δημιουργού από τον ευρωπαϊκό κινηματογράφο της δεκαετίας του '60 με συγκεκριμένες αναφορές στη *pouvelle vague* και έντονα στοιχεία μυστηρίου και σασπένς. Είναι πάρα πολλά τα στοιχεία που μπορεί κανείς να θαυμάσει στην ταινία, η οποία αποτελεί ένα άριστο καλλιτεχνικό επίτευγμα, σε πολλά σημεία καθηλωτικό, που ωστόσο σίγουρα δεν είναι για όλους.

Μια μέρα του Ντέιβιντ Νίκολς στο Netflix

Μια μέρα (*One day*) είναι ο τίτλος του μπεστ σέλερ ρομαντικού μυθιστορήματος του σημαντικού Βρετανού συγγραφέα Ντέιβιντ Νίκολς που κυκλοφόρησε το 2009. Διηγείται τη ζωή, τη φιλία και τον έρωτα ενός φαινομενικά αταίριαστου ζευγαριού, μέσα από την ίδια πάντα ημερομηνία (15 Ιουλίου) επί 20 συναπτά χρόνια. Ενώ τα χρόνια περνάνε, βλέπουμε και το πως

ωριμάζουν και εξελίσσονται οι πρωταγωνιστές της ιστορίας ο πλούσιος, όμορφος και κακομαθημένος Ντέξτερ και η ιδεαλίστρια και παιδί της εργατικής τάξης Έμα. Η τηλεοπτική μεταφορά του βιβλίου αποτελεί σημαντική βελτίωση από την ανεκδιήγητη κινηματογραφική εκδοχή που κυκλοφόρησε πριν λίγα χρόνια με την Αν Χαθαγουέι. Ωστόσο και πάλι δεν πλησιάζει το βάθος και τη

γοητεία του βιβλίου. Το τέταρτο επεισόδιο της σειράς γυρίστηκε στην Πάρο. Η Έμα της σειράς είναι Βρετανίδα ινδικής καταγωγής, διανοούμενη, ακτιβίστρια και πρώην μέλος της νεολαίας των Εργατικών. Δυσκολεύεται να ξεπεράσει την έλξη που νιώθει για τον προνομιούχο και υπερφίαλο Ντέξτερ, ο οποίος έχει διαφορετικές αξίες και προτεραιότητες από την ίδια.

Κατερίνα
Φραγκουλοπούλου

Το ανέβασμα του *Γλάρου του Τσέχοφ* από την *Ομάδα Σημείο Μηδέν* στο θέατρο Άττις, σε σκηνοθεσία Σάββα Στρούμπου, σέβεται και αναδεικνύει το κλασικό έργο, εντάσσοντάς το όμως στη σύγχρονη εποχή.

Μια σύγχρονη ματιά σε ένα διαχρονικό έργο

Το θεατρικό έργο *Ο γλάρος* ανέβηκε φέτος στη θεατρική σκηνή της Αθήνας σε τρεις εκδοχές. Τι είναι αυτό που τον καθιστά επίκαιρο; Τι μπορεί να πει για το σημερινό άνθρωπο; Ο Αντόν Τσέχοφ έγραψε το έργο περίπου 20 χρόνια πριν την Οκτωβριανή Επανάσταση. Περιγράφει μια κοινωνία που περνάει διαδοχικές κρίσεις (οικονομική, περιβαλλοντική, πολιτισμική), όπου τίποτα δεν μπορεί να μείνει στάσιμο και τίποτα δεν μπορεί να εξελιχθεί χωρίς μια βαθιά τομή, ένα άλμα προς την ουτοπία. Για να αποδώσει αυτό το τεράστιο αίτημα, ο Τσέχοφ το κατεβάζει στο ανθρώπινο επίπεδο. Μελετάει τα αδιέξοδα που βιώνει ένας άνθρωπος σε μια τέτοια κοινωνία, την αγωνία του αλλά και τις στερεοτυπικές συμπεριφορές και την υποταγή του. Υπερασπίζεται ό,τι ανθρώπινο υπάρχει μέσα μας. Αυτά καθιστούν το έργο επίκαιρο και κλασικό ταυτόχρονα.

Ως προς την προσέγγισή του, ο Τσέχοφ ανήκει στο ρεύμα του Ρωσικού Ρεαλισμού. Αυτό δεν σημαίνει ότι το έργο του είναι μια φωτογραφία στιγμής και ούτε πρέπει να αντιμετωπιστεί έτσι. Πάνω από 100 χρόνια μετά τον *Γλάρο*, ο Έκο, στο δοκίμιό του *Ο ελάχιστος ρεαλισμός*, εισάγει την έννοια του «αρνητικού ρεαλισμού». Σύμφωνα με αυτόν, η περιγραφή της πραγματικότητας δεν οδηγεί στην κατάκτηση μιας απόλυτης αλήθειας αλλά είναι μέσο εμβάθυνσης και στοχασμού, εργαλείο αμφισβήτησης και υπέρβασης. Με αυτό το πρίσμα προσεγγίζει ο Τσέχοφ το υλικό του, δίνοντας έμφαση στο κωμικοτραγικό στοιχείο και προκαλώντας τον δημιουργό και τον θεατή να αναμετρηθούν με την παραπάνω πρόκληση.

Είναι η πρώτη φορά που η Ομάδα Σημείο Μηδέν επιλέγει να παρουσιάσει ένα έργο που ανήκει στον ρεαλισμό. Η παράστασή τους ανεβαίνει για δεύτερη χρονιά και έχει ήδη περγαμηνές. Είναι όμως πολύ χρήσιμο να γίνει μία αναφορά στον τρόπο που προσέγγισαν το έργο, γιατί θεωρώ πως καταθέτουν μια ουσιαστική άποψη στη συζήτηση για το «μοντέρνο» και την ελευθερία του καλλιτέχνη να αποδώσει ένα κείμενο.

Ο Σάββας Στρούμπου, στο σκηνοθετικό του σημείωμα, λέει ότι *Ο Γλάρος* είναι ένα έργο ανοικτής δομής και ως τέτοιο το προσέγγισε. Κράτησε τα τέσσερα βασικά

πρόσωπα και πρόσθεσε ένα πέμπτο, τον Πιερότο. Τοποθέτησε τη δράση σε έναν χρόνο που θα μπορούσε να είναι το σήμερα, καθώς είναι ελάχιστες οι αναφορές στη ρωσική επαρχία του τέλους του 19^{ου} αιώνα. Είναι τελικά *Ο γλάρος* το έργο που ανέβασε; Ανεπιφύλακτα, ναι. Κατάφερε να καταδυθεί στον πυρήνα του έργου και να τον αναδείξει. Σεβάστηκε απόλυτα το πνεύμα και τις προθέσεις του Τσέχοφ. Τον έφερε στο σήμερα μέσα από την ερευνητική-εργαστηριακή δουλειά της ομάδας και νομίζω ότι τον τοποθέτησε στη σκηνή, ως μία πλευρά του Πιερότου, που συνδιαλέγεται με το κοινό και τα πρόσωπα του έργου· τα αποκαλύπτει, αλλά κατά βάση συμπάσχει μαζί τους και τα αγαπάει. Η Μαρία Σικιτάνο, δραματολόγος της παράστασης, γράφει: «Η διαδικασία της διασκευής προϋποθέτει [...] τη συνομιλία μεταξύ της πρόθεσης του κειμένου και της πρωτοβουλίας του ερμηνευτή [...] [που] πρέπει να υπόκειται σε συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις για να είναι έγκυρη». Και ο Στρούμπου δείχνει έμπρακτα ότι αυτή η προσέγγιση είναι εφικτή.

Φωνές που αντηχούν από το κρώξιμο του γλάρου μέχρι τη ματαίωση και τη λαχτάρα για αλλαγή

“

Σχετικά με την παράσταση. Στον γνωστό λιτό χώρο του θεάτρου Άττις συντελείται μία μυσταγωγία. Πέντε ηθοποιοί λειτουργούν σαν τενωμένες χορδές από το πρώτο μέχρι το τελευταίο λεπτό. Όλο το πλαίσιο (φωτισμοί, σκηνικά, κουστούμια, μακιγιάζ) βοηθά όπως πρέπει στην ανάδειξη έξοχων ερμηνειών, που πραγματικά δεν μπορούμε να φανταστούμε τις ωδίνες που τις γέννησαν. Σώματα που πετούν σαν γλάροι, δανείζονται μανιέρες από την *comedia dell' arte*, εκφράζουν με τη στάση τους την αλλοτρίωση, την παραίτηση, τον πόνο. Φωνές που αντηχούν από το κρώξιμο του γλάρου μέχρι τη ματαίωση και τη λαχτάρα για αλλαγή. Ο θεατής «βομβαρδίζεται» και τα 100 λεπτά της παράστασης με συναισθήματα και φεύγει από το θέατρο νιώθοντας μια «ανησυχία», που μπορεί να τον οδηγήσει στην αμφισβήτηση. Να πάτε!

Ο γλάρος.

Θέατρο Άττις - Νέος Χώρος, Λεωνίδου 7, Αθήνα
Παρασκευή, Σάββατο 9 μ.μ. και Κυριακή 8 μ.μ. Κουπόνι για τους αναγνώστες του *Prin* στη σελίδα 10.

ΠΑΝΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

Νεομακαρθισμός με ελληνικά χρώματα

► Απειλούν με μινύσεις για σατιρικό τραγούδι

«Μέσα σ' ένα σάκο βάλτε / Άδωνι και Πορτοσάλτε». Duo στίχοι, με οκτώ λέξεις, από ένα σατιρικό τραγούδι που ακούστηκε σε μια live παράσταση του ηθοποιού και τραγουδιστή Πάνου Βλάχου, έφεραν στο προσκήνιο μια συζήτηση που ξετυλίχτηκε στα κανάλια και στα σόσιαλ μίντια. Τι είναι σάτιρα, τι είναι χιούμορ, τι είναι προτροπή σε φόνο, τι είναι στοχοποίηση προσώπων, τι είναι λούμπεν και τι λαϊκισμός. Η διασατατική ερμηνεία που δόθηκε σ' αυτούς τους παραφρασμένους από το τραγούδι «Μάγκες πιάστε τα γιοφύρια» στίχους, αλλά και η οξύτητα των αντιδράσεων των θιγόμενων προσώπων, δείχνει ότι η ελευθερία της καλλιτεχνικής έκφρασης στη χώρα μας δεν είναι δεδομένη, ότι η σκιά ενός ιδιότυπου νεομακαρθισμού πλανιέται πάνω από την Ελλάδα.

Πρώτον, κανείς δεν έγινε δολοφόνος ή εμπρηστής ή τρομοκράτης ακούγοντας ένα τραγούδι. Άλλο «η θεωρία που γίνεται υλική δύναμη» και άλλο οι στίχοι. Δεύτερον, ο ίδιος ο καλλιτέχνης, σε ανύποπτο χρόνο, σε μια συνέντευξή του το 2021 με αφορμή την παράσταση *Ο τυχαίος θάνατος ενός αναρχικού*, είχε δηλώσει ότι «εμείς [σαν καλλιτέχνες] δεν είμαστε με την πλευρά της βίας, δεν είμαστε με την πλευρά της καταδίκης στον δρόμο, της αυτοδικίας, της κατάχρησης εξουσίας και της χρήσης βίας η οποία οδηγεί στον θάνατο». Τρίτον οι απειλές για μινύσεις από τον Πορτοσάλτε και οι οργίλες αντιδράσεις από τον ευρύτερο χώρο της Δεξιάς δεν έχουν στόχο να «φιμώσουν» ή να συντετίσουν τον συγκεκριμένο καλλιτέχνη, αλλά να τρομοκρατήσουν όσους τολμήσουν να θίξουν τα ιερά και τα όσια της υπαρκτής κυβερνητικής και εργοδοτικής βαρβαρότητας.

ΣΧΟΛΙΟ

«Ευθεία και ανεπίτρεπτη» υποκρισία από τον Άρειο Πάγο

Η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, την Πέμπτη, χαρακτήρισε το ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου της 7ης Φεβρουαρίου «σχετικά με το κράτος δικαίου» στην Ελλάδα ως «ευθεία και ανεπίτρεπτη παρέμβαση στη Δικαιοσύνη». Η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου πάρθηκε με ευρεία πλειοψηφία (49-13). Το γενικό συμπέρασμα είναι ότι τα αναφερόμενα στο ψήφισμα είναι αόριστα, ατεκμηρίωτα, χωρίς αμεροληψία και χωρίς κάποια ανάθεση των ερευνών σε εθνική ή κοινοτική αρχή. Σύμφωνα με τον Άρειο Πάγο, οι εν λόγω υποθέσεις είτε είναι σε διαδικασία διερεύνησης, όπως αυτές της δολοφονίας του Γ. Καραϊβάζ και του ναυαγίου στην Πύλο με τους περίπου 600 νεκρούς, είτε οι δράστες έχουν ήδη καταδικαστεί σε πρώτο βαθμό, όπως στη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου. Για την υπόθεση των υποκλοπών και τη στοχοποίηση του Χρήστου Ράμμου οι αιτιάσεις του ευρωκοινοβουλίου θεωρούνται παρέμβαση στη Δικαιοσύνη.

Στην υποκρισία του ευρωκοινοβουλίου που καταδικάζει την ελληνική κυβέρνηση για «υπερβολική χρήση βίας από τις αστυνομικές υπηρεσίες κατά μειονοτικών ομάδων και ειρηνικών διαδηλωτών εν γένει» και όχι την κυβέρνηση Μακρόν για τους ίδιους λόγους, έρχεται να προστεθεί η υποκρισία του ελληνικού κράτους –οργανικό τμήμα του οποίου είναι η «Δικαιοσύνη»– που ξεχνάει το Σύνταγμα όταν πρόκειται για το άρθρο 16 (εκεί είναι εύκαμπτο και προσαρμόσιμο), αλλά το θυμάται για να απαντήσει στο ψήφισμα που αναφέρει επικριτικά ότι η ηγεσία των ανωτάτων δικαστηρίων διορίζεται από την κυβέρνηση (εκεί είναι απαραβίαστο). Η υποκρισία χτυπάει κόκκινο, όταν οι έξωθεν επικρίσεις θεωρούνται επέμβαση στην ελληνική Δικαιοσύνη αλλά θεμιτές για την αλβανική Δικαιοσύνη στην υπόθεση του Φρέντι Μπελέρη.

Μπάμπης Συριόπουλος

Δημήτρης Γρηγορόπουλος

Ναός της δημοκρατίας το ευρωκοινοβούλιο;

Το καταδικαστικό για την κυβέρνηση Μητσοτάκη ψήφισμα του ευρωκοινοβουλίου αναδεικνύει πλευρές της αντιδημοκρατικής πραγματικότητας στην Ελλάδα, αλλά δεν το καθιστά σε καμιά περίπτωση φρουρό των ελευθεριών. Η ΕΕ παραβιάζει συστηματικά τους δημοκρατικούς κανόνες και αντιδραστηκοποιείται περαιτέρω.

Ενόχλησε ιδιαίτερα την κυβέρνηση Μητσοτάκη το ψήφισμα του ευρωκοινοβουλίου για τις «πολύ σοβαρές απειλές κατά της δημοκρατίας, του κράτους δικαίου και των θεμελιωδών δικαιωμάτων» στη χώρα μας. Σ' αυτές περιλαμβάνονται οι υποκλοπές και οι παρακολουθήσεις όχι μόνο πολιτικών αντιπάλων και δημοσιογράφων αλλά και κορυφαίων στελεχών του κράτους, όπως η ηγεσία του στρατεύματος, επιπλέον οι επιδερμικές έρευνες για το δυστύχημα στα Τέμπη, αυθαίρετα επικεντρωμένες στο ανθρώπινο λάθος, το πολύνεκρο ναυάγιο-βύθιση στην Πύλο, οι συστηματικές ή και βίαιες επαναπροωθήσεις μεταναστών, η περιστολή των ελευθεριών του τύπου, ακόμη και με υποβολή μηνύσεων κατά εφημερίδων και δημοσιογράφων, οι παρεμβάσεις στο έργο ανεξάρτητων αρχών, κ.ο.κ.

Τι συμβαίνει λοιπόν; Κρίση δημοκρατικής ευαισθησίας κατέλαβε την ΕΕ και κορυφαία όργανά της; Το ευρωκοινοβούλιο αποτελεί τον φύλακα-άγγελό της δημοκρατίας και των ελευθεριών; Η ορατή πραγματικότητα είναι ότι στον σύγχρονο ολοκληρωτικό καπιταλισμό τα εθνικά και διεθνή όργανά του, όπως η ΕΕ, διέπονται από ακραία αντιδραστικότητα και αντιδημοκρατισμό. Η ρήση του Κ. Μαρξ στο *Κομμουνιστικό Μανιφέστο* ότι «το αστικό κράτος αποτελεί επιτροπή διαχείρισης των συμφερόντων της αστικής τάξης», στον σύγχρονο καπιταλιστικό κόσμο ισχύει στον κύβο, λόγω της κυριαρχίας των πανίσχυρων μονο-

Η «δημοκρατικά ευαίσθητη» ΕΕ δεν βλέπει την παραβίαση του άρθρου 16 του Συντάγματος και τον αυταρχικότατο νόμο για τις διαδηλώσεις

πωλών και της υπερόξυνσης των ταξικών και διεθνών αντιθέσεων, που εξορισμού συνεπάγονται τη συρρίκνωση των λαϊκών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Για του λόγου το αληθές, το κατ'εξοχήν δημοκρατικό όργανο της ΕΕ, το ευρωκοινοβούλιο, ελάχιστες αρμοδιότητες έχει, ενώ την πραγματική εξουσία εγκολπώνουν και ασκούν τα εκτελεστικά όργανα της ΕΕ.

Δεν έχει, λοιπόν, καμία αξία ο «φετφάς» του ευρωκοινοβουλίου στην ελλη-

νική κυβέρνηση; Ασφαλώς, η ΕΕ και τα εθνικά καπιταλιστικά κράτη υιοθετούν και περιφρουρούν την αστική δημοκρατία, αποσπασματικά όμως και επιλεκτικά, στο βαθμό που δεν την αξιοποιεί ο λαϊκός παράγοντας προς όφελός του. Όσο αντιδραστηκοποιείται το σύστημα και εντείνεται η εκμετάλλευση των λαϊκών μαζών, συρρικνώνεται αντίστοιχα η αστική δημοκρατία και τα λαϊκά δικαιώματα. Ο σύγχρονος καπιταλισμός έχει ανάγκη από έναν τύπο αστικής δημοκρατίας, που συνδυάζει την αυταρχικότερη πολιτική διαχείριση με την κατοχύρωση μιας ευρύτερης και βαθύτερης ηγεμονίας, η οποία συνυφαίνει τον αστικό αυταρχισμό, με τους όρκους πίστης στη δημοκρατία. Αυτή τη «δημοκρατία» εκφράζουν και υπηρετούν οι αιτιάσεις του ευρωκοινοβουλίου κατά της αστικής δημοκρατίας στη χώρα μας.

Ο σύγχρονος ολοκληρωτικός καπιταλισμός επιχειρεί να συγκαλύψει την όξυνση της εκμετάλλευσης των μαζών και την αυταρχικοποίηση που την συνοδεύει με όρκους πίστης στη δημοκρατία, τον πολυκομματισμό, το κράτος δικαίου, την ελευθερία έκφρασης των μέσων ενημέρωσης, τον σεβασμό των ανεξάρτητων αρχών, την κατάργηση των πολιτικών, κοινωνικών, φυλετικών διακρίσεων κ.ο.κ. Επιχειρώντας να περιφρουρήσει αυτή τη «βιτρίνα», η ηγεσία της ΕΕ εξαπέλυσε «μύδρους» –μέσω του ευρωκοινοβουλίου– κατά της ελληνικής κυβέρνησης για τους σοβαρούς κινδύνους που «απειλούν την ελληνική δημοκρατία». Ωστόσο, όπως λέει ο θυμόσοφος λαός

μας, «κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει». Του λόγου το ασφαλές επιβεβαιώνεται απ' το γεγονός ότι η «δημοκρατική ευαισθησία» του ευρωκοινοβουλίου για την παραβίαση του κράτους δικαίου στη χώρα μας ρίχνει στάχτη στα μάτια του κόσμου, αφού στην ΕΕ απρόσκοπτα αναδεικνύονται ακροδεξιές κυβερνήσεις, όπως σε Ουγγαρία, Πολωνία, Ιταλία, ενώ ακόμη και στην ηγετική χώρα της ΕΕ, τη Γερμανία, επαπειλείται οσονούπω η ανάδειξη ακροδεξιής κυβέρνησης. Απεναντίας, η «δημοκρατική ευαισθησία» της ΕΕ αδρανοποιείται στις διακρίσεις και διώξεις κατά των κομμουνιστικών και αριστερών κομμάτων σε χώρες της ΕΕ, ακόμη και όταν τίθενται εκτός νόμου, στην αυταρχική αντιμετώπιση των λαϊκών διαδηλώσεων, στη σύμπραξη με τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και στην ανοχή στη γενοκτονία του πληθυσμού της Γάζας απ' το βάρβαρο καθεστώς του Ισραήλ.

Αλλά και στα καθ' ημάς, η «δημοκρατική ευαισθησία» της ΕΕ αποδεικνύεται επιλεκτική και υποκριτική, όταν «ποιεί την νήσσαν» σε ακραίες αντιδημοκρατικές παραβιάσεις της κυβέρνησης, όπως στην ιταμή παραβίαση του άρθρου 16 του ελληνικού Συντάγματος, στον αυταρχικότατο νόμο για τις διαδηλώσεις, στην κήρυξη των απεργιών ως παράνομων, στην κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, στα καλπνοθευτικά εκλογικά συστήματα κ.ο.κ. Κορυφαία ένδειξη του αυταρχισμού της ΕΕ είναι οι κυρώσεις και καθαιρέσεις εις βάρος των ευρωβουλευτών που, την επομένη της ψηφοφορίας για την Ελλάδα, καταψήφισαν ψήφισμα που έβλεπε μονόπλευρα τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία...

ΗΠΑ-ΕΕ

Γιώργος Παυλόπουλος

«Ο Ντόναλντ Τραμπ μόλις έκανε στην Ευρώπη μια μεγάλη χάρη [...]. Την απελευθέρωσε από τα όρια που ορίζει η φύσκα της αμερικανικής ασφάλειας». Αυτό εκτιμούσε ο Μάθιου Κάρνιτσιγκ με άρθρο του στο *Politico* την επομένη των νέων δηλώσεων που έκανε ο τέως πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών -και φαβορί για επανεκλογή τον ερχόμενο Νοέμβριο σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις- οι οποίες προκάλεσαν σοκ στις Βρυξέλλες και αρκετές ευρωπαϊκές πρωτεύουσες. Ο σχολιαστής έριξε, με αυτόν τον τρόπο, φως στην ουσιαστική πλευρά των εξελίξεων, η οποία φυσικά και δεν έχει σχέση με τις ιδιοτροπίες και την αθυροστομία του Τραμπ, αλλά με την επόμενη μέρα στις σχέσεις των δύο σημαντικότερων και πιο ισχυρών καπιταλιστικών κέντρων, ΗΠΑ και ΕΕ.

«Οχι απλώς δεν θα σας προστάτευα, αλλά θα τους προέτρεπα να κάνουν ό,τι διάβολο θέλουν», φέρεται να απάντησε ο Τραμπ όσο ήταν πρόεδρος -όπως τουλάχιστον ισχυρίστηκε ο ίδιος- προς τον επικεφαλής κάποιου ευρωπαϊκού κράτους-μέλους του ΝΑΤΟ, ο οποίος τον ρώτησε τι θα έκαναν οι ΗΠΑ σε περίπτωση επίθεσης της Ρωσίας εναντίον του. Κι αυτό διότι, όπως διευκρίνισε, δεν έχει καμία πρόθεση, εφόσον επανεκλεγεί πρόεδρος, να συνεχίσει να πληρώνει τον λογαριασμό άλλων για την ασφάλειά τους, ενώ εκείνοι θα έχουν την πολυτέλεια να διαθέτουν τα χρήματά τους με διαφορετικό τρόπο. Η ουσία, δε, είναι πως έχει κάποιο δίκιο, μιας και, όπως δήλωσε δύο μέρες μετά ο ΓΓ του ΝΑΤΟ Γενς Στόλτενμπεργκ, «η ΕΕ δεν είναι σε θέση να προστατεύσει την Ευρώπη, καθώς το 80% των αμυντικών (τρόπος του λέγειν...) δαπανών του ΝΑΤΟ προέρχονται από χώρες που δεν ανήκουν στην ΕΕ».

Δεν πρόκειται, φυσικά, για κάποια καινοφανή πολιτική θέση του Τραμπ. Για του λόγου το αληθές, ήδη από το 2000, δηλαδή 15 χρόνια προτού ακολουθήσει τον δρόμο ο οποίος τον οδήγησε στον Λευκό Οίκο, είχε κυκλοφορήσει ένα βιβλίο με τίτλο *Η Αμερική που Αξίζουμε*. Σε αυτό, ανάμεσα στα άλλα, σημείωνε πως «η αποχώρηση από την Ευρώπη θα εξοικονομούσε για τη χώρα μας εκατομμύρια δολάρια ετησίως». Ως πρόεδρος, επίσης, είχε απειλήσει περισσότερες από μία φορές με έξοδο των ΗΠΑ από το ΝΑΤΟ. Στην τρέχουσα προεκλογική του εκστρατεία, δε, περιλαμβάνει και τη θέση «να τελειώσουμε τη διαδικασία που ξεκινήσαμε με την κυβέρνηση μου, αναθεωρώντας ριζικά τους στόχους και την αποστολή του ΝΑΤΟ».

Για την ώρα, βεβαίως, το σενάριο ενός διαζυγίου ανάμεσα στις ΗΠΑ και

Οι δηλώσεις του Τραμπ για το μέλλον του ψυχροπολεμικού δημιουργήματος των ΗΠΑ και το μέλλον των σχέσεων τους τόσο με αυτό όσο και με την ΕΕ, προκάλεσαν ρίγη σε ορισμένους. Για άλλους, όμως, αποτελούν τη μεγάλη ευκαιρία που αναζητά η Ευρώπη προκειμένου να επιχειρήσει το μεγάλο άλμα προς τη «στρατηγική αυτονομία» και την απεξάρτηση από τις ΗΠΑ — και στρατιωτικά.

Το ΝΑΤΟ στην εποχή των πολέμων του κεφαλαίου

► Σε περίοδο μετασχηματισμού το Βορειοατλαντικό Σύμφωνο

το δικό τους ψυχροπολεμικό δημιουργήμα δεν μοιάζει να συγκεντρώνει πολλές πιθανότητες. Για την ακρίβεια, είναι λιγότερο πιθανό ακόμη και από εκείνο του αποκαλούμενου *Dexit*, όπως έχει ονομαστεί μια πιθανή έξοδος της Γερμανίας από την ΕΕ, που επίσης είναι κάτι το οποίο συζητείται το τελευταίο διάστημα. Σε αυτή τη διαδικασία, ωστόσο, αποτυπώνεται η έκταση και το βάθος των αλλαγών που συντελούνται

Η ΕΕ θα επιδιώξει να γίνει από κομπάρσος πρωταγωνιστής των γεωπολιτικών ανατροπών και των πολέμων της εποχής μας

στο καπιταλιστικό οικοδόμημα συνολικά και ειδικότερα στη Δύση, η οποία μπορεί να παρουσιάζεται ενιαία, στην πράξη όμως δεν είναι.

Ο Τραμπ, όπως συνέβη και με την πρώτη του θητεία, εάν επιστρέψει στον Λευκό Οίκο (κάτι που κάθε άλλο παρά δεδομένο είναι), θα φροντίσει να επιταχύνει εξελίξεις που έχουν ήδη δρομολογηθεί, καθώς η τάση του «απομονωτισμού» που εκπροσωπεί θα έχει πάρει για τα καλά το πάνω χέρι στην άλλη

πλευρά του Ατλαντικού. Δίνοντας, παράλληλα, την ευκαιρία στα πιο επιθετικά τμήματα των αστικών τάξεων της Ευρώπης να θέσουν σε εφαρμογή το σχέδιο της «στρατηγικής αυτονομίας». Ένα σχέδιο που υπερασπίζεται με πάθος ο Μακρόν και περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την αποφασιστική ενίσχυση του στρατιωτικού πυλώνα και της ευρωπαϊκής πολεμικής μηχανής — κάτι που δεν αποκλείεται να περιλαμβάνει και την ανάπτυξη ενός ευρωπαϊκού πυρηνικού οπλοστασίου. Έτσι ώστε η ΕΕ να πάψει να είναι ένας οικονομικός γίγαντας με πήλινα πόδια και να προωθεί τα συμφέροντά της στον πλανήτη, χωρίς να έχει ανά-

γκη τα αμερικανικά αεροπλανοφόρα. Είναι κάτι, άλλωστε, που έχει ήδη δρομολογηθεί, όπως αποδεικνύει και η μεγάλη αύξηση των στρατιωτικών δαπανών. Όπως ανακοινώθηκε την περασμένη Τετάρτη, φέτος 18 κράτη-μέλη του ΝΑΤΟ (στη συντριπτική τους πλειοψηφία ευρωπαϊκά) θα διαθέσουν το 2% του ΑΕΠ τους γι' αυτόν τον σκοπό — μια επίδοση πραγματικά εντυπωσιακή, αν αναλογιστεί κανείς ότι πριν από δέκα χρόνια ήταν μόλις

τρεις οι χώρες που ξεπερνούσαν το συγκεκριμένο ποσοστό. Ανάμεσα στους «καλούς» συγκαταλέγεται πλέον και η Γερμανία, η οποία για φέτος αναμένεται πως θα δαπανήσει σχεδόν 70 δισ. ευρώ (ποσό που αντιστοιχεί κάπου στο ένα τρίτο του ελληνικού ΑΕΠ), ξεπερνώντας το πλαφόν του 2% για πρώτη φορά από το 1992.

Κάνοντας το άθροισμα, λοιπόν, μπορεί κανείς να υπολογίσει ότι οι «27» έχουν προγραμματίσει να ξοδέψουν φέτος κοντά στα 400 δισ. προκειμένου να προετοιμαστούν για τις συγκρούσεις και τις επεμβάσεις που έρχονται. Παρά το γεγονός ότι το παραπάνω ποσό εξακολουθεί να είναι περίπου το μισό σε σύγκριση με το αντίστοιχο των ΗΠΑ, ενώ στην Ευρώπη δεν υπάρχει ακόμη ενιαίο κέντρο λήψης αποφάσεων ή ευρωστρατός, είναι φανερό προς τα πού κινείται το «τρένο».

Οι εξελίξεις αυτές, όπως είναι εμφανές, συνεπάγονται πολύ μεγαλύτερους κινδύνους για τους λαούς, καθώς οι κυβερνήσεις τους και η ΕΕ θα επιδιώξουν να γίνουν από κομπάρσοι πρωταγωνιστές των ιμπεριαλιστικών πολέμων του κεφαλαίου της εποχής μας. Όσο για το ΝΑΤΟ, αναμφίβολα θα υποστεί κι αυτό αλλαγές για να βρει τον ρόλο του στη νέα εποχή — ο οποίος, σε κάθε περίπτωση, μόνο αμυντικός δεν θα είναι.

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

► Ποιος θυμάται τον Μοχάμεντ Μόρσι;

Ο Ταγίπ Ερντογάν είχε 12 ολόκληρα χρόνια να πατήσει το πόδι του στο Κάιρο, καθώς βρισκόταν κυριολεκτικά στα «μαχαίρια» με τον Αμπντελφρατάχ αλ-Σίσι, ο οποίος ανέτρεψε το 2013 τον πρώτο δημοκρατικά εκλεγμένο πρόεδρο της Αιγύπτου και πολύτιμο σύμμαχο της Τουρκίας, Μοχάμεντ Μόρσι. Επειδή, όμως, τα δεδομένα αλλάζουν ταχύτατα στην περιοχή και οι συμμαχίες και ισορροπίες επανακαθορίζονται, ο Ερντογάν επέλεξε να αλλάξει ρότα, εκτιμώντας ότι το όφελος μπορεί να αποδειχθεί πολύ μεγαλύτερο από το κόστος της «κωλοτούμπας». Έτσι, στην επίσκεψη που πραγματοποίησε αυτή την Τετάρτη και στη συνάντησή του με τον αλ-Σίσι, άνοιξε όλη την απέναντι, από την ενέργεια στη ΝΑ Μεσόγειο μέχρι τις εξελίξεις στη Μέση Ανατολή και τις σχέσεις της Τουρκίας με τα αραβικά καθεστώτα. Οικονομικά συμφέροντα και πολιτική τακτική πάνε για μια ακόμη φορά χέρι-χέρι...

► Δήμιοι με... αγγελικό πρόσωπο

Ερντογάν και αλ-Σίσι εμφανίζονται ως οι υπερασπιστές των Παλαιστινίων, καταγγέλλοντας τη συνεχιζόμενη σφαγή στη Γάζα από το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ. Στην πράξη, βεβαίως, αυτό που κάνουν είναι να εκμεταλλεύονται την τραγωδία και το αίμα ενός λαού για να «χτίσουν» την πολιτική τους στην ευρύτερη περιοχή, προς όφελος εκείνων που εκπροσωπούν: των αστικών τάξεων και του κεφαλαίου

Τουρκίας και Αιγύπτου. Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι το καθεστώς της Αιγύπτου είναι ουσιαστικά συνένοχο τόσο για τη μετατροπή της Λωρίδας της Γάζας στη μεγαλύτερη ανοιχτή φυλακή του κόσμου όσο και για την καταπίεση των Παλαιστινίων, καθώς συνεργάζεται στενά με το Ισραήλ. Όσο για τον Ερντογάν και την κυβέρνησή του (που έχουν εξαπολύσει πογκρόμ κατά των Κούρδων), ουδείς αμφιβάλλει ότι στην πρώτη «στροφή» δεν θα διστάσει να τους πουλήσει, εάν κρίνει πως αυτό τον εξυπηρετεί.

► Ο Νετανιάχου δεν νιώθει απειλή

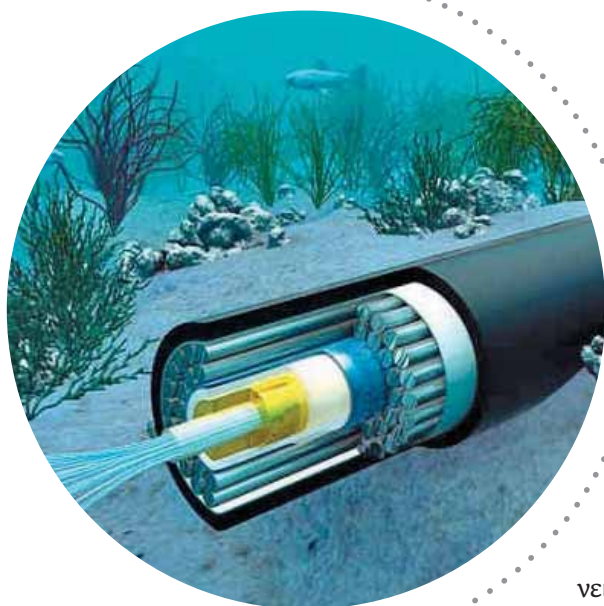
Στη Γάζα, εντωμεταξύ, οι βόμβες και οι ερπύστριες των Ισραηλινών συνεχίζουν να δολοφονούν μαζικά, ενώ η τραγωδία που συντελείται δείχνει να απασχολεί ολοένα λιγότερο τη διεθνή «κοινή γνώμη». Ούτε ο ηρωισμός των μαχητών της αντίστασης, ούτε οι απεγνωσμένες κραυγές των παιδιών και των υπόλοιπων αμάχων, ούτε οι προειδοποιήσεις των διεθνών οργανισμών μοιάζουν να έχουν ουσιαστικό αντί-

Τον θάνατο του Αλεξέι Ναβάλνι, του πιο γνωστού πολιτικού αντιπάλου του Β. Πούτιν, ανακοίνωσαν οι αρχές των φυλακών υψίστης ασφαλείας. Η εξέλιξη αυτή, στέλνει ένα σαφές μήνυμα, προς κάθε κατεύθυνση. Άλλωστε, ένα καθεστώς το οποίο στέλνει μαζικά στην «κρεατομηχανή» της Ουκρανίας χιλιάδες ανθρώπους, θα διστάσει μπροστά σε ένα στέλεχος της αντιπολίτευσης;

κτυπο. Όσο για τις επικρίσεις που δέχεται ο Νετανιάχου από τους συμμάχους του στη Δύση, Αμερικανούς και Ευρωπαίους, δεν φαίνεται να τον κάνουν να «ιδρώνει» ιδιαίτερα. Πρακτικά, εξάλλου, η εγκληματική του πολιτική δεν έχει καμία συνέπεια, με αποτέλεσμα να συνεχίζεται κανονικά. Ο ίδιος, έτσι κι αλλιώς, γνωρίζει πως είναι πολιτικά «τελειωμένος» και έχει ποντάρει τα ρέστα του σε κάτι που θα του επιτρέψει να ισχυριστεί πως ήταν αυτός ο οποίος συνέτριψε τη Χαμάς.

Κόσμος γνάποδα

του Γιώργου Μιχαηλίδη

Ο πόλεμος των data κάτω από τη θάλασσα

Ειδήσεις, βιντεοκλήσεις, κοινωνικά δίκτυα, χρηματικές συναλλαγές τύπου SWIFT, στρατιωτικές επικοινωνίες, δεδομένα κυβερνητικών υπηρεσιών. Όλα αυτά και ακόμα περισσότερα εξαρτώνται από ένα δίκτυο 1,5 εκατομμυρίων χιλιομέτρων υποθαλάσσιων καλωδίων, μέσω των οποίων διοχετεύεται το 95% της κίνησης του Διαδικτύου. Επιπλέον, η τοποθέτηση και συντήρηση των καλωδίων αυτών δημιουργεί έναν κύκλο εργασιών αρκετών δισεκατομμυρίων δολαρίων.

Θα μπορούσε αυτό το πεδίο να μείνει εκτός των οικονομικών και γεωπολιτικών ανταγωνισμών; Το ερώτημα είναι ρητορικό. Παρότι πρόκειται για ένα παγκόσμιο σύστημα επικοινωνίας που αφορά τους πάντες, η διαχείρισή του αφορά λιγοστές εταιρείες από τέσσερις μόλις χώρες: ΗΠΑ, Γαλλία, Ιαπωνία και Κίνα. Όμως, από την περασμένη άνοιξη μέχρι πρόσφατα, παρατηρείται μία όξυνση στις σχέσεις ΗΠΑ-Κίνας γύρω απ' το

συγκεκριμένο πεδίο. Οι Αμερικανοί έχουν αρχίσει να πιέζουν έντονα κυβερνήσεις να μην προχωρήσουν ή/και να ακυρώσουν συμβόλαια που έχουν συνάψει με τις κινεζικές εταιρείες, οι οποίες είχαν εισέλθει δυναμικά, καταθέτοντας πολύ πιο συμφέρουσες προσφορές από τις δυτικές εταιρείες, οι οποίες ελέγχουν το 80% της αγοράς. Ο λόγος που επικαλούνται, είναι καταγγελίες εταιρειών, όπως η Microsoft, ότι οι υποδομές τηλεπικοινωνίας τους έχουν πέσει θύματα χάκερς, γεγονός που αποδίδουν στην κινεζική ανάμιξη στη συντήρηση του δικτύου. Μάλιστα, το Κογκρέσο ψήφισε την περασμένη άνοιξη πακέτο νόμων σχετικά με τον έλεγχο των υποθαλάσσιων καλωδίων, με σκοπό την «εξασφάλιση της αμερικάνικης ανωτερότητας απέναντι στην κινεζική επέκταση».

Οι κινήσεις αυτές έχουν φέρει αποτελέσματα, καθώς κινεζικές εταιρείες έχουν ήδη αποκλειστεί

από μεγάλα έργα, από την Ευρώπη ως τον Ειρηνικό. Μερικές φορές, μέσω ωμών πολιτικών παρεμβάσεων σε κυβερνήσεις, ώστε να προτιμήσουν ακόμα και πιο κοστοβόρες λύσεις αντί των κινεζικών. Με την τεχνολογία να «πεινάει» για ολοένα μεγαλύτερες ταχύτητες μεταφοράς δεδομένων, τα νέα έργα υπόσχονται εκατονταπλασιασμό αυτών των δυνατοτήτων σε σχέση με ό,τι ίσχυε πριν 15 χρόνια.

Ενώ, όμως, ο οικονομικός και διπλωματικός πόλεμος μαίνεται μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας, μία σειρά πρόσφατα δημοσιεύματα έκρουσαν τον κώδωνα του κινδύνου σε σχέση με τα υποθαλάσσια καλώδια που διέρχονται από την Ερυθρά Θάλασσα, καθώς υποτιθέμενοι λογαριασμοί που συνδέονται με τους Χούθι και τη Χεζμπολάχ απείλησαν με σαμποτάζ. Ο αντιφατικός κόσμος δικτύωσης και ανταγωνισμού του σύγχρονου καπιταλισμού σε όλο του το μεγαλείο.